

பகர்வு

சமர்பாடு சீனா உதயகுமார்

பகர்வு

(கட்டுரைத் தொகுப்பு)

சமர்பாகு சீனா உதயகுமார்

மீரா பதப்பகம்
கொழும்பு-06

- நூல் தலைப்பு : பகிர்வு
- வகை : கட்டுரைகள்
- ஆசிரியர் : சமரபாகு சீனா. உதயகுமார்
- பதிப்பு விபரம் : முதற்பதிப்பு - 07.03.2012
- பதிப்புரிமை : ஆசிரியருக்கு
- ஆசிரியர் முகவரி : கூனந்தோட்டம்,
சமரபாகு,
வல்வெட்டித்துறை.
தொ.பே.: 0783015144
மின்னஞ்சல் : uthayan7@gmail.com
- பதிப்பு : மீரா பதிப்பகம்
(98 ஆவது பதிப்பு)
291/6 - 5/3 A, எட்வோர்ட் அவெனியூ,
கொழும்பு 06.
தொ.பே.: 2582539 / 0775342128
- அச்சிட்டோர் : தரஞ்சி பிரின்டர்ஸ்,
நாவினன், மஹரகம்.
- விலை : ரூபா 250/-
- ISBN : 978-955-53921-2-9

என் வாழ்வின் ஒளிவிளக்குகளான
என் அப்பாவிற்கும்
என் அம்மாவிற்கும்...

நன்றி

- உதயன் • வலம்புரி • தினகரன் • வீரகேசரி • தினக்குரல்
 - அருட்திரு. தமிழ்நேசன் அடிகளார்
 - கானமயில்நாதன் • விஜயபாஸ்கரன்
- புலோலியூர் ஆ.இரத்தினவேலோன் • விசு கருணாநிதி
- ரேணுகா பிரபாகரன் • இரத்தினவேலோன் துவாரகன்
 - மீரா பதிப்பகம்

அணிந்துரை

ஆழமான தேடலினால் வெளிக்கொணரப்பட்டுள்ள
கனதியான கருத்துக்கள்

-அருட்திரு தமிழ்நேசன் அடிகளார்

மாடு உணவை உண்பதைவிட அது அசைபோடும் போது தான் அழகாக இருக்கிறது, அதற்கும் சுவையாக இருக்கிறது. உதயகுமாரும் தான் சுவைத்ததை இங்கே அசைபோட்டிருக்கின்றார். நம்மையும் அசைபோட அழைத்திருக்கின்றார். தான் படித்தவற்றில் தனக்குப் பிடித்தவற்றை மற்றவர்களோடு பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற இவருடைய இயல்பான விருப்பின் வெளிப்பாடாக இந்நூல் அமைகின்றது. “யாம் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்” என்ற நம் தமிழ் மரபிற்கு ஏற்ப தாம் அறிந்தவற்றை தெரிந்தவற்றை நம்மோடும் பகிர்ந்துகொள்கின்றார். இன்னால்தான் இந்தக் கட்டுரைத் தொகுதிக்கு ‘பகிர்வு’ என்ற பொருத்தமான மகுடத்தைச் சூட்டியுள்ளார்.

விரிக்கும் சிறகுகள் இரண்டாக இருப்பினும் பறக்கும் திசை ஒன்றுதான். இந்நூலில் உதயகுமார் பல்வேறு விடயங்கள் பற்றிப் பேசினாலும் அவர் வாசகர்களுக்கு சொல்லவருவது ஒன்றுதான். “நான் கற்றுக்கொண்டதை நீங்களும் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்” என்பதுதான்.

இந்நூலில் 20 கட்டுரைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. அனைத்துக் கட்டுரைகளையும் பற்றி நிறையக் கருத்துக்களைக் கூறவிரும்பினாலும் இவ்வரையின் விரிவஞ்சி அதைத் தவிர்த்துள்ளேன். எனது ஆய்வுக்கு வசதியாக இக்கட்டுரைகளை 1. வாழ்க்கை வரலாற்றுக் கட்டுரைகள் 2. இலக்கியத் திறனாய்வுக் கட்டுரைகள் 3. வாழ்வியல் சார்ந்த கட்டுரைகள் 4. நடப்பியல் சார்ந்த கட்டுரைகள் என நான்கு பிரிவாக வகுத்துள்ளேன்.

வாழ்க்கை வரலாற்றுக் கட்டுரைகள்

இந்தத் தொகுப்பில் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி, கலைவாணர், கலாநிதி ஆறு திருமுருகன், பேராசிரியர் மா.நடராஜ சுந்தரம், கணினி வித்தகர் பில்கேட்ஸ் போன்ற முக்கிய ஆளுமைகள் பற்றிய வாழ்க்கை வரலாற்றுக் குறிப்புகள் அடங்கிய கட்டுரைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இக்கட்டுரைகளில் வெறுமனே வாழ்க்கை வரலாற்றைச் சொல்லாமல் ஒவ்வொருவரைப் பற்றிய சுவாரஷ்யமான, அரிய தகவல்களை உதயகுமார் சொல்லியுள்ளார்.

'தங்கத் தமிழ் மலையின் பெரும் பரகசியம்' என்ற தலைப்பில் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி பற்றிய சிறப்பான ஓர் அறிமுகக் கட்டுரை இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளது. பேராசிரியரின் வாழ்வும் பணியும் பரந்துபட்டது. அவற்றை ஒரு சிறு கட்டுரைக்குள் அடக்கிவிட முடியாதெனினும் பேராசிரியர் பற்றிய பயனுள்ள, முக்கிய பல தகவல்களை இக்கட்டுரை கொண்டுள்ளது. பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்களை 'தங்கத் தமிழ் மலை' என்று குறிப்பிடுவது பொருத்தமானதே. ஏனெனில் அவர் உருவத்தில் மட்டும் மலை அல்ல தமிழ்ப் புலமையிலும் மலைதானே!

'சிரிப்பில் தோன்றிய சிந்தனைச் சிற்பி கலைவாணர் என்.எஸ்.கிருஸ்ணன்' என்ற தலைப்பில் கலைவாணர் என்.எஸ்.கிருஸ்ணனைப் பற்றிய அரிய தகவல்களை உதயகுமார் பகிர்ந்து கொள்கின்றார். கலைவாணரை ஒரு நகைச்சுவை நடிகராக மட்டுமே அறிந்திருந்த நம்மில் பலருக்கு அவருடைய ஆளுமையின் பல்வேறு பக்கங்களை - அவருடைய அரிய நற்பண்புகளை இக்கட்டுரையில் தரிசிக்க முடிகிறது.

கலாநிதி ஆறுதிருமுருகன் பற்றிய கட்டுரையில் அவரைப் பற்றிய தன்னுடைய தனிப்பட்ட நேரடி அனுபவங்களை உதயகுமார் பதிவு செய்திருக்கிறார். அவருடைய உரையினால் தான் கவரப்பட்டதைச் சொல்லி, அவருடைய சமய, சமூக நற்பணிகளைப் பட்டியல் போட்டுக் காட்டுகின்றார்.

'ஹாட்லி தந்த மாபெரும் சொத்து' எனக் குறிப்பிட்டு உதய குமார் எழுதும் பேராசிரியர் மா.நடராஜ சுந்தரம் பற்றிய கட்டுரையில் அவருடைய கிரிக்கெட் சாதனைகள் பட்டியலிடப்படுகின்றன. கிரிக்கெட் விளையாட்டினுடைய வெற்றியின் இரகசியங்கள் இங்கே சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றன.

உலகப் பணக்காரரான பில்கேட்ஸ் பற்றிய கட்டுரையில் உழைப்பினால் உயர்ந்த ஒரு மனிதனின் ஆச்சரியமிக்க வளர்ச்சியை உதயகுமார் நம் கண்முன் படைக்கின்றார்.

இலக்கியத் திறனாய்வுக் கட்டுரைகள்

கவிஞர் மேத்தா, பாடலாசிரியர் பா.விஜய், ஈழத்துக் கவிஞர்கள் போன்றவர்களின் கவிதைகளை ஆய்வு நோக்கில் அணுகும் இலக்கியக் கட்டுரைகளும் இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன.

மேத்தாவின் கவிதைகளைப் பற்றி உதயகுமார் எழுதுகின்றபோது அவருடைய கவிதைகளின் தனித்தன்மைகளை அவர் கோடிட்டுக் காட்டுகின்றார். மேத்தா பற்றிய உதயகுமாரின் இந்தக் கட்டுரையைப் படித்தபோது மேத்தாவின் கவிதைகள் என்னில் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தையும் நான் இரமைட்டுப் பார்த்தேன். நான் உயர்தர பள்ளி மாணவனாய் இருந்த காலம்தான் மேத்தாவின் 'கண்ணீர்ப் பூக்கள்' என்ற கவிதைத்தொகுதி வெளிவந்த காலப்பகுதி. தமிழ் கவிதை உலகில் அந்தக் கவிதைத் தொகுதி பரபரப்பாக பேசப்பட்ட காலம். நானும் மேத்தாவினால் கவரப்பட்டேன். 'கண்ணீர்ப் பூக்கள்' கவிதைத் தொகுதியின் ஆரம்பக் கவிதை இன்னும் என் நினைவில் நிற்கின்றது.

“வானம்பாடிகளே, ஓ வானம்பாடிகளே!

இந்தப் பூமி உருண்டையைப்

புரட்டிவிடக்கூடிய

நெம்புகோல் கவிதையை

உங்களில் யார் பாடப்போகிறீர்கள்?"

என்ற கேள்வியுடன்தான் அந்நூல் முதல் கவிதை ஆரம்பமாகின்றது. கருத்துச் செறிவான மேத்தாவின் கவிதைகளின் சிறப்பை உதயகுமார் குறித்துக் காட்டுவது நமக்கு களிப்பூட்டுவதாக உள்ளது.

திரைப்பட பாடலாசிரியர் பா.விஜய் அவர்களுடைய காதல் பாடல்களின் சிறப்புக்களை எடுத்துக்காட்டி அந்த வித்தகக் கவிஞரின் இலக்கியச் சாதனைகளை நாமும் கண்டு மகிழ்ச்சி செய்கின்றார்.

"ஈழக்கவிஞர்களும் அவர்தம் சிந்தனை வெளிப்பாடுகளும் - மகாகவி முதல் சக்கரவர்த்தி வரையிலான சில குறிப்புகள்" என்ற கட்டுரையின் விடயப் பரப்பு நீண்டு விட்டதாகவே தோன்றுகின்றது. இக்கட்டுரையில் உதயகுமார் பேசும் கவிஞர்களின் காலப்பகுதி (மகாகவி முதல் சக்கரவர்த்தி வரை) மிக நீண்டதாகும். அத்துடன் ஒரு கட்டுரைக்குள் 10 கவிஞர்களின் சிந்தனைகளை அடையாளம் காண முயல்வது எந்தளவுக்கு சாத்தியமானது? என்ற கேள்வியும் எழுகின்றது. ஆய்வுரீதியாக ஒரு விடயத்தை பேசும்போது எமது அணுகுமுறை "Narrow down and go deep" என்பதாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்வார்கள். அதாவது "சிறிய விடயப்பரப்பாக எடுத்து ஆழமாக அதற்குள் செல்லவேண்டும்" என்பதாகும்.

வாழ்வியல் சார்ந்த கட்டுரைகள்

கம்ப்யூட்டரில் காதல் செய்து, இன்ரநெற்றில் கல்யாணம் செய்து குளோனிங்கில் குழந்தை பெற்றுக் கொள்கின்ற காலம் இது. தகவல் தொழில்நுட்பம் வேகமாக வளர்ச்சியடைந்துள்ள

இக்காலத்தில் இலவசமாகக் கிடைப்பது 'அறிவுரைகள்' மட்டுமே என்று பலரும் அலுத்துக் கொள்வதைப் பார்க்கின்றோம். இந்நூலின் பல கட்டுரைகள் ஆழமான வாழ்வியல் தத்துவங்களை, அறிவுரைகளை சிறிய கதைகள், சம்பவங்கள் மூலமாகப் பேசுகின்றன.

'ஆற்றல் என்பது என்ன?' என்ற கட்டுரையில் ஒவ்வொரு மனிதனுக்குள்ளும் உறங்கிக் கிடக்கும் ஆற்றல் திறமைகளை அவன் தட்டி எழுப்ப வேண்டும் என்று உதயகுமார் சுட்டிக் காட்டுகின்றார். இதைத்தான் மு.மேத்தா சொல்வார், "காத்திருக்கும் வரை நம் பெயர் காற்றென்றே இருக்கட்டும். புறப்பட்டுவிட்டால் புயலென்று புரியவைப்போம்."

காசி ஆனந்தனின் கதைகளில் நடைமுறைசார்ந்த வாழ்வியல் தத்துவங்கள் பளிச்சிடுவதை உதயகுமார் அழகாக எடுத்துக் காட்டுகின்றார். "உருவகங்கள் மூலம் வாழ்வியல் உண்மைகளைச் சொன்ன கவி மேதை" என்ற வார்த்தைகள் காசி ஆனந்தனைக் குறித்த சரியான மதிப்பீடாகும்.

'பகிர்வு' என்ற கட்டுரையில் அழகான - அதேவேளை ஆழமான வாழ்வியல் தத்துவங்களை விளங்கவைக்கின்றார். "எழும் போது தாங்க வருகிறவனெல்லாம் விழும்போது தாங்க வருவதில்லை" என்பது எவ்வளவு பெரிய வாழ்வியல் உண்மை! இந்த உண்மையை இக்கட்டுரையின் முதல் பகுதி விளக்குகின்றது. EGO ('நான்' என்ற முனைப்பு) பற்றியும், 'கோபம்' என்ற உணர்வை நன்மைக்காக எவ்வாறு கையாளலாம் என்பது பற்றியும் இந்தக் கட்டுரையின் அடுத்த இரு பகுதிகள் ஆராய்கின்றன.

'உயர்வில் பணிவு = வெற்றி' என்ற கட்டுரையில் அமெரிக்க அதிபர் ஆபிரகாம் லிங்கனின் பணியை படம்பிடித்துக்காட்டும் ஒரு சுவாரஷ்யமான சம்பவத்தை சொல்கிறார்.

அமெரிக்க ஜனாதிபதி ஆபிரகாம் லிங்கன் கல்லூரி அதிபருக்கு எழுதிய கடிதம் பற்றி பேசும் இன்னுமொரு கட்டுரையில் எளிமையின் வலியைப் பற்றி உதயகுமார் சிலாகித்துச் சொல்கின்றார்.

மேலே சுட்டிக்காட்டிய வாழ்வியல் சார்ந்த கட்டுரைகளில் ஆழமான வாழ்வுத் தத்துவங்கள் மற்றும் நெறிமுறைகள் போன்றவை குறுங்கதைகள் ஊடாகவும், சம்பவங்கள் ஊடாகவும் சொல்லப்படுகின்றன.

நடப்பியல் சார்ந்த கட்டுரைகள்

எழுத்தாளர்கள் சமூக வைத்தியர்களாகச் செயற்பட வேண்டியவர்கள். சமூகத்தின் நோய்களை இனம் காண்பதும், அவற்றுக்கு வைத்தியம் செய்வதும், மீண்டும் அந்த நோய் அச்சமூகத்தைத் தாக்காது காத்துக் கொள்வதும் எழுத்தாளனின் கடமையாகும். இந்தச் சமூகக் கடமையை உணர்ந்தவராக உதயகுமார் செயற்படுகின்றார்.

'நிலவைப் பார்த்து நாய் குரைத்தது' என்ற கட்டுரையில் வரவுக்கு மீறி செலவு செய்யும் ஆடம்பரக்காரர்களின் யதார்த்தங்களை 'பிட்டுபிட்டு' வைக்கின்றார்.

'க.பொ.த. உ/த பாடத்தெரிவும் Z புள்ளியும்' என்ற கட்டுரை மாணவர்களுக்கு மட்டுமல்ல ஆசிரியர்களுக்கும் பெற்றோர்களுக்கும் இவ்விடயம் தொடர்பான வெளிச்சத்தை வழங்குகின்றது.

'இப்படியும் தமாஷாகச் சிந்திக்கலாம்' என்ற கட்டுரையில் ஓய்வுபெறும் வயதெல்லையை குறைப்பதன் மூலம் வேலை வாய்ப்பற்ற பட்டதாரிகளை உள்வாங்கலாம் போன்ற ஆலோசனைகளை முன்வைக்கின்றார்.

அது மட்டுமல்ல அலுவலக வேலை நேரத்தை குறைப்பதன் மூலம் வேலையில் சுறுசுறுப்பும் மின்சார செலவு குறைவும் ஏற்படும் என ஆதாரத்தோடு வாதிடுகின்றார்.

“புரட்டாதி மாதத்தில் தீபாவளிப் பண்டிகை வரும், ஆனால் வராது” என்ற கட்டுரையில் முரண்பட்ட தகவல்களை வழங்கும் ஜோதிடக் கலையை சீர்செய்யுமாறு சம்மந்தப்பட்டவர்களிடம் வேண்டுகோள் விடுக்கின்றார்.

பெண்கள் அணியக்கூடிய உடைகள் பற்றிப் பேசுகின்ற போது உதயகுமாரின் சமூக, பண்பாட்டு அக்கறைகள் வெளிப்படுகின்றன.

சாதியக் கதைகள் தொடர்பாக உதயகுமார் முன்வைக்கும் ஆதங்கம் சரியானதே.

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் சாதிகளை வகைப்படுத்தி எழுதப்பட்ட இலக்கியங்களை இன்றைய பாடத்திட்டத்தில் சேர்க்கும்போது சாதி பற்றிய எந்த அறிவும் சிந்தனையும் இல்லாத இன்றைய மாணவர்கள் மத்தியில் அந்த உணர்வை நாமே ஏற்படுத்துகின்றவர்களாக மாறுகின்றோம்.

சாதி ஒழிய வேண்டும் என்ற நன்னோக்கில் எழுதப்பட்ட இலக்கியங்கள் சாதிகளின் வேறுபாட்டை விளங்க வைப்பதற்கும் சாதிய முறைகளுக்கு புத்துயிர் ஊட்டுவதற்கும் பயன்படலாம் என்ற உதயகுமாரின் அச்சம் நியாயமானதே.

சிறப்புக்கள் பற்றிய சிலாகிப்புக்கள்

இந்நூலின் சிறப்புக்கள் பற்றிய சில சிலாகிப்புக்களை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நூலின் தலைப்பையும், நூலின் உள்ளே உள்ள கட்டுரைகளின் தலைப்பையும் உதயகுமார் சிறப்பாக தேர்ந்தெடுத்துள்ளார்.

உதயகுமார் அரைத்த மாவையே அரைக்கும் முயற்சியில் ஈடுபடவில்லை. அவருடைய கட்டுரைகளில் புதிய கருத்துக்கள், புதிய தகவல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. புதிய செய்திகளை அறிந்து கொள்ளும் ஆர்வம் உள்ளவர்களுக்கு இந்நூல் சிறந்த தீனியாக அமைந்துள்ளது.

உதயகுமாரின் நடை ஆற்றொழுக்கான அழகிய நடை. வாசிப்போருக்கு எந்த அலுப்பும் சலிப்பும் ஏற்படாதவண்ணம் இயல்பாக தம் கருத்துக்களை எழுத்தில் பதியவைத்துள்ளார். அவரின் கருத்துக்கள் நம் இதயத்தில் இடம்பிடித்துவிடும்படி செய்து விடுகின்றார்.

கவனத்தில் கொள்ள வேண்டிய சிறிய கருத்தொன்று!

கருத்துரைகள் மீது கருத்துச் சொல்வது என்பது சற்றுக் கடினமான காரியம்தான். ஒரு நாவலையோ, சிறுகதையையோ அல்லது கவிதையையோ பற்றி நமது கருத்துக்களை நாம் இலகுவாக முன்வைக்கலாம். ஆனால் கருத்துக்கள் நிறைந்த கட்டுரைகள் பற்றி கருத்துச் சொல்வது சற்று சிரமம்தான். ஆயினும் இவ்வுரையின் முழுமையைக் கருத்தில் கொண்டும், உதயகுமார் போன்ற இளம் இலக்கியவாதிகளில் எதிர்கால முயற்சிகளுக்கு உதவியாக அமையும் என்ற நோக்கோடும் ஒரு கருத்தை மட்டும் முன்வைக்க விழைகின்றேன்.

இக்கட்டுரைத்தொகுதியில் 20 கட்டுரைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. அவை ஒவ்வொன்றும் பயனுள்ளவை, சிறப்பானவை. ஆயினும் ஒருவர் தனது கட்டுரைகளை ஒரு தொகுதியாக வெளிக் கொணர விழையும்போது ஒரு பொதுவான தலைப்புக்குள் உள்ளடங்கக்கூடிய கட்டுரைகளை மட்டும் தெரிவு செய்து நூலாக வெளிக்கொணர்வது சிறப்பாக இருக்கும். உதயகுமார் தனது தொகுப்பின் போது இதை கவனித்திருக்கலாம் என்று எண்ணுகிறேன். வாழ்க்கை வரலாற்றுக் கட்டுரைகள், இலக்கியக் கட்டுரை

கள், வாழ்வியல் கட்டுரைகள், நடப்பியல் கட்டுரைகள் போன்ற பல வகைக் கட்டுரைகளை ஒரே தொகுப்பிற்குள் கொண்டுவர முயற்சித்திருக்காமல் ஒரே வகையான கட்டுரைகளை மட்டும் கொண்டு வந்திருந்தால் இந்நூலின் கனதி இன்னும் அதிகரிக்கும் என்பது எனது தாழ்மையான கருத்து.

தேடல் தொடர வாழ்த்துக்கள்

தேடல் உள்ள உயிர்களுக்கே தினமும் பசியிருக்கும். தேடல் என்பது உள்ளவரை வாழ்வில் ருசியிருக்கும். இந்தத் தத்துவத்தை உதயகுமார் நன்கு தெரிந்து வைத்திருக்கிறார்போலும். அதனால்தான் அவர் தொடர்ந்து தேடுகின்றார். அவருடைய தேடலின் விளைவே இந்நூல். “உனக்கு தெரிந்தது என்ன என்பதைத் தெரிந்து கொள்வதும், உனக்கு தெரியாதது என்ன என்பதை அறிந்து கொள்வதுமே வாழ்வின் உண்மைத் தேடல்” என்கிறார் சீனத் தத்துவஞானி கன்ஃபூஷியஸ்.

சிந்தனை இல்லாத படிப்பு, படிப்பு இல்லாத சிந்தனை இவை இரண்டுமே நடைமுறை வாழ்வுக்கு உதவாமல் தீமையை விளைவிக்கவல்லன. உதயகுமார் சிந்தனையோடு படிக்கின்றார். படிப்பதோடு சிந்திக்கின்றார். அதையே இந்நூல் வழியாக நம் மோடு பகிருகின்றார். ஆழமான தேடலினால் வெளிக்கொணரப் பட்டுள்ள கனதியான கருத்துக்கள் இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன. உதயகுமாரின் முயற்சியை நான் பாராட்டுகின்றேன். அவருடைய எழுத்துப் பணிகள் தொடர வாழ்த்துகின்றேன். இறையாசி கூறுகின்றேன்!

என்னுரை

புள்ளிவிபரவியல் எனும் கணித நூலினைத் தொடர்ந்து 'வெற்றியுடன்', 'உடைந்த நினைவுகள்' எனும் இரு கவிதைத் தொகுதிகளையும் 'செந்நீரும் கண்ணீரும்' என்ற சிறுகதைத் தொகுதியினையும் ஏலவே வெளியிட்ட நான் தற்போது 'பகிர்வு' எனும் பல்பரிமாண அம்சங்களுடன் கூடிய இக் கட்டுரைத் தொகுதியினை மீரா பதிப்பகத்தினூடு வெளிக்கொணர்வதில் மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

எனது கட்டுரைகளின் பிரதிகளை, நான் அண்ணா என்றும் என்னைத் தம்பி என்றும் உரிமையுடன் அழைத்து மகிழும் புலோலியூர் இரத்தினவேலோன் அண்ணாவிடம் அனுப்பி வைத்தேன். அத்தனை கட்டுரைகளையும் வாசித்து விட்டு "தம்பி அருமையான கட்டுரைகள். இவற்றினை மீரா பதிப்பகத்தினூடாக நூலாக வெளியிடுவதில் மிக்க மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்" என்று அன்பு குழைத்து என்னிடம் சொன்ன போது என் ஆனந்தத்திற்கு அளவே இல்லை. என்னை மிகவும் சுறுசுறுப்பாகச் செயற்பட வைத்தார். அது எனக்குப் பெரிதும் உற்சாகத்தைத் தந்துதவியது. அவரது மகன் துவாரகனும் இந்நூல் விடயமாக எனக்கு உதவி செய்வதில் முழுமூச்சுடன் செயற்பட்டார். தம்பி துவாரகனுக்கும் என் நன்றிகள் பல கூறுவேன்.

மேலும் இப்புத்தகம் வெளிவருவதில் எனக்குப் பக்கபலமாக நின்று உழைத்த அத்தனை உறவுகளுக்கும், மற்றும் இக்கட்டுரைகளைப் பிரசுரித்து உதவிய அச்சு ஊடகங்களுக்கும் எனது மனம் நிறைந்த நன்றியினை இச்சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக் கொள்கிறேன்.

மீண்டும் எனது அடுத்த நூலில் சந்திப்போம்.

- சமரபாகு சீனா.உதயகுமார்

கூனந்தோட்டம்,

சமரபாகு, வல்வெட்டித்துறை.

07.02.2012

உள்ளே...

தங்கத் தமிழ் மலையின் பெரும் பரகசியம்!	1
கலைவாணர் என்.எஸ்.கிருஷ்ணன்	8
கலாநிதி ஆறு திருமுருகன்	15
மேத்தாவின் கவிதைகள்	22
ஈழக்கவிஞர்கள் - மஹாகவி முதல் சக்கரவர்த்தி வரை	28
வித்தகக் கவிஞர் பா.விஜய்	49
பேராசிரியர் மா.நடராஜசுந்தரம்	57
காசி ஆனந்தன் கதைகள்	63
சிந்தனை செய்! சிரி மனமே	70
சாதியக் கதைகள்	76
ஆற்றல் என்பது என்ன?	83
க.பொ.த. (உ/தர) பாடத்தெரிவும் Z புள்ளியும்	86
பகிர்வு	96
நிலவைப் பார்த்து நாய் குரைத்தது	104

வரும் ஆனால் வரா...து!	108
உயர்வில் பணிவு = வெற்றி	115
அமெரிக்க அதிபர் கல்லூரி அதிபரை வேண்டிக்கொண்டது	119
இளம் பெண்கள் பஞ்சாபியும் - மணமானோர் சேலையும்	124
இப்படியும் தமாஷாகச் சிந்திக்கலாம்	128
யார் இந்த பில்கேட்ஸ்?	133

தங்கத் தமிழ் மலையின் பெரும் பரகசியம்!

உலகத் தமிழ்ப் பேரறிஞர் வரிசையில் இன்று முன்னிலை வகிப்பவரே பேராசிரியர் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி அவர்கள் ஆவார். கடந்த ஐந்து தசாப்தங்களுக்கு மேலாகத் தனது தமிழ்ப் பணி மூலம் எமது நாட்டுக்குப் பெருமை சேர்த்துக் கொடுத்த பேரறிஞர் இவர்.

பண்டிதரும் சைவப்புலவருமான ஆசிரியர் பொ.கார்த்திகேசு - வள்ளியம்மை தம்பதியினருக்கு மகனாக 10.05.1932 இல் பிறந்த இவர் தனது ஆரம்பக் கல்வியை கரவெட்டி விக்கினேஸ்வராக் கல்லூரியிலும், இடை நிலைக் கல்வியினை கொழும்பு ஸாகிராக் கல்லூரியிலும், உயர் கல்வியினை பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் கற்று கலைப் பட்டதாரியாக வெளியேறினார்.

தனது பட்டப்படிப்பின் போது தமிழை ஒரு சிறப்புப் பாடமாகப் பயிலவில்லை. வரலாறு, பொருளியல், தமிழ் ஆகிய மூன்று பாடங்களையும் கற்று ஒரு பொதுப் பட்டதாரியாக 1956 இல் வெளியேறினார். 1963 இல் தமிழில் எம்.ஏ. பட்டம் பெற்றார். 1970 இல் பேர்மிங்ஹாம் பல்கலைக்கழகத்தில் உலகப் புகழ் பெற்ற பேராசிரியர் ஜோர்ஜ் தொம்ஸனின் வழிகாட்டுதலில் 'பண்டைத் தமிழ்ச் சமூகத்தில் நாடகம்' எனும் பொருள் பற்றி ஆராய்ந்து கலாநிதிப் பட்டம் பெற்றார்.

தான் கல்வி கற்ற கொழும்பு ஸாகிராக் கல்லூரியில் ஒரு ஆசிரியராகவே 1956 இல் அவர் தன் கல்விப் பணியைத் தொடங்கினார். வரலாறு, தமிழ் ஆகிய பாடங்களை அங்கு அவர் கற்பித்தார். இன்று இலங்கையில் பிரபல கல்வியாளர்களாகவும் ஓய்வுபெற்ற

அரசு அதிகாரிகளாகவும் விளங்கும் பலர் அக்காலத்தில் சிவத்தம் பியிடம் கல்வி கற்றவர்களே ஆவர்.

சிவத்தம்பி ஸாகிராவில் கல்வி கற்ற, கற்பித்த காலம் தான் இஸ்லாம் பற்றியும் இலங்கை முஸ்லிம்களின் பண்பாடு மற்றும் அரசியல் பற்றியும் அவரின் ஆழமான புரிதலுக்கு அடித்தளமிட்டது எனலாம். 1961 இல் இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தில் சமகால மொழி பெயர்ப்பாளராக இணைந்து ஐந்து ஆண்டு காலம் சேவை புரிந்தார். இதுவே அவரது அனுபவமும் அறிவும் ஆற்றலும் வளர்வதற்குத் துணையாக அமைந்தது எனலாம்.

1965 இல் ஸ்ரீ ஜெயவர்த்தனபுர பல்கலைக்கழகத்தில் விரிவுரையாளராக இணைந்து கொண்டார். இப் பல்கலைக்கழகம் பெரும்பாலும் சிங்கள மாணவர்களையும் ஆசிரியர்களையும் கொண்டதாகவே விளங்கியிருக்கிறது. இப் பல்கலைக்கழகம் முற்றிலும் பௌத்த பின்னணியில் உருவாகிய ஒரு பல்கலைக்கழகமாகும். இங்கு இவர் 13 ஆண்டுகள் சிங்கள மாணவர்களுக்குத் தமிழ் கற்பித்தார்.

அப் பராயத்தில் ஒரு இடதுசாரியாக வளர்ச்சி பெற்றிருந்த சிவத்தம்பி, சிங்கள சமூகத்தையும் அதன் அரசியல் அபிலாசைகளையும் இடதுசாரி நோக்கில் புரிந்துகொள்வதற்கும் தேசிய ஒருமைப்பாடு பற்றிச் சிந்திப்பதற்கும் சிங்கள மொழியில் தேர்ச்சி பெறுவதற்கும் இக்காலகட்டமே உதவியது எனலாம்.

யாழ்ப்பாணத்தை விட்டு நீண்ட காலம் வெளியிலேயே வாழ்ந்த சிவத்தம்பி 1978 இல் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் பணியாற்ற வந்தார். 1996 இல் ஒரு சிரேஷ்ட பேராசிரியராகத் தன் பணியிலிருந்து ஓய்வுபெறும் வரை அவர் அங்கேயே பணியாற்றினார்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் சில காலங்கள் தமிழ்த் துறைத் தலைவராகவும் சில காலங்கள் நுண்கலைத்துறைத் தலை

வராகவும் அவர் பணி புரிந்திருக்கிறார். அவரது பணி ஓய்வின் பின் அவரின் தகுதியையும் சேவையையும் கௌரவித்து தகைசால் ஓய்வுநிலைப் பேராசிரியராகவும் நியமிக்கப்பட்டார்.

"Professor of Emeritus" என்ற ஆங்கிலச் சொல்லுக்கான தமிழ்க் கலைச் சொல் வடிவம் தகைசால் ஓய்வுநிலைப் பேராசிரியர் என்பதை சிவத்தம்பி அவர்களே உருவாக்கியிருந்தார் என்பது அவரின் புலமைக்கு மிகப்பொருத்தமான சான்றாகும்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திலும் கிழக்கிலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்த இவர்,

- தஞ்சைப் பல்கலைக்கழகம்
- ஸ்கண்டிநேவியா பல்கலைக்கழகம்
- உப்சலா பல்கலைக்கழகம்
- அமெரிக்காவிலுள்ள கலிபோர்னியா
- பெர்கிளி
- விஸ்கான்ஸியன்
- ஹாவார்ட் பல்கலைக்கழகம்

ஆகியவற்றிலும் வருகை தரு பேராசிரியராகப் பணியாற்றியுள்ளார்.

சிவத்தம்பி அவர்கள் வானொலி நாடகங்களிலும் நடித்துள்ளார். பல்கலைக்கழகக் காலங்களில் மேடை நாடகங்களிலும் நடித்து வந்தார். இந்த நாடக அறிவே பின்னர் வெளிநாட்டில் நாடகம் பற்றிய ஆய்வை மேற்கொள்வதற்கு உறுதுணையாக அமைந்தது எனலாம்.

இவர், பேராசிரியர் வித்தியானந்தன், பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை ஆகியோரின் மாணவராக இருந்துள்ளார். இவர்களது வழிகாட்டலில் மரபுவழி நாடகங்களையும் நவீன நாடகங்களையும் ஒரு சேர வளர்த்ததோடு பிற்பட்ட காலங்களில் நாடகத்தை

ஒரு கல்வி நெறியாக்கும் முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டிருந்தார். பல்கலைக்கழகங்களில் நாடகமும் அரங்கியலும் என்ற பட்டப் படிப்பு பாடநெறியினை உருவாக்குவதிலும் முன்னின்று உழைத்தவராவார்.

மார்க்சிய சிந்தனைகளில் அவருக்கு அதிக ஈடுபாடு இருந்திருக்கிறது. இதுவே பிற்காலத்தில் அவர் பல்துறை ஆய்வாளராக வளர்ச்சியடைவதற்கு அடிப்படையாக அமைந்திருந்தது. இலக்கியம், பண்பாடு, சமூகம், அரசியல், வரலாறு என்பவற்றிற்கிடையே உள்ள தொடர்புகளையும் ஊடாட்டத்தையும் அவர் தன் ஆய்வுகளில் விளக்கியிருக்கிறார்.

சமூகவியல் வரலாற்றுப் பார்வை அவரது ஆய்வுகளில் அடிநாதமாக விளங்கியிருக்கிறது. இந்த வகையில் தமிழிலக்கியத்துறையின் செழுமைக்கும் வளர்ச்சிக்கும் பேராசிரியர் சிவத்தம்பியின் பங்கு முக்கியமானதாகவே அமைந்து காணப்பட்டுள்ளது.

தமிழ் என்று நோக்குகின்ற போதும் அவரது அறிவுப் புலம் குறித்த ஒரு எல்லைக்குள் வரையறுக்கத் தக்க ஒன்றில்லை. சங்க இலக்கியம் முதல் மிகச் சமீபத்திய இலக்கியம் வரையிலும் அதற்கப்பால் நாடகம், சினிமா முதலான கலைத் துறைகளிலும் அகலக் கால் பதித்து அதில் மாபெரும் தேர்ச்சியும் பெற்றார். அவ்வப்போது தோன்றுகின்ற புனை கதைகள், கவிதைகள் முதலான இலக்கியங்களையும் இலக்கியச் சமூகக் கோட்பாடுகளையும் படித்துத் தம் அறிவினைப் புதுப்பித்துக் கொள்ளும் இயல்பினராக இருந்ததோடு, இவரது ஆங்கிலப் புலமை காரணமாக இவை உலக மயமானதையும் கூறிக்கொள்ளலாம்.

பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்கள் தமிழ் வாசகர்களால் நவீன தமிழ் அறிஞர் அல்லது நவீன இலக்கிய விமர்சகர் என்றெல்லாம் அழைக்கப்பட்டார். அவ்வாறு அவர் அழைக்கப்பட்டமைக்குக் காரணம் அவர் எத்துறைகொண்டு ஆய்வு செய்தாரோ

அத்துறையில் பலமான புலமைபெற்று விளங்கியமையே ஆகும். தற்கால தமிழ் இலக்கிய உலகின் பீஷ்மர் என்றுதான் கற்றறிந்தோர் இவரை விளித்துக் கூறுகின்றனர்.

இவர் அதிகம் ஈடுபட்ட துறை பழைய, இடைக் கால தமிழ் இலக்கியமும் இலக்கணமும் ஆகும். ஏனென்றால் பட்டப் பின் படிப்புக்கான ஆய்வுகளுக்கு அவர் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களுையே நாடிச் சென்றிருக்கிறார். அவருடைய கலாநிதிப் பட்டப் படிப்பு ஆய்வு கூட 'புராதன தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் நாடகம்' என்ற வாறாகவே அமைந்து காணப்பட்டிருக்கிறது.

இத்தகு ஆய்வு முறையே சங்க இலக்கியங்களையும் சிலப் பதிகாரத்தையும் மிக நுணுக்கமாகப் பரிசீலிக்க வித்திட்டும் இருந்திருக்கிறது.

இவர் அதிகமாக ஈடுபாடு காட்டிய நூல் தொல்காப்பியம் என்றே கூறலாம். குறிப்பாக அதன் பொருளதிகாரத்தை மிக நுணுக்கமாக நோக்கியிருக்கிறார். சங்க இலக்கியங்களின் அமைப்புக்கும் அவை தொடர்பாகத் தொல்காப்பியம் கூறும் இலக்கணங்களுக்கும் இடையே முரண்பாடுகள், பேதமைகள் இருப்பதாகக் கருத்துத் தெரிவித்திருந்தார். தொல்காப்பியம் என்னும் இலக்கண நூலின் உருவாக்கத்துக்கான காரணங்களையும் அவற்றினடியாக தொல்காப்பியரின் ஆளுமைகளையும் புலப்படுத்த முயன்றிருக்கிறார். தொல்காப்பியத்தின் அடியான தமிழ்க் கவிதையினைத் தெளிவுபடுத்தியிருந்தார்.

பேராசிரியருக்கு தமிழின் பக்தி இலக்கியங்களில் இருக்கும் ஈடுபாடு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். பக்தி இலக்கியங்கள் வழி பாட்டோடு மாத்திரம் தொடர்புபட்டவை அல்ல. பக்தி இலக்கியங்களுக்குள் இருக்கும் கவித்திறனையும் மானிட உணர்வையும் புறந்தள்ளிவிடக்கூடாது என்று கூறுகின்றார். மேலும் பக்தி இலக்கியங்களின் பங்கு குறித்தும் சிந்தித்திருக்கின்றார். கம்பனை

தமிழ்க் கவிதையின் உன்னதமாகவும் மானிட உணர்வின் சிகரமாகவும் கொள்ளும் இவர் கம்பராமாயணத்தின் ஊற்றுக் கால்களைத் தமிழின் பக்தி இலக்கியங்களிலே கண்டிருக்கிறார்.

மேலும், அனைத்துலகத் தமிழ்க் கலை நிறுவகம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலம் தொடக்கம் இறுதிக்காலம் வரை அந்நிறுவகத்தின் புலமைக் குழுத் தலைவராக இருந்து மிகச் சிறப்பாக வழி நடத்தினார். புலம்பெயர் நாடுகளில் வேற்று மொழி பண்பாட்டுச் சூழலில் வாழும் தமிழர்களிடையே தமிழர்களின் இன அடையாளமாகக் கருதப்படுகின்ற மொழி, கலை, பண்பாட்டு விழுமியங்களை அழியவிடாமல் பாதுகாப்பதில் அயராது உழைத்த கண்ணியவானாகவும் இருந்துள்ளார்.

2000 ஆம் ஆண்டு சுவிற்சர்லாந்து நாட்டுக்குப் பயணம் செய்து புலம்பெயர் நாடுகளில் உள்ள தமிழ்க் கலைஞர்களை ஒருங்கிணைத்து அதனூடாக தமிழ்க் கலையினை முன்னெடுத்துச் சென்றுள்ளார். இதற்காக அனைத்துலகத் தமிழ்க் கலை நிறுவகத்தினை உருவாக்கியிருந்தார். இதனால் பல்லாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட மாணவர்கள் தமிழ்க் கலையினை ஆர்வத்தோடு கற்பதற்கு ஏற்ற வகையில் அனைத்துலகத் தமிழ்க் கலை நிறுவகத்தின் ஊடாக பல செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்துச் சென்றிருக்கிறார். மாறிவரும் விஞ்ஞான உலகிற்கு ஏற்ற வகையில் ஆளுமை மிக்க மாணவர்களையும் உருவாக்க வேண்டுமென்பதே இவருடைய பிரதான நோக்கமாக இருந்தது.

அதுமட்டுமல்லாமல் எமது மொழி, எமது சமயம், எமது பண்பாட்டு விழுமியங்கள் யாவற்றையும் வேற்று நாட்டவரும் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதில் அதிகமாகப் பாடுபட்ட வருமாவார்.

கட்டாயமாக ஓய்வு தேவைப்பட்ட காலங்களில் கூட உடல் நிலமையையும் பொருட்படுத்தாமல் புலத்தில் வாழும் தமிழ்க்

கலை மாணவர்களின் தொடர் கல்விக்கு உதவியாக 'தமிழ்க் கலைகள்' எனும் நூலினையும் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்.

- பண்டைத் தமிழ்ச் சமூகம் பற்றிய ஆய்வுகள் என்னும் தலைப்பிலான ஆங்கில நூல்
- சங்க இலக்கியம்
- கவிதையும் கருத்தும்
- சங்ககால வரலாறும் பிராமிக் கல்வெட்டுகளும்
- பண்டைத் தமிழ்ச் சமூகம் வரலாற்றுப் புரிதலை நோக்கி
- பண்டைத் தமிழ்ச் சமூகத்தில் நாடகம்
- ஈழத் தமிழ்ச் சிறுகதை வளர்ச்சி
- தமிழில் இலக்கியவரலாறு

முதலியன இவர் எழுதிய நூல்களுள் மிக முக்கியமானவை.

இவ்வாறாக இலங்கைத் தமிழ் வரலாறு குறித்தும் மற்றும் இலக்கியம் குறித்தும் 70 இற்கும் மேற்பட்ட நூல்களையும் 200 இற்கு மேற்பட்ட ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். சுமார் 45 வருட கால பல்கலைக்கழகச் சேவையில் இவர் ஏராளமான மாணவர்களை, மிகப்பெரிய கல்வியாளர்களாகவும் உருவாக்கி இருக்கிறார். தன் உயரிய கல்விச் சேவையின் பலாபலனாக உள்நாட்டிலும் வெளிநாடுகளிலும் பாராட்டிக் கௌரவிக்கப்பட்டுள்ளார். அதுமட்டுமில்லாமல் இவர் ஆற்றிய பணிகளுக்காக பல விருதுகளையும் பெற்றுள்ளார். அவற்றுள் தமிழக அரசின் அதியுயர் விருதுகளில் ஒன்றான 'திரு.வி.க.விருது' பெருமை மிக்கதாகும். இவ்விருதினைப் பெற்ற ஒரே இலங்கையர் பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்களே ஆவார்.

பன்முக ஆளுமையாளரான இவர், தமிழுலகம் போற்றும் ஈழத்துப் பேரறிஞர் என்பதில் எமக்கே பெருமை!

- தமிழருவி : அக்டோபர் 2011

சிரிப்பில் தோன்றிய சிந்தனைச் சிற்பி கலைவாணர் என்.எஸ்.கிருஷ்ணன்

சிரிப்பு இதன் சிறப்பைச் சீர் தூக்கிப் பார்ப்பதே நமது பொறுப்பு!
மனம் கறுப்பா வெளுப்பா என்பதை எடுத்துக் காட்டும் கண்ணாடிச் சிரிப்பு!
இது களைப்பை நீக்கி கவலையைப் போக்கி மூளைக்குத் தரும் சுறுசுறுப்பு!
துன்ப வாழ்விலும் இன்பம் காணும் விந்தை புரிவது சிரிப்பு!
இதைத் துணையாய்க் கொள்ளும் மக்களின்
முகத்தில் துலங்கிடும் தனிச் செழிப்பு!

பாதையில் போகும் பெண்ணைப் பார்த்துப்
பல்லிளிப்பதும் ஒரு வகைச் சிரிப்பு!
அதன் பலனாய் உடனே பரிசாய்க் கிடைப்பது காதலுந்த பழஞ் செருப்பு!
சிந்திக்கத் தெரிந்த மனித குலத்துக்கே சொந்தமான கையிருப்பு!
வேறு ஜீவராசிகள் செய்ய முடியாத செயலாகும் இந்தச் சிரிப்பு!

இது அதிகாரிகளின் ஆணவச் சிரிப்பு!
இது அடங்கி நடப்பவன் அசட்டுச் சிரிப்பு!
இது சதிகாரர்களின் சாகசச் சிரிப்பு!
இது சங்கீதச் சிரிப்பு!

- கலைஞர் மு. கருணாநிதி

இப் பாடலை இலங்கை வானொலியில் அடிக்கடி ஒலி
பரப்பக் கேட்டிருக்கிறேன். இப்பாடல் காட்சியில் கலைவாணர்
என்.எஸ்.கிருஷ்ணன் பாடி நடித்திருப்பார். அவருக்கு ஜோடியாக
டி.ஏ.மதுரமும் நடித்திருப்பார்.

இப் பாடலை வானொலியில் கேட்கும் போது கேட்பவர்கள் கட்டாயம் தங்களை மறந்து சிரித்துத்தான் ஆக வேண்டும். சிரிப்பினை வகைப்படுத்தி ஒவ்வொரு விதமாகச் சிரித்து மகிழ வைப்பார் கலைவாணர்.

பாடல் முடிந்த பிற்பாடும் இருவரும் சேர்ந்து சிரிப்பார்கள். விட்டு விட்டு, உரப்பினைக் கூட்டிக் குறைத்துச் சிரிப்பார்கள். அதைக் கேட்டால் எவரும் கட்டாயம் சிரிப்பார்.

தான்நடித்த அத்தனை படங்களிலும் மக்களைச் சிரிக்க வைத்தவர் மட்டுமல்லாமல் சிந்திக்கவும் செய்தவர் என். எஸ். கே.

தேனுடன் கலந்தோ அல்லது பழச்சாற்றுடன் கலந்தோ மருந்தினைக் குழந்தைக்கு ஊட்டும் அன்னை போல் சிரிப்புக் கலையிலே நல்ல கருத்துக்களைப் பொதித்து மக்களுக்குக் கொடுத்த பெரும் கோமான், படிக்காத மேதைதான் கலைவாணர் என். எஸ். கிருஷ்ணன்.

சிரிப்புடன் சிந்தனையையும் கலந்து தரக்கூடிய நகைச்சுவைக் கலைஞர் இருவர் மாத்திரமே இருந்துள்ளனர். ஒருவர் ஆங்கில நடிகர் சார்லி சப்லின். மற்றவர் நமது கலைவாணர்.

கலைவாணர் ஒரு பிறவி நடிகர். சிறந்த எழுத்தாளர். மிகச் சிறந்த டைரக்டர். நல்ல பாடலாசிரியர். கவர்ச்சியாகப் பேசவல்ல நகைச்சுவைப் பேச்சாளர். இவற்றிற்றுக்கும் அப்பால் சிறந்த கொடை வள்ளலாகவும் மக்கள் மனங்களில் துலங்கினார்.

தனக்கு மிஞ்சியதே தானம் என்றதுக்கும் அப்பால், வறுமையால் உழன்ற நிலைகளிலும் தன் வீடு தேடி வந்து இரஞ்சுவோர்க்கு தன்னால் முடிந்த உதவிகள் புரிந்து இன்புற்ற மாமனிதருமாவார்.

நாஞ்சில் சுடலையாண்டி - இசக்கியம்மாள் தம்பதியரின் மூன்றாவது மகனாக 29.11.1908 இல் கிருஷ்ணன் பிறந்தார்.

டி.கே.எஸ். நாடகக் குழுவில் சேர்ந்து பலகாலம் நாடகச் செயற்பாட்டில் இறங்கி அந்த நாடகக் குழுவின் வளர்ச்சிக்காக அரும்பாடுபட்டார். தமிழில் திரைப்படங்கள் வெளிவரத் தொடங்கிய காலத்தில் நாடகங்களுக்கான வரவேற்பு குறைந்து போயின. இதனால் வருமானமும் குறைந்து போனது. திரைப்படக் கம்பனிகளோடு போட்டி போடும் அளவுக்கு நாடகக் கம்பனிகளின் செல்வாக்கு குறைந்து போயின.

இதனிடையே என்.எஸ்.வாசனின் 'சதிலீலாவதி' கதையை கோவை மனோரமா பிலிம்சின் உரிமையாளர் மருதாசலம் திரைப்படமாகத் தயாரிக்க விரும்பினார். அதில் நடிப்பதற்கு நாடக நடிகர்களுக்கும் சந்தர்ப்பம் வழங்கப்பட்டிருந்தன. அதில் கிருஷ்ணனுக்கும் ஒரு சிறிய நகைச்சுவை வேடம் தரப்பட்டிருந்தது.

சதிலீலாவதி படத்தின் இயக்குநர் எல்லீஸ் ஆர். டங்கன் ஆவார். இவர் அமெரிக்க நாட்டினைச் சேர்ந்தவர். எல்லீஸ் ஆர். டங்கன் படப்பிடிப்பு நடத்துவதற்கு முன்னர் எடுக்கப்போகும் காட்சிகள் பற்றி நடிகர்களுடன் விவாதம் நடத்துவார். சதிலீலாவதி கதைக்கான விவாதம் நடைபெறும்போது முக்கிய பாத்திரங்களில் நடிக்கும் நடிகர்கள் அமர்ந்திருந்தனர். கிருஷ்ணனும் அங்கே இருந்தார். அவர் தனது கருத்துக்களை எடுத்துக் கூற முயன்றார். மற்றவர்கள் அவரைத் தடுத்து நிறுத்தினர்.

இயக்குனர் டங்கன் இதனை அவதானித்தார். கிருஷ்ணனைப் பேசும்படி கூறினார். தமிழிலே பேசிய கலைவாணர், தனது அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்தார். அது ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. அதைக் கேட்ட இயக்குநர் மகிழ்ச்சியடைந்தார். அன்றைய காட்சிகளைப் படம் பிடித்தார். கலைவாணர்

நடித்த காட்சிக்கு கலைவாணரே கருத்து வடிவம் தந்தார். இரண்டு பாடல்களை இயற்றி அவரே பாடி நடித்திருந்தார்.

தான் எடுத்துக்கொண்ட எந்தவொரு கருத்தையும் துணிவோடு கூறிவிடக்கூடிய திறன் இயல்பாகவே கலைவாணிடம் இருந்திருக்கிறது என்பதற்கு இச்சம்பவம் நல்லதொரு உதாரணமாகும்.

இப்படித்தான் ஒருமுறை நலிவடைந்த நடிகர் ஒருவர், வறுமைக் கோலத்தில் கிழிந்த உடையுடன் கலைவாரணரைச் சந்தித்து உதவி பெற வந்திருந்தார். அவரிடம், 'என்ன வேண்டும்?' என்பது போல் பார்த்தார் கலைவாணர்.

“இந்தக் கிழிசல் வேட்டி சட்டையைத் தவிர, வேறு மாற்றுத் துணி எதுவும் இல்லை ஐயா! நீங்கதான் வாங்கித் தந்து உதவணும்” என்று துக்கத்துடன் வேண்டினார்.

நிமிர்ந்து பார்த்த கலைவாணர், வந்தவரை நோட்டமிட்டார். அங்கு நின்று கொண்டிருந்த ராமதாஸ் என்பவரை அழைத்தார். 'ஏம்பா நாளைக்கு நடக்கப்போற சூட்டிங்கில ஒரு சீனில கிராமத்தான் வேசம் வருதில்லே. இவருக்கு அந்த வேசத்தைக் கொடுக்கச் சொல்லு. தயாரிப்பாளர் செலவிலே, இவருக்கு பாண்டிபஜார்லே, சட்டை வேட்டி வாங்கிக் கொடுக்கச் சொல்லு. இந்த சீனல நடிக்க வற்ற செலவுக்கு ஐம்பது ரூபாவும் கொடுத்தனுப்பச் சொல்லு' என்று உதவியாளரிடம் கூறினார்.

அந்த நலிந்த நடிகரைப் பார்த்து “போப்பா... போயி சட்டை வேட்டை வாங்கி மாட்டிக்கிட்டு, நடிச்சிட்டு சீன் முடிஞ்சதும் அந்த உடையோட வீடு போய்ச் சேரு” என்றாராம் கலைவாணர்.

எத்தகைய மனித நேயம்!

அதாவது, தன்னால், முடிந்தால் ஏழைகளுக்குக் கொடுத்து விடுவது; அல்லது அது எவரால் செய்ய முடியுமோ அவர் மூலம் உதவி புரிய வைப்பது என்ற கொள்கையை கலைவாணர் தன் வாழ்வின் இறுதிவரை கொண்டிருந்தார்.

இவர் தன்னைத் தூற்றுகிற எதிரிகளோடும் நட்பு பாராட்டிப் பழகி இருக்கிறார். தன்னால் இயன்ற உதவிகள் செய்து அவர்களும் முன்னுக்கு வர பேருதவி புரிந்த பண்பாளனாக மக்கள் எல்லோரையும் கவர்ந்தார்.

1952 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தேர்தலில் அறிஞர் அண்ணா காஞ்சிபுரத்தில் போட்டியிட்டார். அவரை எதிர்த்து காஞ்சிபுரத்தில் புகழ்பெற்ற மருத்துவர் சீனிவாசன் முக்கிய வேட்பாளராக நின்றார்.

அண்ணாவை ஆதரித்துப் பிரசாரம் செய்வதற்கு கலைவாணர் காஞ்சிபுரம் சென்றிருந்தார். அங்கு நடைபெற்ற பொதுக் கூட்டத்தில் திரளான மக்கள் கூடியிருந்தனர்.

அப்போது கலைவாணர் பேசத் தொடங்கினார்.

“தொழர் அண்ணாத்துரையை விட இந்த காஞ்சிபுரம் மக்களுக்கு டாக்டர் சீனிவாசனே மிக முக்கியமானவர். இப்படி ஒரு டாக்டர் காஞ்சிபுரத்திற்குக் கிடைத்திருப்பது அரிய வாய்ப்பு. எத்தனையோ டாக்டர்களை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். இப்படியொரு கைராசியான டாக்டரை யாருமே பார்த்திருக்க முடியாது. நம்பிக்கையில்லாத கேஸ்களையெல்லாம் உயிர் கொடுத்து காப்பாற்றியிருக்கிறார். இவர், காட்சிக்கு எளியவர். ஏழை, பணக்காரர் என்ற பாகுபாடு பார்க்கமாட்டார். இரவு, பகல் எந்த நேரம் போனாலும் முகம் சுளிக்காமல் மக்களைக் காப்பாற்றுவதையே தொழிலாகக் கொண்டவர். இத்தகைய அபூர்வமான டாக்டர் மக்கள் சேவைக்காகவே காஞ்சிபுரத்தைவிட்டு அகலாமல் காத்திருப்பவர்.”

இவ்வாறு கலைவாணர் கூறியதும் கேட்டுக்கொண்டிருந்த கழகத்தினரும் ஆதரவாளர்களும் அதிர்ச்சியடைந்து, முகம் சுளித்தனர். கலைவாணர், அண்ணாவை மட்டம் தட்ட இப்படிப் பேசுகிறாரோ என்று சந்தேகப்பட்டனர். மக்கள் ஒன்றும் புரியாமல் குழம்பிப் போயினர்.

கலைவாணர் தொடர்ந்தும் பேசினார்...

“ஆனால், அண்ணாவோ அரசியல்வாதி. தமிழ்நாடு முழுவதும் சுற்றி அலைபவர். பெரும்பாலும் ஊரில் தங்கமாட்டார். இருபத்து நான்கு மணிநேரமும் மக்கள் சேவையே மகேசன் சேவை என்று திரிபவர். யாருக்கு என்ன பிரச்சினை என்று கூப்பிட்டாலும் அலுப்புக்கொள்ளாமல் ஓடிப்போய் உதவி செய்பவர். காஞ்சிபுரம் மக்களாகிய நீங்கள் இப்போது இந்த இரண்டு வேட்பாளர்களைப் பற்றியும் நன்றாகச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். மிகச் சிறந்த டாக்டரை, தன் புனிதமான தொழிலைப் பார்க்க முடியாமல் அலையவிடலாமா? யாருக்கு என்ன ஆபத்து வந்தாலும் காப்பாற்றி, மக்களின் அருகே இருக்கச் செய்ய வேண்டாமா? அவரைச் சட்டமன்றத்திற்கு அனுப்புவதன் மூலம் இரண்டு கெடுதல்கள் ஏற்படும்.

ஒன்று, அவரால் காப்பாற்றப்பட வேண்டிய நோயாளிகள் கொல்லப்படுவார்கள். இரண்டு, நோயுடனும், மருந்துடனும் பழகிய டாக்டர் அங்கு போய் அரசியல் காரியங்களைச் சரிவரக் கவனிக்கவும் மாட்டார். ஆகையால், அவர் வேலையை அவர் கவனிக்கும்படி பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். அரசியலே தொழில் என்றும், மக்கள் தொண்டே மகேசன் தொண்டு என்றும் பாடுபடும் முழுநேர அரசியல்வாதியாகிய அண்ணாவை ஆதரித்து வாக்களியுங்கள். அண்ணாவைச் சட்டசபைக்கு அனுப்பி வையுங்கள். இங்கிருந்து சேவை செய்ய வேண்டிய டாக்டரை அன்புடன் உங்களுடனேயே வைத்துக்கொள்ளுங்கள்.”

இந்த உன்னதமான, கருத்துச் செறிந்த சாதூர்யமான பேச்சை கேட்ட மக்களின் ஆரவாரமும், கரவொலியும் அடங்க வெகு நேரமாகியிருந்தது.

போட்டியிட்ட டாக்டரைத் தாக்காமல், புண்படுத்தாமல் புகழ்ந்து பேசியே வாக்காளர்கள் மனதைக் கவர்ந்தார். அந்தத் தேர்தலில் அண்ணா அமோகே வெற்றி பெற்றார்.

இப்படித் தேர்தல் பிரசாரத்திலும் புதுமை செய்து அசத்தியவர் கலைவாணர் என்.எஸ்.கிருஷ்ணன்.

மற்றப் பிராணிகளுக்கும் சந்தோசம் உண்டு. ஆனால், அவை சிரிப்பது இல்லை. நாய்கூட வாலை ஆட்டி தன் சந்தோசத்தை வெளிப்படுத்தும். ஆனால், அது சிரிக்காது. மனிதன் சிரிக்கத் தெரிந்த விலங்கு. அந்தச் சிரிப்பு மனதிலே இருந்து தான் வருகிறது. ஆகவேதான், மனிதன் உயர்ந்தவன் ஆகிறான்.

'ம்ம்...' என்று மூஞ்சியை வைத்திருக்காமல் நாளும் பொழுதும் சிரித்து வாழ்ந்தால் நோய்கள் நம்மை நெருங்காது. அந்தச் சிரிப்பு மற்றவர் மனங்களை நோகடிக்காத வண்ணம் இருந்தால், அதுவே உண்மையான சிரிப்பும் ஆகும்.

- தினக்குரல் : 30.11.2011

வாழும் கலைக் கோயில் கலாநிதி ஆறு திருமுருகன்

யாழ்ப்பாணம், கோப்பாய் கல்வியியல் கல்லூரியில் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்த 'ஆழப்பதிந்த வேர்கள்' நூல் வெளியீட்டிற்குச் சென்றிருந்தேன். அந்நூலின் வெளியீட்டு உரையினை நிகழ்த்திக் கொண்டிருந்தவர் 'செஞ்சொற்செல்வர்' ஆறு திருமுருகன் அவர்கள்.

அவர் உடுத்திருக்கும் உடை போலவே, அவர் உச்சரிக்கும் தமிழ்ச் சொற்களும் இலகுவாகவும் தூய்மையாகவும் இருந்தன. அவை நம் எல்லோரினது காதுகளிலும் ரீங்காரம் செய்தன.

தான் சொல்ல வந்த சம்பவத்தினை கதையாகச் சொல்லும் போது மனது நிறைந்த அமைதி ஏற்பட்டது.

அவர் தொடர்ந்து பேச வேண்டும் போலவும் அதை நாம் கேட்டுக்கொண்டிருக்க வேண்டும் போலவும் இருந்தது.

அந் நிகழ்விற்கு பிறகு ஆறு திருமுருகன் எங்கு உரை நிகழ்த்தச் சென்றாலும் அங்கு சென்று அவருடைய உரை கேட்பது எனது வழக்கமான ஒரு விடயமாக இருக்கும். வடமராட்சியில் ஒரு நாவல் நூல் வெளியீட்டு விழாவிற்கு வந்திருந்தார். தனது உரை முடித்துப் போவதற்கு ஆயத்தமானார்.

ஓடிச் சென்று "சேர்..." என்றேன். திரும்பி நின்று "ஆ... என்ன தம்பி?" என்றார். என்னைப் பற்றி அறிமுகம் செய்து வைத்தேன்.

“உங்கள் உரை எங்கு நிகழ்ந்தாலும் அங்கு நான் வந்திருக்கிறேன். என்னை உங்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கிறதா?” என்றும் கேட்டேன். “ஓம், ஓம்...” என்றவர் “நல்லது தம்பி. நீங்கள் எப்படி இருக்கிறீர்கள்?” என்று அன்பு கலந்து என்னோடு உரையாடினார். ஐந்தாறு நிமிடங்கள் வரை அவருடன் உரையாடினேன். மன நிறைவு கிடைத்தது.

“சேர்...!, ‘செந்நீரும் கண்ணீரும்’ என்கிற எனது முதலாவது சிறுகதைத் தொகுதியினை வெளியிட இருக்கிறேன். அந்நூலிற்கான ஆய்வுரையினை நீங்கள் தான் நிகழ்த்த வேண்டும். அது பற்றி உங்கள் வீடு வந்து கதைக்க இருக்கிறேன்” என்று சொன்ன போது;

“அதுக்கென்ன தம்பி...! கட்டாயம் நான் வருவேன். உங்கள் நூல் வெளியீட்டுக்கு இரண்டு கிழமைக்கு முன்பு என்னுடன் கதைத்து விட்டு வாங்கோ” என்றார். மனது சந்தோச வெள்ளத்தில் ஆனந்தக் கூத்தாடியது.

அவர் சொன்னது போலவே எனது சிறுகதைத் தொகுதி வெளியீட்டு விழாவிற்கு வருகை தந்தார். ஆய்வுரை செய்தார். எனது நண்பர்கள், உறவுகள், எனது மாணவர்கள் எல்லோரும் என்னைப் பாராட்டினார்கள்.

“சூப்பர் பேச்சு...! கேட்டுக் கொண்டே இருக்க வேணும் போல இருந்தது. வீரபத்திரர் கோயில் திருவிழாக் காலங்களில் ஐயாவைக் கூப்பிட்டு சொற்பொழிவு ஒன்றுக்கு ஏற்பாடு செய்யுங்கோ...” என்று என்னைப் பலரும் வற்புறுத்தினார்கள்.

“கொழும்பு, பழைய மாணவர் சங்கம் மூலம் தனக்குக் கிடைத்த நிதியில் ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரியில் ஸ்கந்தன் கோயில் திருப்பணி வேலைகளைச் செய்துள்ளார். பாடசாலை ஸ்தாபகர் கந்தையா உபாத்தியாருக்கு உருவச் சிலை நிறுவி இருக்கிறார்.

யாழ்ப்பாணம், இந்துக் கல்லூரியில் தம் சொந்தச் செலவில் ஆறுமுகநாவலருக்குச் சிலை ஒன்றினையும் ஸ்தாபித்துள்ளார்.

திருகோணமலை அலஸ் தோட்டத்தில் வாழும் 1200 அக திக் குடும்பங்களின் வழிபாட்டிற்காக ஆனந்த விநாயகர் ஆலயத்தை அமைத்துக் கொடுத்திருக்கிறார். 1995 ஆம் ஆண்டு இடப் பெயர்வின் பின் கிளிநொச்சியில் குடியேறிய மக்களுக்காக 20 இற்கும் மேற்பட்ட நாகதம்பிரான். விக்கிரகங்களை பிரதிஷ்டை செய்து வைத்துள்ளார்.

யாழ்ப்பாணம், கோப்பாய், தேசிய கல்வியியல் கல்லூரியில் கல்வி பயிலும் மாணவர்களின் வழிபாட்டிற்காக வித்தக விநாயகர் ஆலயத்தினை அமைத்துக் கொடுத்துள்ளார். இதற்காக லண்டன் சிவயோகம் அறக்கட்டளை நிதியத்திடமிருந்து நிதி பெற்று வழங்கியிருக்கின்றார். தெல்லிப்பழை துர்க்காதேவி தேவஸ்தான அறப்பணிகளுக்கு உதவி வருகின்றார்” என இவரின் ஆன்மீகப்பணிகள் பற்றி சொல்லி முடித்த போது எம் ஊர் மக்கள் திகைத்துப் போய் நின்றார்கள். நான் கூறியவற்றை ஏற்றுக்கொண்ட என்னவர்கள், “ஐயாவுக்கு, வசதியான ஒரு நேரத்தில் எங்கள் கோயிலுக்கும் கூட்டி வாருங்கோ” என்றார்கள்.

“கட்டாயம் எங்கள் ஆலயத்திற்கும் வருவார். நீங்கள் விரும்புகிறது போல நல்லதொரு சொற்பொழிவு செய்வார்” என்று அவர்களின் விருப்பினை மிகவும் சாந்தமாக அடக்கி வைத்தேன்.

தனக்கென வாழாமல் பிறருக்காக வாழும் அவரின் புனிதத்தை எளிதில் வார்த்தைகளால் வடித்து விட முடியாது.

லண்டன் அநாதைகள் அறக்கட்டளை உதவியுடன் கண்பார்வை அற்ற வாழ்வகச் சிறுவர்களுக்கு 16 இலட்சம் ரூபா செலவில் உடுவிலில் நிரந்தர இருப்பிடம் உருவாக்கிக் கொடுத்திருக்கிறார்.

கணவனை இழந்து வீடு வாசல்கள் இன்றித் தவிக்கும் இளம் விதவைக் குடும்பங்களுக்கு புதிய வீடுகள் அமைத்துக் கொடுத்து 'சிவயோகம் அன்னையர் குடியிருப்பு' என்கிற மாதிரிக் கிராமத்தை உருவாக்கியுள்ளார்.

யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, வன்னி ஆகிய இடங்களில் உள்ள சைவச் சிறுவர் இல்லங்களுக்கு லண்டன் கனகதூர்க்கை அம்மன் ஆலய நிதி உதவியுடன் வருடந்தோறும் நிதி கிடைக்க ஏற்பாடு செய்து கொடுத்துள்ளார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் உருவாக்கப்பட்ட புற்று நோயாளர் கருணை நிதியம் மூலம் சுமார் 13 இலட்சம் ரூபா தொகையினை புற்றுநோயாளர்களுக்கு வழங்க ஏற்பாடுகள் செய்துள்ளார்.

கொக்குவில் மஞ்சவனப்பதி ஆலயத்தில் நடைபெற்ற தொடர்சொற்பொழிவுக்காக வழங்கப்பட்ட அன்பளிப்புகள் மூலம் விதவைகளுக்குத் தையல் இயந்திரம் வழங்கியிருக்கின்றார்.

இணுவில் கிராமத்தில் அறிவாலயம் அமைப்பதற்காக கனடா, லண்டன் நாடுகளில் வாழும் இணுவில் மக்களிடம் இருந்து உதவி பெற்றுக் கொடுத்திருக்கிறார். இந்துக்கள் கண்தான சபையை உருவாக்கிக் கொடுத்திருக்கிறார்.

செவிப்புலன் குறைந்த மாணவர்களுக்கு அவுஸ்திரேலிய மருத்துவரின் உதவியினைப் பெற்றுக் கொடுத்து அதற்கான குறை நீக்கக் கருவிகள் பெற வழி ஏற்படுத்தியிருந்தார்.

லண்டனில் சொற்பொழிவு ஆற்றியமைக்காக அங்கு வாழும் மக்கள் வழங்கிய நிதியின் மூலம் அரியாலை யுத்த அனர்த்தங்களால் அழிந்து போன மரங்களின் மீள் நடுகைச் செயற்றிட்டத் திற்காக 600 தென்னங்கன்றுகள் வழங்கிப் பசுமைப்புரட்சி ஏற்படுத்திய வள்ளலாகினார்.

மனவளர்ச்சி குன்றிய சிறுவர்களுக்கான சிவபூமி சிறுவர் மனவிருத்திப் பாடசாலையைக் கோண்டாவிலில் நிறுவியிருக்கிறார்.

ஆவரங்கால் சிவசக்தி மணிமண்டபம் அமைவதற்கு முக்கிய ஆலோசகராகவும் இருந்துள்ளார்.

திருநெல்வேலி சைவவித்தியாவிருத்திச் சங்கத்தின் கிளை நிறுவனத்தை இணுவிலில் ஆரம்பிப்பதற்காக, காணி கொள்வனவு செய்யும் சபைக்கு நிதியினை வழங்கியுள்ளார்.

மேலும் ஆன்மீகச் சொற்பொழிவுகளின் போது மோதிரம், கழுத்துச் சங்கிலி, கைச்சங்கிலி போன்ற பவுண் நகைகளை, இவர் மேல் அன்புடையோர் இவருக்கு வழங்கி மகிழ்ந்திருக்கிறார்கள். ஆனாலும், அத்தனை அன்பளிப்புகளையும் அநாதைகள் இல்லத்தில் வாழும் சிறுவர்களுக்கு வழங்கி மகிழ்ந்து வருகிறார். அந்நால் சிறுவர்கள் அடையும் மகிழ்வுடன் தானும் சங்கமமாகி விடுகிறார். ஏழையின் சிரிப்பினில் இறைவனைக் காணலாம். எங்கள் ஆறு திருமுருகன் ஐயாவோ அநாதைச் சிறுவர்களின் சிரிப்பில் இறைவனைக் கண்டு மகிழ்ந்திருக்கிறார். சிறுவர்களின் மகிழ்வினால் திகழ்ந்தொளிக்கும் செஞ்சொற்செல்வர் ஏழை மக்களுக்கெல்லாம் கண்கண்ட கடவுளாகவே விளங்கி வருகின்றார்.

செஞ்சொற்செல்வரின் ஆன்மீகப் பணிகள், சமூகப் பணிகள், மருத்துவப் பணிகள் என்று நீளும் இவ் வரிசையிலே கல்விப் பணி என்பது எம் எல்லோரையும் நெஞ்சருகி கண்ணீர் மல்கவைத்திடும்.

சன்னாகம், திருஞானசம்பந்தர் வித்தியாசாலையில் ஆறு திருமுருகன் அறக்கட்டளை நிதியம் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. அங்கு கல்வி கற்கும் வறிய மாணவர்களுக்கு இந்நிதியம் மூலம் உதவி புரிந்து வருகின்றார்.

அதுமட்டுமல்லாமல் சப்பிரகமுவா, ராஜரட்டை பல் கலைக்கழகங்களில் கல்வி கற்றும் வறிய மாணவர்களுக்கு உதவி பெற்றுக் கொடுக்கின்றார்.

யாழ்ப்பாணம் போதனா வைத்தியசாலை நூல் நிலையத்திற்கு எவ்வளவோ பெறுமதியான விலை மதிக்க முடியாத அளவுக்கு பெரும் தொகை புத்தகங்களை வழங்கியிருக்கின்றார்.

தென்னிந்திய பிரபல பாடகர் ஒரு பேட்டியில், “நான் பாடிய பாடல்களிலே ஈழத்து மஹா வித்துவான் பிரம்மஸ்ரீ வீரமணி ஐயாவின் பாடலான, ‘கற்பக வல்லி நின் பொற்பதங்கள் பிடித்தேன் நற்கதியருள் வாயம்மா’ என்ற பாடல் வரிகள் போல் மிகவும் செழுமையும் நேர்த்தியும் நிறைந்த ஒரு பாடலை இதுவரை பாடியதில்லை” என்று புகழாரம் சூட்டியிருந்தார். அவ்வளவு சிறப்பு மிக்க வீரமணி ஐயாவின் பதிப்புக்குள்ளாகாத நூல்கள் சிலவற்றைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டும் இருக்கிறார் செஞ்சொற் செல்வர்.

தனது ஆசான் இ.மகாதேவா அவர்களின் சிறுகதைத் தொகுதியை யாழ்ப்பாணம் இலக்கிய வட்டத்தின் ஊடாக வெளியிட்டு நிதி வழங்கி உதவி செய்திருக்கிறார்.

மேலும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக மருத்துவ பீட மாணவர் சங்கத்திற்கு மருத்துவப் பணிகள் என்று, செஞ்சொற் செல்வரின் பணிகள் முடிவிலி வரை நீள்கின்றன.

யாழ்ப்பாணத்துக் கந்தபுராணக் கலாசாரம் மழுங்கடிக் கப்படாமல் கட்டிக் காப்பதன் தாற்பரியம், தங்கம்மா அப்பாக்குட்டிக்கு பின்னர் ஆறு திருமுருகன் அவர்களையே அதிக பங்கு சார்ந்து இருக்கிறது.

யாருக்குமே ஒரு குறிக்கோள் இருந்தால் தான் வாழும் வாழ்க்கைக்கே அர்த்தம் இருக்கும். செஞ்சொற் செல்வர் ஆறு திருமுருகன் அவர்களின் சேவையினை வார்த்தைகளால் மட்டும் அளந்து விட முடியாது.

மக்கள் சேவை மகேசன் சேவை என்பார்கள். இவ்வகையில் மக்கள் சேவையில் தம்மை ஈடுபடுத்தியவர்களை விருதும் புகழும் தேடி வருவது இயல்பானதே. இம்முறை அவருக்கு யாழ்.பல்கலைக்கழகம் கௌரவ கலாநிதிப் பட்டம் வழங்கிய தன் மூலம் தன்னையே கௌரவப்படுத்திக் கொண்டுள்ளது. மிக இளம் வயதிலே ஒருவரை இந்த விருது தேடி வந்துள்ளமை நம்பு தற்கரிய சாதனையாகும்.

அவர் மென் மேலும் பல விருதுகளைப் பெற்றுச் சேவையில் உயர்ந்து விளங்க வாழ்த்துவோமாக!

- தமிழருவி : நவம்பர், 2011

மேத்தாவின் கவிதைகளில் தவமும் புதுமைகள்

மானிடத்தின் மேன்மைக்கான போராட்டக் கருவியாக கவிதைகள் இருக்க வேண்டும் என எழுதுகோலை எடுத்து நெம் புகோல் கவிதைகளை எழுதியவர். இன்று வரையும் எழுதி வருபவர். இந்த நூற்றாண்டின் இளம் இதயங்களில் அடிக்கடி உச்சரிக்கப்படும் பெயர்தான் கவிவேந்தர் மு.மேத்தா ஆவர்.

காதல், உணர்ச்சி, புரட்சி, சமூகம் போன்ற கருத்துக்களைத் தந்திருக்கின்றார். உணர்வின் உச்சநிலையில் நின்றும் புதுக்கவிதைகள் படைத்து நிற்கும் ஒரு புரட்சிக் கவிஞன்.

‘காத்திருக்கும் வரை

நம் பெயர்

காற்றென்றே இருக்கட்டும்

புறப்பட்டுவிட்டால்

புயலென்று புரியவைப்போம்’ என்கிறார்.

பேரறிஞர் அண்ணா சொல்லும் போது, “கொள்கை என்பது நாம் இடையில் உடுத்தும் ஆடை. பதவி என்பது போட்டுக் கொள்ளும் துண்டு!” என்பார்.

துண்டினை எந்த நேரத்திலும் உதறி எறியலாம். ஆனால், உடுக்கையை இழக்கலாமா? என்னும் கருத்தியல் போக்கில் மேத்தாவின் கவிதை ஒன்று இங்கே பிரசவமாகியிருக்கின்றது பாருங்கள்.

சோவியத்தொன்றியம் உடைந்து பல துண்டங்களாகிய நேரத்தில் மேத்தாவின் உள்ளத்தில் ஊற்றெடுத்த உணர்ச்சிகள் இவை.

‘சட்டையில் அழுக்கிருந்தால்
வெளுத்துப் பார்க்கலாம்!
கொழுத்திப் பார்க்கலாமா?’

என்று கேட்டிருப்பது மிக ஆழமான சிந்தனை வெளிப் பாடே ஆகும்.

அரசுத் தொட்டிகளில் குழந்தைகளைப் போடுவதும் அந்தக் குழந்தைகளை எடுத்து அரசு வளர்ப்பதும் நாட்டின் ஆரோக்கியத்திற்கு நல்லதல்ல என்று கடுமையாக மேத்தா விமர்சித்திருக்கிறார்.

கொலைகாரர்களைக் கூண்டில் அல்லவா ஏற்ற வேண்டும்! அதை விட்டு பொறுப்பைத் தட்டிக் கழிப்பவர்களைத் தட்டிக் கொடுப்பதா? என்பதை;

‘அரசாங்கத் தொட்டிலில்
குழந்தை கிடப்பது
திட்டத்திற்குக் கிடைத்த
வெற்றியாய் இருக்கலாம்
தேசத்திற்குக் கிடைத்த வெற்றியாகுமா?’ என்று குமுறுகிறார்.

மனதில் உறுதி வேண்டும்! என்று பாரதி பாடிச்சென்றுள்ளார். ஆனால், தமிழினத்தின் மன உறுதியைப் போல உலகில் வேறெந்த இனத்திலும் காண முடியாது என்பதை;

‘தமிழினமே! தமிழினமே!
 உனக்கு மட்டும்தான்
 உள்ளத்தில் உறுதி உண்டு
 ஊர் ஊராக உதைபடுவதற்கு’

இவ்வாறு அங்கதச் சாட்டை அடி போடுகிறார். மனிதன் ‘மதம்’ பிடித்து அலையக் கூடாது என்றும் ‘மதங்கள் ஒன்று சேர வேண்டும்!’ என்றும் புரட்சிகரம் செய்கிறார்.

‘பக்தியைக் காட்டினால்
 பரமன் மகிழ்வான்.
 நீங்களே உங்கள் சக்தியை
 காட்டுகிறீர்கள்...!
 ஆண்டவன்
 சங்கடப்படுகிறான்...!’

‘உடலில் இரத்தம்
 ஓட வேண்டும் என்பதுதான்
 இறைவன் நமக்கு
 இட்ட கட்டளை!
 தெருவில் அதனை
 ஓடவிடுவது
 தெய்வ நிந்தனை!’
 என்று சொல்லிவிட்டு, இறுதியாக;

‘மதாரிமானம்
 இருக்கட்டும்

கூடவே கொஞ்சம்
மனிதாயிமானமும்
இருக்கட்டும் நண்பரே...!

என்று மத ஒற்றுமையைக் கட்டாயமாக்கி இருக்கிறார். காதலைத் தனிமனித உணர்வாக இவர் கொண்டிருக்கவில்லை. தேசம் தழுவிய ஒரு சமூகப் பார்வை இவருக்குள் இருந்திருக்கிறது.

‘தேசத்தைப் போலவே
நம் வாழ்க்கையும் தெருவில் நிற்கிறது’ என்கிறார்.

காதலியைப் பிரிந்து தவிக்கும் காதலன் உள்ளக் குமுறல்களை இறுகிய வரிகளால் வடித்திருக்கிறார். ஒரு காதல் பிரிநிலையில் நின்று அவர் வடித்திருக்கும் வரிகள் அனைத்தும் நெஞ்சை நெகிழ வைக்கின்றன.

‘எழுது எழுது
எனக்கொரு கடிதம்
எழுது
என்னை நேசிக்கிறாய்
என்றல்ல
நீ
வேறு எவரையும்
நேசிக்கவில்லை
என்றாவது
எழுது’

இவை அத்தனையும் நிஜம். வாசிப்போர் விழிகளில் நீருக்குப் பதில் நெருப்பைத்தான் அவை வரவழைக்கும்.

தேசத்திற்காக தம் உயிரை வித்திட்ட வீர தியாகிகளின் உள் உணர்வலைகளை உலகமயமாக்கி மகிழ்வு காண்கிறார்.

‘தேசப்படத்தில்
உள்ள கோடுகள்
கோடுகள் அல்ல!
விடுதலைக்கு வித்திட்ட
வீரத் தியாகிகளின்
விலா எலும்பக் கூடுகள்!’

என்ற நம்பிக்கையோடு பாடியிருக்கிறார்.

நாடு நீதி காணாது போனால் கொள்ளைக்காரர்களுக்கு நிகர் நீதிமாண்களே என்று எதிர் முரணை சமன் முரணாக்கி பாமர மக்களுக்கும் புரிய வைக்கின்றார்.

‘இந்த தேசத்தில்
நீதிமன்றக் கட்டிடங்கள்
குனிந்து நிற்கின்றன!
நீதி சேர்க்கும் கட்டிடங்களே
நிமிர்ந்து நிற்கின்றன!’ என்ற வரிகளோடு மட்டும் நின்று விடாமல்,

‘நாட்டில் நீதிமாண்கள்
கொள்ளைக் காரர்களாகி விட்டார்கள்
கொள்ளைக்காரர்களே
நீதிமாண்களாவிட்டார்கள்!’ என்கிறார் .

மேலும்,

‘பள்ளிக்கூடங்களைக் காட்டிலும்
 கொள்ளைக்காரர்கள் நல்லவர்கள்
 நல்ல பல பள்ளிக்கூடங்கள்
 நன்கொடைகளை
 கொள்ளையடித்துக்கொண்டிருக்கையிலே
 கொள்ளைக்காரர்கள் சிலர்
 கொள்ளையடித்தவற்றை
 நன்கொடையாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர்!’

என்றெல்லாம் சமூக சிந்தனைக் கருத்துக்களை புதுக்கவி
 தைகளாக்கி புதுயுகம் படைத்து நிற்கின்றார்.

மொத்தத்தில் மேத்தாவின் கவிதைகளைப் படித்தால்
 கோழைத் தமிழரெல்லால் வீரம் பெற்று எழுவர்! நயவஞ்சகரும்
 நாட்டில் அழிந்து உலைந்து ஓடுவர்.

வாழ்க அவர் புகழ்! வாழ்க அவர் நாமம்!

- உதயன் : 04.07.2004

ஈழக் கவிஞர்களும் அவர்தம்

சிந்தனை வெளிப்பாடுகளும்

மஹாகவி முதல் சக்கரவர்த்தி வரையிலான

சில சிறுகுறிப்புகள்

தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சியில் ஈழத்துச் சிவனெறிச் சித்தாந்த முறையும் சுவைத் தமிழின் சால்புகள் பலவும் ஊன்றி உயர்ந்து வளர்ந்ததில், வளர்வதில் ஈழத்து தமிழ் அறிஞர்களுக்கும் பெரும் பங்குண்டு. 19 ஆம் நூற்றாண்டில் மண்மூடிக்கிடந்த பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் மீது படிந்திருந்த புழுதியினைத் தட்டி யெடுத்து அச்சுவாகனம் ஏற்ற முனைந்தவர்களில் ஆறுமுகநாவலரும், சீ.வை. தாமோதரனாரும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் ஆவர்.

தமிழும் சைவமும் பயின்ற பேரறிஞர்கள் வாழ்ந்த ஈழ மண்ணில் தமிழ்க் கவிதைகளை புதிய போக்கில் படைக்கும் ஆற்றல் பெற்ற மறுமலர்ச்சிக் கவிஞர்கள் 1940 முதல் தோன்றலாயினர். கவிதைப் போக்கும் அவர்தம் சிந்தனை வெளிப்பாடுகளும் புதுமையாக அமைந்துள்ள போதிலும் மரபுக்கவிதைகளையும் இவர்கள் ஆதரித்து வந்துள்ளனர். மொழிவீச்சு, கருத்துப் பொலிவு, கலையழகு யாவும் அடங்கிய உயிர்த்துடிப்புள்ள கவிதைகளை ஆயிரக்கணக்கில் நேற்றைய கவிஞரான உருத்திரமூர்த்தி (மஹாகவி) யிலிருந்து அவர்தம் மகன் சேரன் வரை நூற்றுக்கணக்கான கவிஞர் தமிழை வளம்பெறச் செய்துள்ளனர்.

நாவற்குழியூர் நடராஜன், அ.ந.கந்தசாமி, மஹாகவி, யாழ்ப்பாணன் முதலியோர் 1940 களில் தோன்றிய புதுயுகக் கவிஞர்கள்

ஆவர். ஈழத்து தமிழ்க் கவிதைகளில் அதிக பாதிப்பையும் பெரும் பங்களிப்பையும் செய்தவர் எனும் பெருமை மஹாகவியையே போய்ச்சேரும். 1941 ஆம் ஆண்டு முதல் அவர் மரணிக்கும் காலம் வரை சுமார் 30 ஆண்டு காலமாக கவிதை உலகில் கவிதைகள் பல படைத்துள்ளார்.

‘எங்கள் ஊர்’ என்ற கவிதையில்;

“வயலினைப் பாரை
வனமாக்குகின்ற
வெயிலுக்கு முன்னர்
உழவர் விரைந்தெழுந்து
போயிலைக்கு நீரிறைக்கப்
போவார்கள். போம் வழியில்
நாய்கள் விழித்துக்
குரைத்து நமை எழுப்பும்.
கோழிகளும் கொம்பிலிருந்து
கொட்டாவி விட்டெழுந்து
நாழியாய் விட்டதென
நாட்டுக்கறிவிக்கும்”.

என்பது இயல்பாக எழுதி ஓர் கிராமத்தின் காலைப் பொழுதினை திடமாக நம் கண்முன்னே நிறுத்துகின்றார். புலம்பெயர்ந்து வெளிநாட்டுக் கலாசாரத்தில் மூழ்கித் தத்தளிக்கும் எம்மவர்க்கெல்லாம் இக்கவிதையைப் படிக்கும் போது புதுவகையான மன உணர்வும் பழைமை நினைவுகளும் புத்துணர்ச்சியை கொடுக்கும் என்பதில் எவ்வித ஐயமும் இல்லை.

மேலும் 'வந்தான் ஒருவன்' என்னும் கவிதையிலே சாதி வெறிக் கொடுமையினைக் கண்டு வீறு கொண்டெழும் அவரின் மனத்தையம் பாரதியையும் விஞ்சி நிற்கின்றது.

“வந்தான் அவன் ஓர் இளைஞன்.

மனிதன் தான்.

சீந்தனையாம் ஆற்றல் சிறகுதைத்து வானத்தே

முந்தநாள் ஏறி முழுநிலவைத் தொட்டுவிட்டு

மீண்டவனின் தம்பி

மிகுந்த உழைப்பாளி

ஈண்டு நாம் யாரும் இசைத்தொன்றி

நின்றிடுதல் வேண்டும் எனும் இனிய விருப்போடு

வந்தான் குனிந்து வணங்கி வடம் பிடிக்க

“நில்!” என்றான் ஓர் ஆள்

“புலை” என்றான் இன்னோரரள்

“கொல்” என்றான் ஓரரள்

“கொளுந்து” என்றான் வேறோரரள்”

இவ்வாறாக உயிர்த்துடிப்போடு சாதிக்கொடுமை கண்டு கொதித்து எழும் இக் கவிஞர்;

“பாரெல்லாம் அன்று படைத்தளித்த அன்னையோ

உட்கார்ந்து இருந்துவிட்டாள் ஊமையாய்த்

தான் பெற்ற மக்களுடைய

மதத்தினைக் கண்டபடி”

என்று சொல்வது மட்டுமல்லாமல் நிலவுக்கே போய்வந்து அறிவியல் புரட்சியால் சாதனை செய்துள்ள இந்த மனித குலத்

திலா சிறுபுத்தித்தனமான வெறிபிடித்த சாதிக்கொடுமை என்று ஏங்குவது எக்கால சமூகச் சூழ்நிலைக்கும் அவசியமான சிந்தனை ஆகும். இவ்வாறாக மஹாகவியின் கவிதைகளில் சொல், இசை, பொருள் போன்ற எல்லா அழகு நயங்களும் வாசிப்போர் உள்ளங்களையும் கொள்ளை கொள்ளும்.

அடுத்து நாம், ஈழத்தின் மிகச் சிறந்த மறுமலர்ச்சிக் கவிஞர்களில் ஒருவரான இ.முருகையனின் கவிதைகளை எடுத்து நோக்குவோம் ஆயின், மஹாகவிபோல் இவரும் பல புதுமைப்புரட்சி செய்தவர் ஆவார்.

விவேகத்திலும் அஞ்சாமையிலும் உலக சாதிகளுக்கு முன்னுதாரணமாய் திகழ்ந்த ஈழத்தமிழர்கள் பலர் நொறுங்குண்ட நெஞ்சுகளோடு வீடிழந்து உற்ற உறவுகளையும் இழந்து அகதிகளாகி நிம்மதியற்றவர்களாய் வாழ்வது கண்டு;

“வீடிழந்து தெருவிலே நிற்கிறோம்
வெட்டப்படும் அடிபட்டும் சாய்கிறோம்
தேடிவைத்த சிலபண்டம் சல்லிகள்
திருடப்பட்ட அகதிகள் ஆகிறோம்
ஓட ஓட விரட்டப்படுகிறோம்
ஓங்கி மோதி உதைக்கப்படுகிறோம்
வயிற்றில் ஏறி மதிக்கப்படுகிறோம்”

என்று மனதை உருக்கும்படியாக ஈழத்தமிழர் படும் வேதனைகளைக் கசிந்துருகி கவிபாடுகின்றார். அதுமட்டுமல்லாமல் ஈழத்தமிழன் தான் பிறந்த நாட்டினிலேயே தனக்குரிய சகல சுதந்திரங்களையும் உரிமைகளையும் பறிக்கப்பட்ட நிலைமையினை;

“... மறிக்கப்படுகிறோம்
.... பொசுக்கப்படுகிறோம்

... துவைக்கப்படுகிறோம்

...சீதைக்கப்படுகிறோம்”

என்று, நம் தமிழர் நலிவு நிலை பற்றிக் கூறி, முடிவாக;

“சண்டை வென்று

தமிழினம் ஓங்குக

சமத்துவத்தின் குளிர்மை நிலவிலே”

என்ற நம்பிக்கையுடன் பாடிவைக்கின்றார். இவ்வாறாக முருகையன் கவிதைகளிலே நாட்டுப்பற்று இயல்பாகவே நயம் பட வைக்கிறது என்று சொன்னால் அதிலேதும் மிகையில்லை.

இனி நாம் இன உணர்வையும், மொழி உணர்வையும் இரு விழிகளாக நினைத்து தமிழின விடுதலைக்கு ஆவேசக் கவிதை களைப் படைத்து வரும் காசி ஆனந்தனின் கவிதைகள் பற்றி நோக்கின், இவை ஈழத்தமிழர்களால் மட்டுமல் லாமல் உலகெங்கும் பரந்து வாழும் எல்லாத் தமிழ் நெஞ்சங்களினதும் காதுகளுக்கும் கண்களுக்கும் இன்பச்சுவையூட்டி ஆவேசத்தைக் கொடுத்து தமிழனை தமிழனாகத் தலைநிமிர்ந்து நிற்கச் செய்கின்றன எனலாம்.

“பட்டினி கிடந்து பசியால் மெலிந்து

பாழ்பட நேர்ந்தாலும்-ஏந்தன்

கட்டுடல் வளைந்து கைகால் தளர்ந்து

கவலை மிகுந்தாலும்-வாழ்வு

கெட்டு நடுத் தெருவோடு கிடந்து

கீழ் நிலையற்றாலும்-மன்னர் தொட்டு

வளர்ந்த தமிழ் மகனின் துயர்

துடைக்க மறப்பேனா?”

என்று மொழி நயம் முத்தமிட வீரம் அதிகரிக்க பாடுகின்றார். அதுமட்டுமல்லாமல்,

“தீயில் அனிந்து புனலில் அழிந்து
 சிதைந்து முடிந்தாலும்-எங்கள்
 தாயின் இனிய தமிழ் மொழியின்-துயர்
 தாங்க மறப்பேனா?” என்கிறார்.

மேலும் கதை சொல்லி அதற்கு ஒத்த இரண்டு வரிக்கவிதையினை சொல்வதன் மூலம் ‘திருவள்ளுவரும் ஏங்காரோ’ என்று வியக்கும் வண்ணம் கதை, கவிதை படைத்து உலகக் கவிஞர்களின் மனங்களிலே இடம்பிடித்துவிடுகின்றார்.

கழுதையும் பட்டாம் பூச்சியும் உலாப்போயின. மைதானத்தில் குழந்தைகள் விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ‘இந்த இடத்தில் நான் இசைக்கச்சேரி வைப்பேன். இங்கே எனக்கு வர வேற்பிருக்கும்’ என்றது கழுதை. பின்னர் அது பாடத்தொடங்கியது.

என்ன கொடுமை... கழுதைக்கச்சேரி - கல்வீச்சு கலாட்டா என்று ஆகியது. அடிபட்ட கழுதையும் பட்டாம் பூச்சியும் ஊரின் எல்லையில் சாய்ந்துகிடந்த ஒரு குச்சி வேலியின் அருகில் வந்து சேர்ந்தன. கழுதைக்கு ஒரே கொண்டாட்டம் ஏனென்றால்;

ஊணான்கள் வரிசையாக அங்கே வேலியில் உட்கார்ந்து தலையை ஆட்டிக் கொண்டிருந்தன. இந்த மகிழ்ச்சியோடு கழுதை பாடத் தொடங்கியது.

என்ன ஆச்சரியம்!

தலையை ஆட்டி எல்லோரும் கச்சேரியை ரசித்துக் கொண்டிருந்தன. வியப்போடு அசைவற்று நின்ற பட்டாம் பூச்சியைப்

பார்த்து ஒரு வண்டு “ஒன்றுமே வியப்படையாதே இங்கே அப் படித்தான்” என்று கூறியது. பின்னர் சுருக்கமாக வண்டு சொன்னது.

“ஓணான்களின் ஊரில்
கழுதைகளும் வித்துவான்களே”

இந்த இரண்டு வரிக்கவிதை மூலம் ஒரு நாவல் சாம்ராச்சி யத்தையே உடைத்து பாமர மக்களுக்கும் புரியும் படியாக தனது சிந்தனையில் புதுமை படைத்துள்ளார். இவர் புகழ் என்றும் தமிழ் உலகிற்கு, மங்காத ஒளிபரப்பும் என்பது திண்ணம்.

1960 களில் கவிஞராக அரும்பி கால ஓட்டத்தில் தமக்கென ஓர் தனிப்பாணியை ஏற்படுத்தி உயிருள்ள பல கவி மலர்களால் தமிழை அலங்கரித்து வரும் ஓர் அருமையான கவிஞர் எம்.ஏ.நுஃ மான் ஆவார்.

இவர் “துப்பாக்கி அரக்கரும் மனிதனின் விதியும்” என்ற கவிதையை தீயினைத் தின்ற ஆத்மாவோடு படைத்திருப்பார் போலும்.

“நாளைய கனவுகள் இன்று கலைந்தன
நேற்றைய உணர்வுகள் இன்று சிதைந்தன
காக்கி உடையில்
துப்பாக்கி அரக்கர்
தாண்டவம் ஆடினர்.
ஒரு பெரும் நகரம் மரணம் அடைந்தது
வாழ்க்கையின் முடிவே மரணம் என்போம்
ஆயினும் எமக்கோ
மரணமே எமது வாழ்வாய் உள்ளது.”

என்று ஆயுதம் ஏந்தி பாரிய வெடிகுண்டுகளை அள்ளி வீசி பேரினவாதத்தின் அதிகாரமானது சிறுபான்மை இன அப்பாவி மக்களை தாக்கும் கொடுமை பற்றிக் கூறுகின்றார்.

மேலும்,

“உத்தரவாதம் அற்ற வாழ்க்கையே
மனிதனின் விதியா?
அடக்கு முறைக்கு அடிபணிவதே
அரசியல் அறமா?”

என நியாய பூர்வமாகவும் அதிகார மூச்சோடும் உணர்ச்சி பொங்க கேள்வி எழுப்புகின்றார். பின்னர் விடையாக;

“அதை நாம் எதிர்ப்போம், அதை நாம் எதிர்ப்போம்,
எங்களின் தேவை,
மனிதனுக்குரிய வாழ்க்கை உரிமைகள்
மனிதனுக்குரிய கௌரவம்
வாழ்க்கைக்கான உத்தரவாதம்
யாரிதை எமக்கு மறுத்தல் கூடும்?
மறுப்பவர் யாரும் எம் எதிர் வருக!
போராடுவதே மனிதனின் விதி எனில்
போராட்டத்தில்
மரணம் அடைவதும் மகத்துவம் உடையதே!”

என நெஞ்சினை நிமிர்த்தி ஒடுக்கப்பட்ட இனத்திற்காக பேனா முனைகொண்டு வீறுகொண்டெழுவது வியப்பான தொன்றே.

இவருடைய கவிதை ஆதிக்கம் இவருக்குப் பின் எழுத வந்த ஈழத்துக் கவிஞர்களின் கவிதைகள் பலவற்றில் காணப்படுகின்றது என்று சொன்னால் வியப்பதற்கு ஏதுமில்லை.

ஈழத்திருமகள் பெற்றெடுத்த இன்பத்தமிழ் செம்மலர்களில் புதுவை இரத்தினதுரையும் ஒருவராவார். ஈழத்தமிழர் படும் அம்புபட்ட வேதனைகளையும் சொல்லில் அடங்காத துயரங்களையும் சொல்லிக்கொண்டே கவிதைகள் புனைவதில் மிக வல்லவராவார்.

“கன்னியர் அழகைப் பாடேன்
காதலைப் பாடேன், வானில்
வெண்ணிலா தனைப் பாடேன்
விசரரைப் பாடேன், ஆனால்...

எண்ணாடும் துயரத்தோடு
ஏழைகள் வாழும் வாழ்க்கை
இன்னுமா? பொறுக்க மாட்டேன்
இதற்கொரு முடிவு காண்பேன்”

என்று இடிகொண்டு முழங்குவது இவரின் பொதுவுடமைச் சிந்தனையின் வெளிப்பாட்டை தெரிவித்து விடுகிறது.

மேலும் ‘சரித்திரம் மாற்றுவோம்’ என்ற கவிதையில்

“மாடியில் சில மானிடர் வாழவும்
மரத்தடியே பற்பலர் சாகவும்
தேடியே பணம் சேர்த்தவர் துரங்கவும்
சேர்த்தவர்க்கதைக் கொடுக்கவும்

நீடியறிந்து என்றுமே சொல்வோம்
நிச்சயம் இதை மாற்றியே தீருவோம்”

என்று வீரமுழுக்கம் போடுவது மட்டுமல்லாமல்;

“பொங்கியே இளம்
பொடியள் கிளம்பிடில்
பொசுங்கியே எமதின்னல்கள் தீருமா
தம்பிடேய் இனும் தாமதம் ஏனடா
தாவி வா உன் சரித்திரம் மாற்றிடுவோம்!”

என சங்கு நாதமாய் அறைகூவல் விடுவது எமக்குத் தேவையான ஒன்றேயாகும். அதுமட்டுமல்லாமல்;

“இந்த மண் எங்களின் சொந்தமண்
இதன் எல்லைகள் மீறியார் வந்தவன்”

என்று தனக்கே உரிய வீர எழுச்சி கொண்டு கட்டளை போட நினைப்பது அடிமைகொள்ள நினைக்கும் இனத்தை ஓரங்கட்ட வைத்துவிடுமல்லவா? இவர் தற்காலத்தில் படைத்துவரும் அக்கினிக் கவிதைகள் அனைத்தும் படிப்போர், கேட்போர் நெஞ்சங்களை உருகவைக்கும். தமிழினை தமிழன் என்றும் வழுவவிடாமல் வாழவைப்பான் என்பது திண்ணமே.

ஈழத்தமிழர்கள் இடர்ப்பாட்டினை சொல்வதில் வ.ஐ.ச. ஜெயபாலன் அவர்களும் எம்மனங்களில் இடம்பிடித்துக் கொள்கின்றார்.

‘ஈழத்து அகதி’ என்னும் கவிதையிலே;

“கரிய முகத்திரை நீக்கி
 துயின்று கிடந்த பூமியின் இதழில்
 ஆதவன் முதல் முத்தம் பதித்தான்”

என அழகு நயத்தோடு ஆரம்பித்து;

“எம்மருங்கடலை
 எம் தாய் மண்ணின் எழில் மிகு கரைகளை
 பூச் செண்டுகளாய்
 ஊர் மனை தொடுத்த நம் வீதிகளை
 இழந்து போனோம்”

என இதய நெருடல்களாக கூறி நிற்கிறார். மேலும் இறுதி
 யாகக் கூறும்போது,

“தயர்களின் நடுவிலும்
 ஒடுங்குதலறியா அறுகினைப்போல்
 சுதந்திரச் சிறகுகள் தொடுவான் இடற
 எழுந்த என் ஆன்மா
 தப்பி ஓட நினைத்திடேல் என்று
 உறுதியாக எனைப் பணித்தது
 பின்வாங்குதலே இது
 மரணத்தை வெல்வோம் என”

வீரமுள்ள நெஞ்சோடு தன் தோள்களை உயர்த்தி ஆர்ப்பரிக்கின்றார்.

அதுமட்டுமல்லாமல் 'ஈழத்து மண்ணும் எங்கள் முகங்களும்' என்ற காவியப் படைப்பிலே;

“ஆயிரம் மைந்தரின் இதயங்கள்
 அன்னை மண்ணில் துடிதுடிக்கும்
 ஆயிரம் ஆயிரம் இதயங்கள்
 விடுதலைப் போருக்கு எமையழைக்கும்”
 என வீர முழக்கமிட்டுக் கொள்கின்றார்.

அவர் காதலைப் பாடுவது மட்டுமல்லாமல் காதல் பிரிவினா
 னால் உண்டாகும் காதல் வலியினை அனுபவித்து எழுதினார்
 போலும். இதயம் அளவு கடந்து துடிக்கின்றது. அத்துடிப்பு இது
 யத்தை முள்ளாய் குத்துகின்றது. கண்ணிலே செந்நீர், உள்ளத்திலே
 கவிதை காவியமாய் ஊற்றெடுக்கிறது.

“புலப்படாத ஒருதுளி கண்ணீர்
 கண்ணீர் மறைக்க
 ஒரு துளி புன்னகை
 ஆலாய் தழைத்து
 அறுகாக வேர் பரப்பி
 முங்கிலாய்த் தோப்பாக்கி
 வாழ வேண்டும் எந்தன் கண்ணே”

என்று சொல்ல நினைப்பது காதல் வேள்வியில் மூழ்கித்
 திளைத்தவர்கட்கு, இந்த வலியின் ஆழம் என்னவென்று புரியும்.

தனக்கென தனியிடம் பிடித்து பெருமையடையும் வ.ஐ.ச.
 ஜெயபாலன் தமிழ்க் கவிதை உலகிற்கு அலங்காரம் செய்யும்
 இலட்சியக் கவிஞர் என்பதில் எந்தவித ஐயமுமில்லை.

இனி நாம், மஹாகவியின் மகன் சேரனின் சிந்தனை வெளிப்
 பாடுகளை எடுத்து நோக்குவோமாயின், இவர் கடந்த முப்ப

தாண்டு காலமாக தமிழ்க் கவிதை உலகில் புரட்சிகரகவி படைத்து இன்று வரைக்கும் பிரகாசித்துக் கொண்டிருப்பவராவார்.

சாதிக்கொடுமைகளுக்கெதிராக தீயாய் எழுந்து போராடுவதில் இவருக்கு நிகர் இவரேதான். இமயமலையின் உச்சியிலே வில் கொடியினைப் பறக்க விட்டவன் தமிழன். அத்தகைய வீரம் மிகுந்த தமிழர் குலத்திலே பிறந்த தமிழர், எம்மீதா இவ்வாறான வேற்றுமைகள், ஆலயங்களின் உள்ளே சென்று வழிபடுவது குறிப்பிட்ட எவருக்காவது தடை போடப்படுமேயானால் கோபுரத்தின் உச்சியில் இருக்கும் கலசங்களும் மதிப்பிழக்கப்படுகின்றன. மதிப்பிழந்த கலசங்கள் உச்சியில் இருப்பது அர்த்தமற்ற செயல் எனவும் குறிவைத்து கூறுகின்றார்.

“கங்கை கொண்டு

கடாரம் வென்று

இமய உச்சியில் வீற கொடி பொறித்துத்

தலை நிமிர்வுள்ள தமிழர் ஆளுமை

குனிந்த தலையுடன் அம்மணமாகத்

தெருக்களில் நிற்க

ஆலயக்கதவுகள்

எவருக்காவது மூடுமேயானால்

கோபுரக் கலசங்கள்

சிதறி நொருங்குக...!”

என்று அறைகூவல் விடுக்கின்றார்.

மேலும் யுத்த காண்டம் என்ற கவிதையில்

“தலைக்குள் நுறு சன்னங்கள்

நெல்லும் சணலும் இல்லாத

முந்த நாள் உதீர்ந்த சிறு மழைத் தரறலில்
 அறுகம் புற்கள் படரத் துவங்கிய
 வயல் வெளிப்படுகையில்
 காற்றும் உறுமித் தன் கவலையைச்
 சொல்ல,
 விலாவையும் மார்பையும்
 காதுப்புறத்தையும்
 துப்பாக்கி வேட்டுகள் துளைக்க
 நிமிர்ந்து
 பிணமாகிக் கிடந்தீர்.

.....

என் கண்முன் எனது தோழர்கள்
 யுத்த காண்டத்தில்,
 விழிகளுக்கு பதில் நெருப்பு
 விரல்களுக்குப் பதில் துவக்கு
 இதயங்களுக்குப் பதில் இரும்பு
 தயவு செய், நிறுத்து?
 இல்லையேல்
 அனுபவி, துயர்ப்படு
 நொந்து சுருங்கு!
 வெடித்துச் சிதறு!”

என்று இளமைத் துடிப்போடு எழுச்சி கொண்டு பாட்டி
 சைக்கிள்தாரர். அதுமட்டுமல்லாமல்,

“எங்கள் நிலத்தில்
எங்கள் பலத்தில்
எங்கள் கால்களில்
தங்கி நிற்போம்
வெல்வோமாயினும்
வாழ்வோம்,
வீழ்வோமாயினும்
வாழ்வோம்.”

என்று கூறி இறுதியாக;

“நமது பரம்பரை
போர் புரியட்டும்.”

என்று போர் முழக்கமிடுவது தற்காலச் சூழலுக்கு மிகப் பொருத்தமான ஒன்றாகும். இவரது கவிதைகளிலே அரசியல் விழிப்புணர்வும் பெண்ணியல் வாதமும் முனைப்புப் பெறுவதைக் கண்டு கொள்ளலாம். அரசியல், சமூக, பொருளாதார, இன ஒடுக்கு முறைக்களுக்கு எதிராகவும் கிளர்ந்து எழுந்து ஆற்றல் மிக்க புதுவகைக் கவிதைகளைத் தந்தவர்களில் சேரனும் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றார். அந்த வகையில் ‘அம்மா அழாதே’ என்ற கவிதையில்,

“அம்மா அழாதே
நமது துயரைச் சுமக்க
மலைகள் இல்லை
உனது கண்ணீர் கரையும்
ஆறுகள் இல்லை

தோளிலே தாங்கிய குழந்தையை
 உன்னிடம் தந்ததும்
 வெடித்தது துவக்கு...

.....

.....

.....

துயிலா இரவுகளில்
 அப்பா என்று அலறித் துடிக்கின்ற
 சின்ன மழலையிற்கு
 என்னதான் சொல்வாய்?"

என்ற கவி மட்டும் போதும் தமிழர் துயரினைப் படம் பிடித்
 துக் காட்டிவிடும்.

காதலினால் ஏற்பட்ட வலி என்றும் மாறாது என்பது
 போல;

“மெல்லிய ஏமாற்றங்களை மறக்க
 எங்கள் கண்களுக்கு முடியவில்லை
 உங்கள் மெல்லிய நேசத்தை மறக்க
 எனக்கு முடியவில்லை.”

என்று சொல்லி காதலுக்கு மரியாதை செய்கிறார். இவ்வா
 றான பெருமை மிக்க கவிஞரான இவர் தந்தையைப் போல் சாத
 னைகள் பல நிகழ்த்துவாரென நாம் எதிர்பார்க்கலாம். அடுத்து
 நாம் 'தான்தோன்றிக் கவிராயர்' எனும் நாமம் கொண்ட சில்லை
 யூர் செல்வராசன் கவிதைகளிலே நையாண்டிப்போக்கில் நளின
 மாக பல கவிதைகளைக் காணலாம். காதல் மயக்கத்தால் மயங்கிய
 இவர் தன் காதலியிடம் விண்ணப்பம் ஒன்றை வரைகின்றார்.

“கண்ணோ! என் காதலி! நீ
 ‘காப்பி’ அருந்துகிற கிண்ணமாய்
 நான் மாற கிட்டாதோ! ஏனோ? அக்
 கிண்ணமாய் தானிருந்தால்
 கிள்ளாய்! உன் வாயதனை
 நண்ணுகிற போதெல்லாம்
 நான் பெறுவேன் முத்தங்கள்!”

என்று ஏக்கமுடன் விண்ணப்பித்திருக்கிறார். மேலும்
 பிறிதொரு கவிதையில்

“கொங்கைக் குவட்டி என் கவிதைக் குறிகளை எழுதினேன்
 உன்னோடிணைந்து புணர்ந்த வேளை தோறும் விளைந்த
 பனைவல்கள், பற்குறி, நகக்குறி பாஷையில் பதித்தேன்”

என்று தன் காதலியிடம் தான் பெற்ற சிறு சிறு இன்ப உணர்ச்சிகளையெல்லாம் இனிமையாய் கவி படைக்கின்றார்.

இவரது நையாண்டித் திறனுக்குச் சான்றாக;

“குடிசாரக் கோபாலன் குடியாமல் சென்றொருநாள்
 கடிபட்டான் தன் வீட்டுக்காவல் நாய் வீமணினால்!”

என்று நாகுக்காய் கூறிவிடுவது, இவர் தம் கவித்திறனை எடுத்துக்காட்டி நிற்கின்றது.

ஈழத்தமிழர் சிலர் புலம்பெயர் நாடுகளிலிருந்து எமது தாய் மண்ணின் மணமும், சமூக விழுமியங்களும் மங்கிவிடா வண்ணம் கவி புனைந்து தமிழ் இலக்கியத்திற்கு நல்ல பல தொண்டு

செய்து ஆற்றிவரும் சேவையினை நாம் என்றும் மறந்துவிட முடியாது.

ஈழத்து கவிதை மரபில் மஹாகவியுடன் ஏற்பட்ட மாற்றம் அதன் வழிவந்த ஈழத்துக் கவிஞர்களால் தொடரப்பட்டு வருவதைக் காணலாம். இக் கவிதைகளில் புலம்பெயர் நாட்டுச் சூழ்நிலையினைப் பின்னணியாகக் கொண்டு புதிய கலை கலாசார பண்பாட்டுத் தாக்கம், அந்நியமயப்பட்ட உணர்வு, அகதி வாழ்க்கை என்பன சித்திரிக்கப்படுகின்றன. மேலும் மண் பற்று, தம் இன உணர்வுகளினால் ஏற்படும் பாதிப்பு என்பன கவிதையின் பாடுபொருளாக அமைந்து விடுகின்றன.

“கண்ணீர் எல்லோருக்கும்
நேசமான பொருளென்றாலும்
நீ இப்போது அழாதே.”

இடப்பெயர்வுத் துன்பங்களுக்கு உள்ளாகித் துடித்துக் கொண்டிருப்பவருக்கு பாசத்துடன் ஆறுதல் கூறுவதாக இக் கவிதை அமைந்து விடுகின்றது.

திருமாவளவனின் ‘பற்றை இலைக்கஞ்சி’ எனும் கவிதை புலம்பெயர் தேசத்தின் மழைக்காலப்பொழுது ஒன்றில் இருந்து கொண்டு தனது தாய்நாட்டின் மழைக்காலப் பொழுதினை எண்ணி இனப்பிரச்சினைக்காக இழந்துபோன தனது மகிழ்ச்சி நிறைந்த வாழ்வை நினைவிற் கொள்கிறார்.

“ஒழுக்கு வீட்டின்
மூலைத் திண்ணையிலே
ஒதுங்கியிருக்கிறோம்!
பரணில்க் கிடந்த

தாய் மூடல் பெட்டியுள்ளே
 எஞ்சியிருக்கிறது
 ஒரு சிறங்கை அரிசி
 மழை ஓய்ந்ததோர்துளிப் பொழுது
 எட்டி நடந்து
 வெட்டைப் பற்றையிலே
 பரவிப் படர்ந்திருந்த
 முசுட்டையிலைக் கொவ்வை
 மழைக் கொடிந்து வீழ்ந்த
 முற்றத்து முருங்கையிலை,

.....

.....

கஞ்சி காய்ச்சி தருகிறாள் அம்மா!
 அடுக்களையில்
 கற்றிச் சூழ்ந்திருந்து
 பருகி மகிழ்கிறோம்
 நானும் என் இளவல்கள் நால்வரும்.

.....

.....

இன்னமும்
 ஏதை வேண்டித் தொடர்கிறது பேர்.”

என்று கேட்பது நியாயமான ஒன்றே. இந்தக் கவிதை படிக்கும்போது நிச்சயம் ஈழத்துக் கிராமத்தவர் ஒவ்வொருவரினதும் மனங்களையும் படம் பிடித்துக்காட்டுவதாக உணருவார்கள். இந்த வகையான வாழ்க்கை முறை இங்குள்ள எவருக்கும் வந்தி

ருக்குமோ என்றால் அது உண்மையான விடயமேயாகும். வெளி நாட்டு நாகரிகத்தில் மூழ்கித் தவிக்கும் எம்மவர்க்கெல்லாம் திரு மாவளவனது கவிதை நடந்து வந்த பாதையைத் திரும்பிப் பார்க்க வைத்துவிடும். இது அவரிடம் உள்ள தமிழ் பண்பாட்டுத் தன்மை மாறாதுள்ளது என்பதை எடுத்துக்காட்டுகின்றது அல்லவா?

இதேவேளை புலம்பெயர் நாடுகளில் நிகழும் கவியரங்குகளும் கவிதை வளர்ச்சிக்கு உதவி புரிந்துள்ளன. அண்மையில் கனடாவில் வைரமுத்து தலைமையில் நடைபெற்ற கவியரங்கில் புகலிடக்கவிஞரான சக்கரவர்த்தி பாடிய “யுத்தத்தை தின்போம்” எனும் தலைப்பிலான கவிதை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

“துப்பாக்கி எப்போது

துருப்பிடிப்பது!

நாம் எப்போது

நம் தேசம் மீள்வது!!

நான்கு புறமும் அலைகள் - அங்கு

நடப்பதென்னவோ கொலைகள்

.....

.....

இராவணன் இறந்துவிட்டான்

அவன் வில்லனும் இறந்து விட்டான்

இன்னமும் ஏன் எரிகிறது

இலங்கா புரி?

முன்னையிட்ட தீ

முப்புரத்திலே!

அன்னையிட்ட தீ

அடி வயிற்றிலே
 எந்த பாதகி இட்ட தீ
 எங்கள் மாங் கொட்டைத் தீவிலே!
 எம் தேசம் எரிந்து எரிந்து
 கருகிச் சாம்பலாக
 எந்த பாதகி திருகி எறிந்தாள்
 இடது முலையினை''

எனக் கேட்பது அவரின் யதார்த்த வெளிப்பாடாகும்.

இவ்வாறாக ஈழத்தமிழ்க் கவிதை வளர்ச்சியானது ஈழத்தில் வாழ்வோரினால் மட்டுமன்றி, ஈழத்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்து வாழ்வோரும் எம் தாய் மண்ணின் பெருமைகளையெல்லாம் ஒளி மங்கவிடாது ஒளிமயமாக்கி வருகின்றனர் என்று சொன்னால் அது மிகையில்லை.

இவர்களின் பணிகள் பணியாது, படி ஏறும் என்பது உண்மையாகும்.

- ஞானம் : பெப்ரவரி 2009

வித்தகக் கவிஞரின் பாடல்களில் காதல் தேன் சொட்டுக்கள்

பா. விஜய்! பாடலாசிரியர் விஜய்! இன்றைய இளம் நெஞ்சங்களில் குடிகொண்டு ரீங்கார கவிதைகள் படைக்கும் வித்தகக் கவிஞர். 1974 ஆம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதம் 20 ஆம் திகதி கோயமுத்தூரில் பிறந்தார்.

இயக்குனர் கே.பாக்கியராஜ் அவர்களின் 'ஞானப்பழம்' படத்தில் முதன் முதலாகப் பாடல் எழுதினார். இதுவரை 300 படங்களுக்கு மேல் பணியாற்றியதுடன் 800 இற்கும் மேற்பட்ட பாடல்களை எழுதிக் குவித்துமுள்ளார்.

'ஓட்டோகிராப்' படத்தில் இடம்பெற்ற "ஒவ்வொரு பூக்களுமே சொல்கிறதே..." என்ற பாடலினை எழுதிய போது புகழின் உச்சிக்கே சென்றார். இப் பாடலுக்காகவே சிறந்த பாடலாசிரியருக்கான தேசிய விருதினை 2004 ஆம் ஆண்டு பெற்றார்.

தமிழக முதல்வர் கலைஞர் மு.கருணாநிதி இவருக்கு 'வித்தகக் கவிஞர்' எனும் பட்டம் வழங்கிப் பாராட்டியுள்ளார். காப்பியக் கவிஞர் வாலி அவர்கள் தமது கலையுலக வாரிசாக பா.விஜய் அவர்களை அறிவித்து பெருமையளித்துள்ளார்.

இப்படியான சிறப்புகள் கொண்ட வித்தகக் கவிஞரின் பாடல்கள் சிலவற்றை எடுத்து சிறு ஆய்வு செய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

இந்த உலகத்தையும் அதில் வாழும் உயிர்களையும் இந்த இளவயதில் நோக்குகின்ற அவரின் கூரிய பார்வைகளைச் சொல்லிக்கொண்டே போகலாம்.

உழைப்பவர்களையும் உழைக்காமல் வீணே உலகைப் பாழ்படுத்துவோரையும் வளரும் சமுதாயத்தையும் உற்று நோக்கும் அவரின் சீரிய சிந்தனைகள் வாசிப்போர் நெஞ்சங்களை மெய் சிலிர்க்க வைக்கும்.

அவரின் சிந்தனைகளின் ஒரு சிறு துளியாகவே திரைஇசைப் பாடல்கள் கேட்போர் உள்ளங்களை மகிழ்வூட்டிச் செல்கின்றன. அதிலும், காதல் பாடல்கள் இளம் காதல் நெஞ்சங்களைத் தாலாட்டிச் செல்கின்றன.

இன்றைய காதலர்களின் காதல் வாசகங்களை எஸ்.எம். எஸ். எனும் வடிவில் ஒருவருக்கு ஒருவர் பரிமாறிக் கொள்கின்றனர். இத்தகைய பரிமாற்றங்களில் வித்தகக் கவிஞரின் காதல் வரிகளையே அடிக்கடி பரிமாறி மகிழ்ந்து போகின்றனர்.

“உன்னைப் போல் ஒருத்தி மண்ணிலே பிறக்கவில்லை
என்னைப் போல யாரும் உன்னை ரசிக்கவில்லை”

‘ஞானப்பழம்’ படத்திற்காக வித்தகக் கவிஞர் எழுதிய முதல் பாடல் இது. முதல் பாடலே காதல் பாடல்தான் என்பதன் மூலம் காதல் பாடல்கள் எழுதாத கவிஞனே இல்லை என்ற மரபார்ந்த வரையறைக்குள்ளிருந்து அவர் தப்பிக்க முடியாது என்பதையும் இது எடுத்துக் காட்டுகிறதல்லவா?

“உன்னைக் கொடு என்னைத் தருவேன் இதுதான் காதலடி!
கண்ணீர் கொண்டு புன்னகை தருவேன் இதுவும் காதலடி!”

என்று காதலன் காதலுக்கு புது வரைவிலக்கணம் கூறி நிற்கிறான். அதற்கு காதலியோ;

“என்னைத் தந்து உன்னைப் பெறுவேன் காதல் இதுதானே!
கண்ணைத் தந்து கனவைப் பெறுவேன் காதல் இதுதானே!”

என்று காதலியும் காதல் வசப்பட்டுக் காதல் செய்கின்ற
னர்.

காதலியை, துள்ளி ஓடும் புள்ளிமான் என்கிறான்! இது
நாணத்தால் வந்த அச்சமா? அச்சத்தால் வந்த நாணமா? தண்ணீர்
நிறைந்த தொட்டி தண்ணீர்த் தொட்டி! பூக்கள் நிறைந்தால் அது
பூந்தொட்டிதானே! அவ்வளவு மென்மையான மேனி காதலியின்
மேனி! அவள் கன்னங்களோ அப்பிள் பழம் போல் இருக்கின்றன
வாம். கடித்துக் கொஞ்சவேணும் போல் ஆவலாகவும் இருக்கின்
றதாம். காதலனின் ஆவல் காதல் வரிகளாகின்றன...!

“மான் குட்டியே புள்ளிமான் குட்டியே
உன் மேனிதான் ஒரு பூந்தொட்டியே
உன் கொழு கொழு கன்னங்கள் பார்த்து
என் மனசில தெருக்கூத்து!
உன் ரவிக்கையின் ரகசியம் பார்த்து என் மனசில புயல்காற்று!”

என்று காதலியின் நினைவாகப் பாடிக் கொள்கின்றான்.

காதலைப் பாடும் கவிஞன் பெண் பற்றித்தான் அதிகம்
கற்பனை கொள்வான். நிலவைப் பெண்ணுடன் ஒப்பிடாத கவி
ஞனே இல்லை எனலாம். அதிலும் சினிமாவில் பெண்ணுக்கு
நிலவை ஒப்பிடும் விதம் உயர்வு நவர்ச்சியாக செல்வதையும்
யாரும் உணராமல் இருக்க முடியாது.

“நிலவு ஒரு பெண்ணாகி உலவுகின்ற அழகோ...” - வாலி.

“நாறு நிலாவை ஒரு நிலவாக்கிய பாவை...” - வாலி.

“ஆயிரம் நிலவே வா...! ஓராயிரம் நிலவே வா...!”

- புலமைப்பித்தன்.

“இருபதுகோடி நிலவுகள் கூடி பெண்மையானதோ...”

- வைரமுத்து.

ஒன்று பத்தாகாமல் நூறாகி..., நூறு ஆயிரமாகி படாரென இருபது கோடி ஆகியதுதான் விந்தையிலும் விந்தை. பெண்ணை உவமை செய்வதில் எவ்வளவு போட்டா போட்டி பாருங்கள். இதற்கெல்லாம் காதல்தான் காரணம் போலும்.

இப்படி எல்லாம் வர்ணித்த கவிஞர்களுக்குள் வித்தகக் கவிஞரின் கற்பனை சற்று வித்தியாசமாய் அமைகின்றது. அதாவது, இவ்வளவு தான் பெறுமானம் என்று சொல்லாமல் மேற்சொன்ன கற்பனைகளையும் தாண்டி ஒரு பெரு வடிவமாக பெண்ணை உவமை செய்யும் விதம் இனி எந்தவொரு கவிஞனும் அவ்வுவமையினை விஞ்சமுடியாது என்பதையே எமக்கெல்லாம் எடுத்தியம்புகின்றது.

“பேரழகு என்றேதான் பெண்ணவளைச் சொன்னாலே!

சூரியனைப் பிறை என்று சொல்லுவதைப் போலாகும்!”

என்று ஒரு பாடலின் தொகையறாவில் சொல்லி விடுவதென்பது கற்பனையின் உச்சம்தானே! அது மட்டுமில்லையாம்...!

“ஆஹா என்பார்கள் அடடா என்பார்

அவளைப் பார்த்த எல்லோரும்

மூன்றே வினாடி அவளைக் கண்டாலே

நெஞ்சைத் தாக்கும் மின்சாரம்!”

என்று பல்லவியில் சொல்லிவிட்டு “மூச்சுவிடும் ரோசாப்பு...!” என்றும் உயர்வு நவர்ச்சி அணியால் சொல்ல நினைப்பதும் இரசிக்கும் விடயமே!

விஞ்ஞானத்தையும் காதலுக்குள் கொண்டு வந்து கலந்து தருகிறார். இரசாயன மூலகங்கள் ஒவ்வொன்றும் தங்களுக்குள் ஒவ்வொரு தனிச் சிறப்பியல்புகளைக் கொண்டிருக்கும். அவை ஒன்றோடு ஒன்று சேரும் போது சேர்வையாகி புதியதொரு இயல்பைத் தோற்றுவித்துவிடும்.

அதாவது ‘ஒட்சிசன்’ ஒரு இயல்பினையும் ‘காபன்’ வேறொர் இயல்பினையும் கொண்டிருக்கின்றன. இவை ஒன்றோடு ஒன்று சேரும் போது ‘காபனீர் ஒட்சைட்’ என்கிற ஒரு சேர்வையை உண்டு பண்ணும். இவ்வாறு உருவான புதிய சேர்வை இன்னுமொர் புதிய இயல்பைக் கொண்டு விளங்கும். இவ்வாறான மாற்றத்தினையே இரசாயன மாற்றம் (வேதியல் மாற்றம்) என்கிறோம்.

இந்த விஞ்ஞான உண்மையினை வித்தகக் கவிஞர் கையாண்டுள்ள விதம் காதலின் நவீன சிந்தனையை எடுத்துக் காட்டுவதாகவே உள்ளது.

“துளிதுளியாய் கொட்டும் மழைத்துளியாய் - என்

இதயத்தை, இதயத்தை நனைத்துவிட்டாய்

பார்வையிலே உன் பார்வையிலே - ஒரு

வேதியல் மாற்றத்தை நிகழ்த்திவிட்டாய்!”

புதுவகைக் கற்பனை, எத்தனை முறையும் பாராட்டலாம்!

காதலன் காதலிக்காக காத்திருக்கும் நேரம், அட்டா...! அதை நினைத்தாலே மனதுக்கு இன்ப சுகம்தான். நீ எப்போதும்

என்னருகிலேயே இருக்க வேண்டும். அப்பிடி நீ இல்லை என்றால் அப்பிடியொரு வேதனையினை என்னவென்றே என்னால் சொல்ல முடியாது. அப்பிடியொரு வேதனையினை சொல்வதற்குக் கூட நான் சக்தி அற்றவன் ஆகிவிடுவேன்...!

“நீயிருக்கும் நாளில் எல்லாம் இமயத்தின் மேலே இருப்பேன் நீயும் இங்கு இல்லா நாளில் என் மீது இமயம் இருக்கும்”

என்று காதலின் சுகமான வலியினை இயல்பாகவே எடுத்துச் சொல்லி விடுகின்றார்.

ஓர் ஆண் ஒரு பெண்ணை விரும்புவான். அவனின் இயல்புகள் அவளுக்கும் பிடித்திருந்தால் அவளும் அவனை விரும்புவாள். ஆனாலும் தங்கள் விருப்ப எண்ணங்களை முதலில் யார் தெரிவிப்பது என்பதில் ஆவல் கொள்வார். சொல்ல வரும் போதெல்லாம் சொல்ல முடியாமல் தவிப்பான் காதலன். புதிராகச் சில கேள்விகள் கேட்டுப் புரியவைப்பான். எப்பிடித் தெரியுமா?

“செம்பருத்திப் பூவே! செம்பருத்திப் பூவே!

உள்ளம் அள்ளிப் போனாய் நினைவில்லையா?

கண்கள் அறியாமல் கனவுக்குள் வந்தாய்

மனசுக்குள் நழைந்தாய் நினைவில்லையா?

உன்னைச் சுற்றிச்சுற்றி வந்தேன் நினைவில்லையா?

என்னைச் சுத்தமாக மறந்தாய் நினைவில்லையா?”

என்று கேட்டுவிட்டு, விட்டுவிடவில்லை.

“பூ என்ன சொல்லும் என்று காற்றறியும்!

காற்றென்ன சொல்லும் என்று பூ அறியும்!

நான் என்ன சொல்ல வந்தேன்

நெஞ்சில் என்ன அள்ளி வந்தேன்

ஒரு நெஞ்சம் தானறியும்!”

என்று கேட்டுக் கொண்டே போகின்றான். இப்பாடலின் முழுமையையும் கேட்ட காதலி அவன் சொல்ல வந்த காதலுக்குப் பதில் சொல்லித்தானே ஆகவேண்டும்.

இவ்வாறான இரு உள்ளங்களும் நாளாக நாளாக காதலில் இணைகின்றன. உலக இன்பமயத்தில் தத்தளிக்கின்றன. இவர்களின் காதல் விவகாரம் பெண் வீட்டாருக்கும் தெரியவருகின்றது. அவள் வீட்டுச் சிறை வைக்கப்படுகின்றாள். பலத்த துன்பங்களுக்குள் அகப்பட்டு சித்திரவதை செய்யப்படுகின்றாள்.

இன்பக் காதலியைக் காணாத காதலன் எப்பிடி தனியே வாழ நினைப்பான். அவள் நினைவால் உழலுவான். தன் சோகங்களை பாட்டாகப் படிக்கின்றான்.

“வெண்ணிலவே வெண்ணிலவே வானத்தை விட்டிட்டு வா!

நெஞ்சுக்குள்ள சொல்வதெல்லாம் காதலி சொல்லிடவா!”

என்று மனவேதனையுறும் காதலன், முத்தாய்ப்பாக...!

“அன்பே என் கண்ணில் தினம் கண்ணீர் பயணம்!

இன்னும் இது நீண்டால் கொஞ்ச தூரம் மரணம்!”

என்று தவிப்பது மட்டுமல்லாமல்;

“உன்னால் அடி உன்னால் என் ஆன்மா உருகும்!

உனைத் தினம் தேடி நுரையீரல் கருகும்!”

என்ற வேதனை வரிகள் வாயிலாக உணரவைப்பதுடன்;

“என்னவளே நீ அடுத்த பிறவியில் என்னைப் போல் ஒரு ஆணாகப் பிறந்து உன்னைப் போல் ஒரு பெண்ணைக் காதலித்தால் புரியும்” என்பதை;

“இன்னொரு ஜென்மத்தில் பெண்ணே
என்னைப் போல் ஆணாகப் பிறந்து வருவாய்!
உன்போலப் பெண்ணை நீ அப்போது நேசித்தால்
என் நெஞ்சின் வேதனை அறிவாய்!”

என்று கூறி தன் காதலியைச் சபித்துவிடுகின்றான்.

இப்படியாக வித்தகக் கவிஞரின் பல பாடல்களைச் சொல்லிக் கொண்டே போகலாம். இரசிக்க இரசிக்க இன்பம் கூடுமே தவிரக் குறையாது.

இத்தகைய காதல் பாடல்களையும் தந்த வித்தகக் கவிஞர் இன்றைய இளங்காதலர்கள் நெஞ்சங்களில் மட்டுமில்லாமல்; இனிவரும் எந்தவொரு காலத்திற்கும், அக்கால காதல் இளசுகளின் நெஞ்சங்களில் எல்லாம், இவரின் காதல் வரிகள் ரீங்காரமிட்டு இதம் தரும் என்பது ஆனந்தமே!

வாழ்க வித்தகக் கவிஞர் பா.விஜய்!

வாழிய அவர் கவிதைப் பணி!

- தினக்குரல்

ஹாட்லி தந்த மாபெரும் சொத்து பேராசிரியர் மா.நடராஜசுந்தரம்

1950ஆம் ஆண்டுதான் பருத்தித்துறை ஹாட்லிக் கல்லூரியில் கிரிக்கெட் அறிமுகம் செய்யப்பட்டது.

1956 ஆம் ஆண்டுகளிலிருந்து அதிகளவு கவனம் எடுக்கப்பட்டு 6ஆம், 7ஆம் வகுப்புகளிலிருந்து மாணவர்களுக்கு இவ்விறையாட்டுத் தொடர்பான பயிற்சிகள் வழங்கப்பட்டன. இந்தக் காலத்தில் தான் 'ஜாம்பவான்' மா.நடராஜசுந்தரம் அவர்களும் இவ் விளையாட்டுடன் இணைந்து கொள்கிறார்.

ஆரம்பத்தில் இவ் விளையாட்டு தொடர்பான அச்சுறுத்தல்கள் இவருக்குள் நிறைய இருந்திருக்கின்றன.

அதாவது, பந்து தலையில் வந்து விழுந்தால் பலத்த காயம் ஏற்படும். அல்லது போனால் உயிர் கூட போகலாம் என்ற அச்சம் உச்சமாக இருந்திருக்கிறது. அதனால் அந்த விளையாட்டில் ஈடுபடுவதென்ற தன் எண்ணத்தைத் துண்டறவே விட்டிருந்தார்.

அந்தக் காலத்தில் ஹாட்லியின் அதிபராக கொடி கட்டிப் பறந்த பூரணம்பிள்ளை அவர்களின் தீர்க்கதரிசனமான அரவணைப்பு இவருக்குக் கிடைத்திருக்கிறது.

மார்க்கன் தம்பையா அவர்களின் நுணுக்கமான வழிகாட்டல்களில் அகப்பட்டு பின்னாளில் இலங்கைப் பாடசாலைகளின் கிரிக்கெட் வரலாற்றில் பல பதிவுகளை தடயங்களாக விட்டுச் சென்றிருக்கிறார்.

இங்கிலாந்தின் கென்பிரிங்டன் எழுதிய நூலில், எவ்வாறு அதிக ஓட்டங்களை எடுக்கலாம் என்பது பற்றி கென்பிரிங்டன் சொல்லியிருக்கும் மிக முக்கிய மூன்று சொற்பதங்களைப் பயன்படுத்தியமையே, தான் அதிக ஓட்டங்களை எடுப்பதற்கான காரணமாகக் கூறுகின்றார்.

அதாவது *To Stay In* தளத்தில் நின்று விளையாட வேண்டும் என்பதைக் கருத்தில் எடுத்து களத்தில் நின்று அதிக ஓட்டங்களைக் குவித்ததாக மனப்பூரிப்போடு சொல்லி மெய் சிலிர்க்க வைத்தார்.

இலங்கையில் பாடசாலை மாணவர்கள் மத்தியில் அதிக ஓட்டங்களை 1964, 1965 காலங்களில் பெற்றிருக்கின்ற இவர், அதிக ஓட்டங்களைக் குவிப்பதற்கு கென்பிரிங்டனின் இந்த மூன்று சொற்பதங்களை மிக கவனத்தோடு கையாண்டதும் ஒரு காரணமாக இருந்திருக்கிறதாம்.

யாழ்ப்பாணம் / கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரிக்கு எதிராக 159 ஓட்டங்களைப் பெற்றிருக்கிறார். இதுவே இவரது துடுப்பாட்ட வாழ்க்கையில் மிக உன்னதமான நிகழ்வாகும்.

“நூறு ஓட்டங்களைப் பெறுவதாயின் முதல், 20 ஓட்டங்களையும் கவனமாகப் பெறவேண்டும். இதன் பின்பு மீண்டும் பழைய நிலைக்கு வந்து துடுப்பாட்டத்தை பூச்சிய நிலையிலிருந்து ஆரம்பிப்பது போல் மீண்டும் தொடங்க வேண்டும். உங்கள் மனதிலிருந்து முதல் எடுத்த 20 ஓட்டங்களையும் மறந்து விட வேண்டும். அவ்வாறு செய்வீர்களாயின் இப்போது மொத்தம் 40 ஓட்டங்களுக்குச் சொந்தக்காரராகி விடுவீர்கள். 50 ஓட்டங்களைப் பெறுவதற்கு அதிவேக உணர்வும், தூண்டலும் உங்கள் மனதில் உருவாகும். மிக அவதானமாக மற்றைய 10 ஓட்டங்களையும் பெற்று விடுவீர்கள். இப்போது எல்லோராலும் பாராட்டுப் பெறுவீர்கள். உங்களை அறியாமலேயே அதிவேக தூண்டுதல்

சக்தி உங்களுக்குள் உருவாகும். மீண்டும் பூச்சிய நிலையிலிருந்து ஆரம்பித்து மனதை ஒரு நிலைப்படுத்தி 70 ஓட்டங்கள் வரை செல்ல வேண்டும். 100 ஓட்டங்களை அடிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணமிருந்தால் மீதி 30 ஓட்டங்களில் 20 ஓட்டங்களை பூச்சிய நிலையிலிருந்து ஆரம்பிக்க வேண்டும். 90 ஓட்டங்களைப் பெற்ற தும் உங்கள் மனதில் மன உளைச்சலும், சஞ்சலமும் உருவாகும். உளரீதியான தாக்கம் அதிகளவு ஏற்படும். மிகுதி 10 ஓட்டங்கள் பெறுவதில்தான் உங்கள் முழுக் கவனமும் குவிக்கப்பட வேண்டும்'' என்று கூறும் இவர், 199, 196, 188, 95, 94 ஓட்டங்களில் ஆட்டமிழந்த சந்தர்ப்பங்களையும் நினைவூட்டுகிறார்.

யாழ்ப்பாணம், சென். ஜோன்ஸ் கல்லூரிக்கு எதிராக 16 ஆண்டுகளாக எவருமே 100 ஓட்டங்களை அடிக்கவில்லை. மிகவும் சாதாரியமான முறையில், நேர்த்தியான திட்டமிடலில் 1964 ஆம் ஆண்டு 192 ஓட்டங்களைக் குவித்து தானொரு 'ஜாம்பவான்' என்பதை நிரூபித்தார்.

இப் போட்டியில் இவர் இத்தனை ஓட்டங்களும் பெற்ற விதம் மிகவும் சுவாரஸ்யமான சம்பவம்.

முதல் இன்னிங்சில் 80 ஓட்டங்களையும் எட்டியவுடன், மீதி 20 ஓட்டங்களையும் ஒவ்வொரு ஓட்டமாகவே எடுத்து சதத்தினைப் பூர்த்தி செய்திருக்கிறார். அடுத்த ஓவரில் முதல் ஐந்து பந்துகளும் எல்லைக் கோட்டைத் தாண்டி 20 ஓட்டங்கள் பெறச் செய்தார். இரண்டாவது இன்னிங்சில் 72 ஓட்டங்களையும் பெற்றுக் கொண்டார்.

அது மட்டுமில்லாமல் அகில இந்திய மாணவர்கள் துடுப்பாட்ட அணிக்கு எதிராக அதிக ஓட்டமான 94 ஓட்டங்களைப் பெற்றுக் கொடுத்திருக்கிறார். இவரைத் தவிர இலங்கை வீரர்கள் யாருமே இவ் ஓட்ட எண்ணிக்கையினை தாண்டிவிடவில்லை என்பது குறிப்பிடக் கூடிய முக்கிய அம்சமாகும்.

'வில்லியம் கோபல்லாவ' அவர்கள் இலங்கையின் அதிபராக இருந்த பொழுது ஜனாதிபதி விருதிற்காக இவரின் பெயரும் சிபாரிசு செய்யப்பட்டது என்பது இவர் வரலாற்றில் மிக முக்கிய நிகழ்வாகும்.

இப்படியாக தொடர்ந்து கொண்ட இவரின் சாதனைகள் நீட்சி கண்டு கொண்டிருந்தன. அந்த வகையில் இவர், கண்டி அஸ்கிரிய சென்ரி சில்வெஸ்ரேஸ் அணிக்கு எதிராக 111 ஓட்டங்களையும், யூனியன் கல்லூரிக்கு எதிராக 100 ஓட்டங்களையும், மகாஜனக் கல்லூரிக்கு எதிராக 112 ஓட்டங்களையும், ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரிக்கு எதிராக 196 ஓட்டங்களையும் பெற்று யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டுமல்ல அகில இலங்கை அளவில் அதிக ஓட்டங்களைக் குவித்துக் கொடுத்த மாபெரும் சாதனையாளராக வலம் வந்தார்.

இவர், பல்கலைக்கழகத்தில் உயர் கல்வியினைக் கற்றுக் கொண்டிருந்த காலத்தில் இலங்கை பல்கலைக்கழகம் சார்ந்த அணியில் ஒரே ஒரு தமிழனாக இருந்து ஜொலித்திருக்கிறார்.

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் துடுப்பாட்ட அணித் தலைவராக விளங்கிய பொழுது 'முதலாம் தர சரவணமுத்து கிரிக்கெட் போட்டியில்' சரசன்லக்கு எதிராக 100 ஓட்டங்களைப் பெற்றுக் கொடுத்தார் என்பதை இவரின் பின் வழி வந்த மாணவ சமுதாயம் மறந்துவிட முடியாது. காலாகாலமாக மாணவர்கள் மனங்களில் விதைத்து விட வேண்டிய சாதனைகள் இவைகள்.

வங்கிச் சேவையில் இருந்த காலத்தில் தேசிய சேமிப்பு வங்கியின் துடுப்பாட்ட அணிக்குத் தலைவராக இருந்துள்ளார். அப் பொழுது, கொழும்பு பல்கலைக்கழக அணிக்கு எதிராக 199 ஓட்டங்களையும், அரசு பொறியியல் கூட்டுத்தாபனத்திற்கு எதிரான போட்டியில் 188 ஓட்டங்களையும் பெற்று ஆட்டமிழந்த நிகழ்வு என்பது சாதனையின் விழிம்பு வரை சென்ற ஓர்மவீரர் என்பதை நமக்கெல்லாம் உணர்த்தி நிற்கும்.

100 ஓட்டங்களைப் பெறுவது என்பது சாதனை அல்ல. தன் அணி இக்கட்டான நிலைகளில் தத்தளிக்கின்ற வேளை உதவி செய்து தன் அணியை வெற்றி வரை கொண்டு செல்வதே உண்மையான சாதனையாகும்.

1965 ஆம் ஆண்டு யாழ் மாவட்ட பாடசாலைகளுக்கிடை யிலான மாபெரும் துடுப்பாட்ட போட்டியில் மகாஜனக் கல்லூரி 6 பாடசாலைகளை போட்டியில் வென்று உச்ச நிலையில் நின்றது. அந்த அணிக்கு எதிராக 7ஆவது போட்டிக்காக ஹாட்லிக் கல்லூரி அணியினர் களம் இறங்கியிருந்தனர்.

முதலில் துடுப்பெடுத்தாடிய மகாஜன அணி 88 ஓட்டங்களைப் பெற்றிருந்தனர். பதிலுக்குத் துடுப்பெடுத்தாடி ஹாட்லிக் கல்லூரி 6 இலக்குகளை இழந்து 40 ஓட்டங்களைப் பெற்றிருந்த நிலையில் அடுத்த நாள் 102 ஓட்டங்களுக்கு ஹாட்லி அணி சகல விக்கெட்டுக்களையும் இழந்திருந்தது. தொடர்ந்து மகாஜனக் கல்லூரி சிறப்பாக ஆடி 180 ஓட்டங்களைப் பெற்றிருந்தது. 167 ஓட்டங்களைப் பெற்றால் வெற்றி என்ற இலக்கில் களம் இறங்கிய ஹாட்லி அணி 6 ஓட்டங்களுக்கு 2 இலக்குகளை இழந்திருந்தது.

போட்டி முடிவடைந்துவிட்டது. மகாஜன அணி சார்ந்த மாணவர்கள், நலன் விரும்பிகள் யாவருமே ஆரவாரித்தனர். அவ்வணி சார்ந்த ஆர்வலர்கள் பணம் சேர்த்தனர். இதில் மகாஜன அணி வெற்றி பெற்றுவிட்டால் அவ்வணியின் வெற்றி 7 ஆவதாக இருப்பதோடு, இது ஹாட்லிக்கு எதிரான முதல் வெற்றியுமாகும்.

இடைவேளை முடிந்து மீண்டும் போட்டி ஆரம்பமானது. மயில்வாகனமும், நடராஜசுந்தரமும் இணைந்து மைதானத்திற்குக் கண் கொள்ளாக் காட்சியினை வழங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். வாணவெடிகள் போல் பந்து நாலா திசைகளிலும் உயரப் பறந்து எல்லைக் கோட்டைத் தாண்டிக் கொண்டிருந்தன. மிகவும் அவ

தானமாகவும், நிதானமாகவும் ஆடிக்கொண்டிருந்தார்கள். இடைவேளைக்கு முன் இருந்த அதே 2 இழப்புகளோடுதான் அணி இருக்க இவர்கள் இருவரினதும் விளாசல்களால் வெற்றி இலக்கான 167 ஓட்டங்களைப் பெற்று ஹாட்லி அணி வெற்றி வாகை சூடியது. இதில் நடராஜசுந்தரம் ஆட்டமிழக்காமல் 112 ஓட்டங்களைப் பெற்றார் என்பது மாபெரும் சாதனைதானே!

மற்றது 1969 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற மலேசிய அணிக்கு எதிரான இவரின் தற்செயலான ஆட்டம் பற்றிக் கூற வேண்டும். அதாவது, வலிகாமம் மேற்குக் கிரிக்கெட் கோஷ்டிக்கும் மலேசிய கிரிக்கெட் கோஷ்டிக்கும் இடையிலான ஒரு போட்டி யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரியில் இடம்பெற்றது.

முதலில் வலிகாமம் மேற்கு அணி துடுப்பெடுத்தாடியது. படுதோல்வி அடைந்தது. பல்கலைக்கழக விடுமுறையின் போது வீடு வந்த சமயம், மத்திய கல்லூரியில் நடைபெறும் இப்போட்டியைக் கண்டு களிப்பதற்காகச் சென்றிருக்கிறார். அடுத்த நாள் வலிகாமம் மேற்கு அணியில் நடராஜசுந்தரமும் ஆடினார். இவரின் பந்து வீச்சில் முதல் மூன்று ஆட்டக்காரர்களும் 0 ஓட்டங்களைப் பெற்று ஆட்டமிழந்தனர். போட்டி முடிவில் மலேசிய அணி 79 ஓட்டங்களை மாத்திரம் பெற்று சகல விக்ெட்டுக்களையும் இழந்திருந்தனர். இதில், நடராஜசுந்தரம் 16 ஓட்டங்கள் கொடுத்து 7 விக்ெட்டுக்களை வீழ்த்தினார் என்பது மாபெரும் சாதனை.

துடுப்பாட்டத்தில் மட்டுமல்ல பந்து வீச்சுகளிலும் ஹற்றிக் சாதனை உட்பட நிறைவான சாதனைகள் செய்த ஹாட்லியின் மைந்தன் நடராஜசுந்தரம் எங்களின் மாபெரும் சொத்தென்றால் அது மிகையில்லை.

வாழ்வியல் தத்துவங்கள் கூறும் காசி. ஆனந்தன் கதைகள்

காசி. ஆனந்தன் என்ற கவிஞனை யாருமே மறந்துவிட முடியாது.

உணர்ச்சிக் கவிஞர் யார் என்றால்...?

'காசி. ஆனந்தன்' என்று எவரும் பதில் சொல்வர்.

உருவகங்கள் மூலம் வாழ்வியல் தத்துவங்கள் சொன்ன கவிமேதை. இங்கே சொல்லப்படும் ஒவ்வொரு கதையிலும் மரங்கள், பறவைகள், விலங்குகள் மற்றும் சடப்பொருட்கள் யாவும் கதைக்கின்றன.

மரங்கள், பறவைகள், விலங்குகள், சடப்பொருட்களுக்கு நடைபெறுவதாகக் காட்டும் சம்பவங்கள் யாவும் பகுத்தறிவுள்ளவன் என்று சொல்லிக் கொள்கின்ற மனிதனுக்கே பொருந்திவிடுகின்றன.

இங்கே சொல்லப்படும் ஒவ்வொரு குட்டிக்கதைகளும் உங்களுக்குத் தெரிந்த, உங்களுடன் பழகும் ஒரு நபருக்கு அல்லது உங்களுக்குக் கூட பொருந்துவதாக அமையலாம்.

இங்கு சொல்லப்படுகின்ற ஒவ்வொரு விடயமும் மளமள வென்று வாசித்து முடிக்கக்கூடியன அல்ல. ஒவ்வொன்றையும் வாசிக்கும் போது சிந்தனையில் எடுத்து மெது மெதுவாகக் கிரகித்தால் வாழ்வின் உண்மைகள் பல துலங்கும்.

★ ★ ★

ஒருவனையோ ஒருத்தியையோ கூடாதவன் என்றோ கூடாதவள் என்றோ ஊர் சொல்லலாம். அவ்வாறான சம்பவங்கள் பெரும்பாலும் காட்டில் பரவிய தீயாகப் படபட என்று பரவலாம். அதில் சில உண்மைகளும் இருக்கலாம். ஆனாலும் பொய் அதிகமாகக் கலந்திருக்கும்.

இவ்வாறான பொய் விமர்சனங்களுக்குள் அகப்படும் ஒரு சிலர் இவ்வகை விமர்சனங்களை ஒரு ஆயுதமாகப் பயன்படுத்தி படிப்படியாக முன்னேறி விடுவதும் உண்டு.

ஒருவருக்கு தன் எதிரியால் ஆபத்து வரும் என்பதை விட நண்பன் போல் பழகி தன் காரியங்கள் அத்தனையையும் நிறைவேற்றி விட நினைக்கிற சுயநல நண்பர்களாலேயே அதிக துன்பங்களும் துயரங்களும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

அடி வாங்கும் காளைதான் மிக விரைவாக வண்டி இழுக்கும். கனிகள் நிறைந்த மரம் தான் கல்லடி வாங்கும்.

சுயநலவாத நண்பர்களின் துன்பங்களுக்குள் அகப்படுபவனாலேயே நிறையச் சாதனைகள் நிறைவேற்ற முடியும். இவ்வகையான மன அழுத்தங்களுக்குள் அகப்படும் ஒருவருக்கு திடமான மனபலமும், பொறுமையும் இருத்தல் வேண்டும். அப்பிடி இருந்தால் சாதனைகள் நிறைந்த நிச்சய வெற்றிகள் அவருக்கு எப்போதும் இருக்கும்.

இதோ 'புடம்' என்ற இக்கதையினைப் படியுங்கள்...

காட்டில் இருந்த மூங்கில் ஒருநாள் கத்தியால் வெட்டப்பட்டது. நெருப்புக்கம்பி தன்னைத் துளைத்த போது "ஐயோ உடல் புண்ணாகிறதே..." என்று கூறி அழுதது.

“கொஞ்சம் பொறுமையாக இரு...” என்று மூங்கிலைப் பார்த்து ஆறுதல் சொன்னது காற்று.

மூங்கில் புல்லாங்குழல் ஆனது.

மேடையில் - உலகமே மயங்கும் இசையினை அள்ளிப் பொழிந்து கொண்டிருந்த புல்லாங்குழலைப் பார்த்து மேனி சிலிர்த்தது காற்று.

காற்றுச் சொன்னது

‘புண்பட்டவன்

பண்பட்டவன்’

★ ★ ★

2ளரில் ஒரு சிலரை பெரியவர்கள், மதிப்பானவர்கள் என்றெல்லாம் கதைப்பார்கள். அவர்கள் எந்தவொரு பணிவிடை சொன்னாலும் மறுப்பின்றி மற்றவர்கள் செய்து முடிப்பார்கள். ஒருவரை நாம் மதித்தால் அவரும் எம்மை மதிக்கத்தானே வேண்டும். அதற்காக சிறியவர்களாகிய நாம் அவர்களுக்குக் கட்டளை இடவும் கூடாது.

நாம் பேசும் வார்த்தைகள், நாம் செய்யும் செயல்கள் எல்லாமே எமது மதிப்பை எடை போடுகின்றன.

“அதை எட்டா...!” “அங்கே போட்டு வாடா...!” “இதைச் செய்யடா...!” என்று அதட்டி அலுவல்கள் பெறுகிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். இப்படியானவர்களோடு எமது பழக்கவழக்கங்கள் மிக அளவாகவே இருக்கவேண்டும்.

அவர்கள் குட்டுகிறார்கள் என்பதற்காகக் குனியவும் கூடாது.

அவர்களின் ஒருதலைப்பட்டசமான முடிவுகளால் எவருக் காவது தீங்கு வரும் என்று எண்ணினால் அதற்கெதிராக துணிந்து போராட நினைப்பதென்பது தவறான ஒரு விடயமே அல்ல.

இதோ 'குனிவு' என்ற இக்கதையினைப் படியுங்கள்...

குனிந்த தலை குனிந்தபடியே மூட்டை சுமந்து செல்லும் கழுதையை, வேம்பில் இருந்த காக்கைகள் கவனித்து வந்தன.

ஒருநாள் காக்கைகளில் ஒன்று மற்றயதைப் பார்த்து "இந்தக் கழுதை மேல் உனக்கு இரக்கம் வரவில்லையா? எப்போது பார்த்தாலும் மூட்டை சுமந்து துன்பப்படுகிறதே!" என்று சொல்லிப் பெருமூச்சு விட்டது.

"நாம் என்ன செய்ய முடியும். கழுதைதான் தன்னைத் திருத்திக் கொள்ள வேண்டும்" என்றது மற்றக் காக்கை.

"ஏன் அப்படிச் சொல்கிறாய்?"

இறக்கைகளைக் கோதிக் கொண்டே இரண்டாம் காக்கை சொன்னது;

"குனிந்து கொண்டே இருப்பவன்
சுமந்து கொண்டே இருப்பான்"

★ ★ ★

நம்மில் பலர் தாம் நடந்து வந்த பாதைகளை நினைத்துப் பார்ப்பது குறைவு. ஓரளவு வசதி வந்துவிட்டால் தாங்கள் கடவுளின் குழந்தைகள் என்றுதான் நினைக்கிறார்கள்.

எது எப்பிடி இருந்த போதும் ஏறி வருவதற்கு உதவிய ஏணியை உதறி எறிவதோ, படிகளைப் பார்த்துப் பழிப்பதோ எவருக்கும் நல்லதல்ல.

தம்மை மறந்து, தாம் வந்த வழி மறந்தோர் எப்பொழுதும் மற்றவர்களிடம் ஏதாவது நன்கொடைகள் கிடைக்குமா? என்று தான் எதிர்பார்ப்பார்கள்.

தாங்களாக நினைத்து எந்தவொரு உதவியும் செய்ய வேண்டும் என்று எப்பொழுதுமே எண்ணி விடமாட்டார்கள்.

இப்படியானவர்களை அவதானித்துப் பார்த்தால் தெரியும். தாங்களும் உயரமாட்டார்கள், தங்களை உயர்த்தியவர்களையும் உயரவிடமாட்டார்கள்.

இப்படியானவர்கள், எவருமே கண்டுகொள்ள முடியாத துன்பங்களுக்குள் அகப்பட்டு சுக்கு நூறாகிவிடுவார்கள் என்பதையும் மறந்துவிட முடியாது.

இதோ 'உய்வு' என்ற இக்கதையினைப் படியுங்கள்...

காற்றாடி, நூலின் துணையோடு உயர்ந்து உயர்ந்து வானின் உச்சியில் ஏறியது.

"பார்த்தீர்களா...? நான் எவ்வளவு உயரத்தில் இருக்கிறேன்" என்று தன் பெருமையைப் பறை சாற்றியது.

பழைய வரலாற்றை அடியோடு மறந்தது காற்றாடி.

"நூல் இனி எதற்கு?" என்று கூறிக் கொண்டே நூலைப் பட்டென்று அது அறுத்துக் கொண்டது.

கொஞ்ச நேரத்தில்,

ஊரின் மூலையில் ஒரு முள்மரத்தில் விழுந்து கிழிந்து உருக்குலைந்து கிடந்தது காற்றாடி.

காற்றாடியின் கதை தெரிந்த முள்மரம் சொன்னது.

‘ஏற்றி வைத்தவனை மறக்கிறவன்

இறக்கி வைக்கப்படுவான்’

★ ★ ★

சிலர் எப்போதும் மற்றவர்களை ஏதோ ஒரு குறை சொல்லிக் கதைத்துக் கொண்டே இருப்பார்கள். இப்படியானவர்களை உற்றுக் கவனித்துப் பாருங்கள். இவர்களில் தான் நிறையத் தவறுகள் புரையோடிக் கிடக்கும்.

தன் நெஞ்சில் குறைகள் சுமந்து அலைபவர்கள் பிறர் நெஞ்சையும் குற்றவாளியாக்க படாதபாடுபட்டு அலைவார்கள்.

தன்னை அறிந்தவனே உலகை ஆளும் வல்லமை படைத்தவன் என்பதை அறியாத அற்ப பிராணிகள் இவர்கள்.

இதோ ‘அளவை’ என்ற இக்கதையினைப் படியுங்கள்...

அன்றாடம் ஓடிக்கொண்டிருந்த பேரூந்தின் சக்கரத்தைப் பார்த்துத் தெரு கேட்டது.

“மண் முழுவதும் சுற்றி வருகிறாயே! நீ பெற்ற அனுபவம் தான் என்ன?”

சக்கரம் அமைதியானது.

பின்பு அது தெருவைப் பார்த்துச் சொன்னது.

“நான் என்னையே பலமுறை சுற்றி அளந்து கொள்கிறேன். அதனால்தான் உலகத்தையும் அளந்து வருகிறேன்.”

திரும்பவும் தெருவைப் பார்த்து “புரிகிறதா” என்று கேட்டது சக்கரம்.

அது சொன்னது;

'தன்னை அளந்தவன்

மண்ணை அளந்தவன்'

மல்லிகைப் பூச்சொற்களால் கதை படைத்து, கவி படைக்கும் எழுச்சிக் கவிஞர் காசி. ஆனந்தன் பொங்கும் தமிழ்க்கடல் என்றால் அது மிகையில்லை.

- தினக்குரல் : டிசம்பர் 2011

சிந்தனை செய்! சிரி மனமே!

ஆங்கில நாடக ஆசிரியர் ஷெரிடன்

ஒரு மனிதன் நல்லவனாகவும், நேர்மையானவனாகவும், கௌரவமானவனாகவும் வாழ நினைத்தாலும் அவன் வாழும் சமுதாயத்தின் பெரும் அங்கம் அதை ஏற்காது. அந்த சமுதாயத்தின் புல்லுருவிக் கூட்டங்கள் சிலர் அதனைத் தடை செய்வதற்குப் படாதபாடுபட்டுக் கொண்டே இருப்பர்.

ஒரு பொல்லாதவன் பொய் பேசுவதில்லை என்றால் அவன் நல்லவனேதான். அவனின் நெஞ்சினுள் வஞ்சகமோ, சூதுவாதோ எதுவும் இருக்காது. அவனிடம் போதியளவு பணம் இல்லாமல் இருந்தாலும் கூட தன்னால் இயன்ற உதவிகளைப் பிறருக்குச் செய்ய வேண்டும் என்றே ஆவல் கொள்வான்.

ஒரு சமுதாயம் அல்லது ஒரு கூட்டம் பாதகமான ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றும் போது நல்ல சிந்தனை மனிதர்கள் அதனை எப்பொழுதும் ஏற்கமாட்டார்கள். தனித்து நின்று போராடியாவது அதில் ஜெயிப்பார்கள். அவ்வகையான ஜெயிப்புகளே அந்தச் சமுதாயத்தின் விழிப்புணர்வுகளுக்கும் வழிசமைத்திருக்கின்றன.

பிரபல ஆங்கில நாடக ஆசிரியரான ஷெரிடன் ஒரு தடவை இங்கிலாந்தின் பாராளுமன்ற உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

ஒரு தடவை பாராளுமன்றத்தில் அவர், ஆளும்கட்சி முன் வைத்த தீர்மானம் ஒன்றிற்குக் கடும் எதிர்ப்புத் தெரிவித்திருந்தார்.

அத் தீர்மானம் என்பது அந்த நாட்டின் அபிவிருத்திக்குப் பெரும் பாதக விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் என்றும், அத் தீர்மானத்தின் மூலம் ஒரு சிலர் வலுத்த கொள்ளை இலாபம் அடைவார்கள் என்றும், இதனால் நாட்டின் அபிவிருத்தி மிகவும் பின் தள்ளப்படும் என்றும் ஷெரிடன் கருதினார்.

ஆனாலும், ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்களின் கூடுதலான வக்களிப்பினால் அத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருந்தது.

அதைக் கண்டு ஆத்திரமுற்ற ஷெரிடன் எழுந்து “இந்தச் சபையிலே உள்ள உறுப்பினர்களில் பாதிப்பேர் அறிவு சிறிதும் இல்லாத கழுதைகள்” என்று தாக்கிப் பேசினார்.

அவருடைய அந்தக் காட்டமான தாக்குதலைக் கண்டு திடுக்குற்ற பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் கழுதைகள் என்று கேவலமாகப் பேசியதைத் திரும்பப் பெறவேண்டும் என்று எதிர்ப்புக் குரல் எழுப்பினர்.

பாராளுமன்றத் தலைவரும், “ஷெரிடன் தாம் சொன்ன கழுதைகள் என்ற சொல்லைத் திரும்பப் பெறவேண்டும்” என்று கட்டளையிட்டார்.

“பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களில் பாதிப் பேர் கழுதைகள் என்று சொன்னதற்காக நான் வருந்துகின்றேன். அந்தச் சொற்களைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்கின்றேன். நமது மன்ற உறுப்பினர்களில் பாதிப் பேர் கழுதைகள் அல்லர்” என்று அழுத்தந் திருத்தமான குரலில் கூறினார் ஷெரிடன்.

★ ★ ★

ஆபிரகாம் லிங்கன்

அழகு என்பது ஆதரவு தரக்கூடியது என்றும், அசிங்கம் என்பது அருவருப்பைத் தரக்கூடியது என்றும் நாம் எண்ணுவது, எம் மனநிலை மிகவும் பலவீனமானது என்பதையே சுட்டி நிற்கிறது.

எல்லா அழகையும் கண்டு மயங்காதே! அங்கேதான் பெரும் ஆபத்துக்கள் காத்திருக்கின்றன என்று பெரியவர்கள் சொல்ல நாம் கேட்டிருக்கிறோம். அதில் நிறைய உண்மைகளும் இருந்திருக்கின்றன, இருக்கின்றன.

பிறர் மனம் நோகாத பகிடியான வார்த்தைகளும், ஒருவரை ஆதரவு செய்யும் எண்ணங்களும், முகம் நிறைந்த புன்னகையும் எப்போதும் எல்லோருக்கும் பிடிக்கும்.

அகத்தின் அழகு முகத்தில் தெரியும் என்பது சில பேரிடம் தோற்று விடுகிறது. ஒருவருடைய முகத்தை வைத்து அவரின் உள்ளத்தை எடை போடுவது என்பது பல சம்பவங்களில் தவறான கணிப்பீட்டையும் கொடுத்திருக்கிறது.

ஒருவரைப் பார்த்தால் மிகவும் கரடுமுரடாக இருப்பார். நெருங்கிப் பழகிக் கதைக்கும் போதுதான் தெரியும், அவர் மிகவும் பதுமையானவர் என்பது.

இன்னும் சிலரைப் பார்த்தால் மிகவும் மென்மையானவர்களாகவும், வசீகரமானவர்களாகவும் இருப்பார்கள். இவர்களிடம் நெருங்கிப் பழகிய அடுத்த நிமிடமே அவரை வெறுத்து ஒதுக்கும் படி அவர்கள் நடந்து விடுவார்கள்.

ஆபிரகாம் லிங்கன் ஜனாதிபதியாக இருந்தபோது, ஒரு தந்தை தன் சிறு மகளை அழைத்துக் கொண்டு வெள்ளை மாளிகை முழுவதையும் சுற்றிக் காட்டினார்.

இறுதியில் இருவரும் லிங்கனைச் சந்தித்தனர். லிங்கன் பார்ப்பதற்கு அசிங்கமான தோற்றம் கொண்டவராக இருந்தாலும் பழகுவதற்கு இனியவர். மிக இயல்பாகவே இனிமையாகப் பேசுவார்.

சிறுமியைத் தூக்கி தன் மடியில் வைத்துக் கொண்டு கதைகள் சொன்னார். அவரின் பேச்சின் இனிமை கேட்டு மிகவும் மகிழ்ந்தாள் சிறுமி.

பேச்சின் ஊடே அச்சிறுமி தன் தந்தையை அழைத்துச் சொன்னாள் “அப்பா நம் ஜனாதிபதி அசிங்கமானவர் அல்ல. இனிமையானவர், மிகவும் அழகானவர்” என்று.

★ ★ ★

ஆபிரகாம் லிங்கன் போக விரும்பிய இடம்

மக்கள் மனங்களில் மங்காத இடம் பிடித்த பெரியவர்கள் எப்போதும், எளிமையாகவும், பொறுமையாகவுமே நடந்து கொள்வார்கள். எல்லோரையும் சமமாக மதிக்கும் பண்பு இயல்பாகவே அவர்களுக்குள் இருக்கும்.

தன்னை எதிரி என்று நினைப்பவர்களுக்கும் நன்மையே செய்ய வேண்டும் என நினைப்பவர்கள் இவர்கள். எவர் மனதும் நோகும்படியாக ஒரு சிறு வார்த்தை கூட பிரயோகிக்கமாட்டார்கள்.

இப்படியானவர்களுடன்பழகி உரையாடிப்பார்த்தால் தெரியும். எப்போதும், பழக வேண்டும், நிறைய உரையாட வேண்டும் என்ற அவாதான் மனதுள் உள்ளூர ஊறும். இவர்களைத்தான் நாம் அருளாளர்கள் என்கிறோம்.

இதோ ஒரு சின்ன சம்பவம்.

1847 ஆம் ஆண்டு, ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகளின் காங்கிரசுக்கு தேர்தல் நெருங்கிக் கொண்டிருந்த ஒரு காலம்.

‘விக்’ கட்சியின் சார்பில் ஆபிரகாம் லிங்கன் அபேட்சகராக நின்றார். அவருக்கு எதிராக ‘டெமொக்ராடிக்’ கட்சியின் சார்பில் பீட்டர் கோர்னாட் என்னும் பாதிரியார் நின்றார்.

பீட்டர் கோர்னாட் ஒரு மாதா கோயிலில் மதப்பிரசாரம் நடத்திக் கொண்டிருந்தார். அதாவது மதப்பிரசாரம் செய்யும் அதே நேரம் தமக்கு ஆதரவு தேட தேர்தல் பிரசாரமும் செய்தார்.

அந்தக் கூட்டத்திற்கு ஆபிரகாம் லிங்கனும் போயிருந்தார்.

ஆபிரகாம் லிங்கனுக்கு கடவுள் நம்பிக்கையும், மதப்பற்றும் இல்லை என்று நிரூபிக்க வேண்டும் என்று பீட்டர் கோர்னாட் நினைத்தார்.

உடனே, அவர் தமது பேச்சைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தவர்களை நோக்கி “உங்களிலே சுவர்க்கத்தை அடைய விரும்புவோர் எழுந்து நில்லுங்கள்” என்றார். பலர் எழுந்து நின்றனர். ஆபிரகாம் லிங்கன் எழுந்து நிற்கவில்லை.

“நரகத்துக்குச் செல்ல விரும்பாதவர்கள் எழுந்து நில்லுங்கள்” என்று பீட்டர் கோர்னாட் மீண்டும் கட்டளை இட்டார்.

ஆபிரகாம் லிங்கனைத் தவிர மற்ற அனைவரும் எழுந்து நின்றனர்.

பீட்டர் கோர்னாட் ஏளனமான குரலில் “லிங்கன் அவர்களே! நீங்கள் சொர்க்கத்துக்கும் போகாமல், நரகத்துக்கும் போகாமல் வேறு எங்குதான் போக விரும்புகிறீர்கள்?” என்று கேட்டார்.

“நீங்கள் போக முடியாத இடத்திற்குப் போக விரும்புகிறேன்” என்றார் லிங்கன்.

“அது என்ன இடம்?” என்று பீட்டர் கோர்னாட் ஆச்சரியத்துடன் வினவினார்.

ஆபிரகாம் லிங்கன் நிதானமான குரலில் “நான் காங்கிரசுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, செல்லப் போகிறேன்” என்றார்.

★

சாதியினை வகை செய்து வரலாற்று ஆவணங்களாகும் சாதியக் கதைகள்

மனித சமூகத்தின் உள்ளக் கிளர்ச்சிகளை அச்சொட்டாகப் பதிவு செய்து, சமூகப் பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வுகளைச் சொல்லு வதற்கு கவிதைகள், சிறுகதைகள், நாவல்கள் போன்ற இலக்கியங்கள் பெரிதும் காத்திரமாய் விளங்கியிருக்கின்றன, விளங்கிவருகின்றன.

அதில் ஈழத்திலுள்ளோரின் வகிபாகம் என்பது மிக உச்ச நிலையில் உள்ளது என்பதும் யாவரும் அறிந்த ஒரு விடயமே!

கதை சொல்லும் ஆற்றலும், அதை வாசிக்கும் வாசகனை அதனின்றும் விடுபடாது வாசிக்க விட்டு, யோசிக்க வைத்து இலக்கியம் வளர்த்து வலுவூட்டியோர் நம்மவர்களில் பலர்.

அந்த வகையில் சாதியம் பற்றி கதை சொல்லி, தாங்கள் எடுத்துக் கொண்ட இலட்சிய நோக்கு ஓரளவு நிறைவேறிய நிலையில் பலர் அதையே திரும்பத் திரும்ப அரைத்து நெஞ்சுக்கு அரையண்டத்தை ஏற்படுத்தி வருவதையும் நாம் காணக்கூடியதாகவே உள்ளது.

பேனாவை மட்டும் தூக்கி, வாழ்வியலின் பல பாகங்களிலும் உள்ள சாதியம் சார்ந்த சமூக முரண்பாடுகளை கதை மூலம் சொல்லி அதை ஒழித்துவிட்டேன் என்றோ அல்லது இன்னார் அதில் வெற்றி பெற்றுவிட்டார் என்றோ யாரும், யாரையும் சொல்லி விடமுடியாது.

டானியலின் அனைத்து நாவல்களும் சாதியத்தை சொல்லு
வ்வனவாகக் காணப்படுகின்றன.

i. சாதிகளுக்கிடையேயான ஏற்றத்தாழ்வுகள்

ii. சாதிய முரண்பாடுகள்

iii. சாதியச் சண்டைகள்

iv. ஒடுக்கப்படுவோர் மத மாற்றத்திற்கு உள்ளாகுதல்

இவ்வாறாக டானியலின் கதைகளில் இலக்கிய சிந்தனைகள்
வீச்சுப் பெறுகின்றன. ஈழத்து இலக்கிய உலகில் அசைக்க முடியாத
ஒரு ஜாம்பவான் டானியல் என்பதை இவை நிறுவியும் உள்ளன.

இவரது இலக்கியங்களால் சமூக தொடர்பாடல்கள், சமூக
நடத்தைகள் போன்றவற்றில் நிறைய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ள
னவே தவிர, அந்த இலக்கியங்களால் சாதியம் ஒழிந்து விட்டது
என்று மட்டும் யாரும் சொல்லி விடமுடியாது.

இவர் போலவே டொமினிக் ஜீவா, செ.கணேசலிங்கன்,
செங்கை ஆழியான், தெணியான், செ.யோகநாதன் போன்றோ
ரும் இத்தகைய இலக்கியங்கள் படைத்து சமூக நடத்தைகளில்
பல மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளனர். அவையும் சாதியத்தை
ஒழித்து விட்டன என்று கூறிவிட முடியாது.

சாதியம் பற்றிய கதைகள் எழுதுபவர்கள் இருவகையினர்.

1. சாதிகளின் பெயர்கள் சொல்லி வகை செய்து எழுதும்
வகையினர்.

2. சாதிகளை உயர் சாதி, கீழ் சாதி என்று மட்டும் வகை செய்யும் இன்னோர் வகையினர்.

முதலாவது வகையிற்குள் டானியலின் கானல், தண்ணீர், கோவிந்தன், பஞ்சமர் போன்ற நாவல்களையும், செ.கணேசலிங்கனின் சடங்கு, நீண்ட பயணம் நாவல்களையும் சொல்லிக் கொள்ளலாம், (இன்னும் உள்ளன).

இரண்டாவது வகையிற்குள் ஞானசேகரனின் புதிய சுவடுகள் நாவலை கூறிக் கொள்ளலாம்.

முதலாவது வகை சார்ந்த கதைகளில் குறித்த காலத்தில் நிலவிய சாதிகளின் பெயர்களும், அந்தந்த சாதிகளுக்கான தொழில் களும் சொல்லப்படுகின்றன.

அவ் வகையான கதைகளில் வருகின்ற கொடும் நிலைப் பாத்திரங்களின் 'கொடும் நிலைகள்' சொல்லப்பட்டுள்ளன. அத்தகையோர் உயர் சாதி வகுப்பிலுள்ளோர் என்றும் வக்கிர குணங்களும், அரசியல் செல்வாக்கும் பெற்ற அத்தகையோரால் கீழ்நிலைக்கு ஒடுக்கப்பட்டோர் எவ்வாறு வழி நடத்தப்பட்டனர், எவ்வகையில் ஒடுக்கப்பட்டனர் போன்ற யாவும் புட்டுப் புட்டு வைக்கப்பட்டுள்ளன. அவ் வேளைகளில் குறித்த பாத்திரங்களின் உண்மைப் பாத்திர நிலையில் சில மாறுதல்கள் ஏற்பட்டிருக்கலாமே ஒழிய அதுவே சாதி ஒழிப்பு முறையை முற்றாக ஒழித்து விட்டது என்று மார்தட்டி சொல்லி விட முடியாது.

மேலும், அந்தக் கதைகளில் வருகின்ற சாதிகளில் இன்ன சாதி குறைந்த சாதியினர் என்றும் இன்னும் சில சாதியினர் உயர்ந்த சாதியினர் என்றும் அச்சொட்டாக வகை செய்யப்பட்டு விடுகின்றன. அவையும் தொழில்கள் ரீதியாகவே பாகுபடுத்தப்படுகின்றன.

ஆனால் இன்று அப்படி எதுவுமில்லை. ஏனென்றால் அங்கு வகைப்படுத்தப்பட்ட சாதி சார்ந்த தொழில்கள் இன்று மாற்றம் டைந்துள்ளன. கீழ் சாதியென்று வகைப்படுத்தப்பட்டோர் ஏராள மானோர் கல்வி பொருளாதாரம் யாவற்றிலும் மேம்பாடடைந் துள்ளனர் என்பதையும் நாம் காணக்கூடியதாகவே உள்ளது. (அவ ரவர்கள் செய்த தொழில்கள் வழி சாதியம் வகை செய்யப்பட்ட ஒன்றெனில், இன்று ஆசிரியர்கள் சமூகம் ஒரு சாதி, முகாமைத் துவ உதவியாளர்கள் இன்னொரு சாதி, வைத்தியர்கள், பிரதேச செயலர்கள் வெவ்வேறு சாதி என இப்படியே வரையறுத்துக் கொண்டு போனால், ஒரு குடும்பத்தில் பல சாதிகள் இருப்ப தையே நாம் காண முடியும்.)

பத்தொன்பது, இருபது வயது வரை பழகும் ஒரு இளை னுள் அல்லது ஒரு யுவதி குறித்த ஒரு வயதெல்லையைத் தாண் டும் போதும், சமூக பாகுபாடுகள் பற்றிய, உயர்வு தாழ்வு பற்றிய மனக்கிறுக்கல்கள் அவர்களுக்குள் உள் நுழையும் போதும் அவர்க ளிலும் சில மாறுதல்களை நாம் காண்கின்றோம்.

மேலும் உயர் நிலைப் படிப்பு, அதற்கான தேடுதல்கள், தொடர்ச்சியான வாசிப்புப் பழக்கம், சமூகத் தொடர்புகள் என்ப வையே அவர்கள், தம்மையும், தம் சாதி நிலையின் உயர்வு நவாச் சியினையும் கண்டு கொள்ள உதவுகின்றன. ஆகவே இவ்வகை யான உயர்வு, தாழ்வு நிலைகளினை அவர்கள் கண்டு பிடிப்பதற்கு சாதிய வகைப்படுத்தல் கதைகளே பெரிதும் துணை நிற்கின்றன என்பதையே நான் சொல்ல வருகின்றேன்.

அதாவது, ஐம்பது அறுபதுகளில் எழுந்த சாதியம் தொடர் பான ஒடுக்கு முறைகளையும், கசப்பான சம்பவங்களையும் கண்டு மனம் பொறுக்கமாட்டாமல் இலக்கியம் படைத்த இத்த

கைய இலக்கியச் சிற்பிகளை நாம் மறந்து விட முடியாது தான். ஆனால், அதை அவர்கள் வகைப்படுத்திச் சொல்லியிருப்பது தான் எத்தனையோ காலம் கடந்து வந்த பின்னரும் அதையே நினைக்கச் செய்து விடுகிறது. அது ஒரு ஆவணமாகவும் நின்று புதிய தலைமுறையினருக்குள்ளும் புகுந்து தீண்டாமையினை வளர்த்து வருகின்றது. ஞாபகமூட்டிச் செல்கிறது.

இது போதாதென்றுதானோ...? உயர் கல்விப் பாடப் பரப்புகளிலும் சாதியம் வகைப்படுத்தப்பட்ட இலக்கியங்கள் சேர்க்கப்படுகின்றன போலும். இவை புதிதாகப் பூத்துக் குலுங்கி ஒரு நாட்டைக் கட்டி எழுப்பக் காத்திருக்கும் மாணவர் எனும் அழகிய பூக்களை, நல்ல கணிகளாகும் முன்பே பிஞ்சிலே காயப்படுத்தி வெம்பலாக விழுத்தி விட நினைக்கின்றன...? (இப்பாட விதானங்களை ஆசிரியர்கள் கற்பிக்கின்றவேளை மாணவர்கள் பலர் தலை கவிழ்ந்து சங்கடப்படுவதையும், இன்னும் மாணவர்கள் வேறு சிலர் நையாண்டித்தனமாக நகைப்புக் கொள்வதையும் ஆசிரியன் என்ற வகையில் நானும் அவதானித்துள்ளேன். உரிய ஆசிரியர்களும் “நாங்கள் என்ன செய்யிறது சேர், மாணவர்களின் சங்கடம் எங்களுக்குப் புரிகிறது. அதற்காகப் படிப்பிக்காமலும் விட முடியாதுதானே...!” என்று கூறிக் கொள்வதையும் நான் கேட்டுள்ளேன். இதற்கு உரியவர்கள் தகுந்த கவனம் எடுத்தல் என்பது இன்று கட்டாய தேவையாகவே உள்ளது. பொறுப்பானவர்கள் கவனம் எடுப்பார்களா?)

இரண்டாம் உலக மகா யுத்தம் இடம்பெற்று அறுபது ஆண்டுகள் இன்று கடந்துவிட்டன. ஆனாலும் அந்த யுத்தத்தில் ஜப்பானுக்கு நேர்ந்து விட்ட வடு இன்றும் மாறாத ஒன்றாகவே இருந்து வருகின்றது. அன்றைய ஜப்பானின் சர்வாதிகாரத்திற்கு ஏற்பட்ட அடி தான் இது.

அமெரிக்காவின் மிகப் பலம் வாய்ந்த குண்டுகள் ஜப்பானின் முக்கிய தலைநகரங்களில் விழுந்தபோது எப்பொழுதுமே எழ முடியாத அளவுக்கு ஜப்பானின் அதிகார மமதை மண்கெளவிக் கொண்டது.

ஆனாலும் ஜப்பான் அந்த அடியோடு இன்று வரை எந்த ஒரு நாட்டுடனும் பகை கொள்ளாது நட்புக் கொண்டு வருவதை நாம் அறிகின்றோம். மேலும் கைத்தொழில் புரட்சியில் பல முன்னேற்றங்களை ஏற்படுத்தி மற்றைய நாடுகளுக்கு முன்மாதிரியாக இருந்து வருவதையும் நாம் காண்கின்றோம்.

அதற்காக எந்தவொரு நாட்டினதும் அதிகார மமதையை ஒழித்துக் கட்டி அதனை ஒரு கைத்தொழில் புரட்சி நாடாக மாற்றுவதற்கு அமெரிக்காவின் அணுக்குண்டு வீசும் முறையே சிறந்தது எனும் முடிவுக்கு வந்து விட முடியாது.

இது போலவே சமூகங்களுக்கிடையே ஏற்பட்ட சாதிய முரண்பாடுகளை இலக்கியங்கள் சொல்லிச் சென்றிருக்கின்றன. அன்று அவை சமூக நடத்தைகளில் பாரிய மாற்றங்களையும் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன என்பது மாபெரும் உண்மை. ஆனால் அவை சாதியத்தை ஒழித்துவிடவில்லை.

வகைப்படுத்தப்பட்ட சாதியக் கதைகளாக சொல்லி வைத்த வடிவ முறையே நான்கு, ஐந்து தசாப்தங்கள் கடந்து வந்து விட்ட நிலையிலும் சாதியப் பாகுபாடுகள் உச்சமாக நிற்பதற்குக் காரணங்களாக அமைகின்றன என்பது வெள்ளிடை மலை.

வகைப்படுத்தப்பட்ட சாதியக் கதைகளை மாணவர் மத்தியில் உள் புகுத்துவதால் சாதியம் சார்ந்த வகைப்பாடுகள் அவர்

களுக்கு ஞாபகமூட்டப்பட, அவை ஆவணங்களாக நின்று வர்க்க பேதங்களை வளர்க்கும் என்பது திண்ணம்.

இவைகளை விட்டு விட்டு புதிய சிந்தனை, புதிய மரபு, புதிய ஆளுமை என்பவற்றிற்கூடாக இலக்கியம் படைத்து புதிய சமூகத்தையும், புதிய தேசத்தையும் கட்டியெழுப்ப நினைப்பதே இன்றைய அவசர தேவையாகும்.

ஆகவே இன்று மற்றவர்களால் ஒடுக்கப்படுவோர் நாளை தலை நிமிர்ந்து நிற்பதும், இன்று மற்றவர்களை அடக்கி வாழ்வோர் நாளை அடங்கிப் போவதும் கால மாற்றமே. இதில் எவருக்கும் விதிவிலக்குக் கிடையாது. உலக சரித்திர வரலாறுகளும் இதையே கூறி வருகின்றன. இதில் தெளிவிருந்தால் ஓரளவு சமத்துவத்தையாவது நாம் காணலாமல்லவா...?

இவ்வகைப் பழமையின், பலதையும் மறந்து, புதுமையில் புதுவிதம் செய்து புதுப்பொலிவாய் என்றும் பூத்துக் குலுங்கலாம் இலக்கியத் தோழர்களே!

- ஞானம் : ஜூலை 2010

ஆற்றல் என்பது என்ன?

ஆற்றல் என்பது எல்லோருக்கும் ஏதோ ஒரு வடிவத்தில் இருந்து விடுகின்றது. சிலருக்கு பட்டறிவினால் ஏற்பட்ட அறிவும் ஆற்றல்களாகப் பரிணமிக்கின்றன. இவர்களுள் சில பேர் தங்களிடம் உள்ள ஆற்றலைச் சரிவரப் பயன்படுத்திக் கொள்ளாதபோது அந்த ஆற்றலே அவர்களின் பலவீனமாகியும் விடுகின்றது.

இந்த வகையில் மனிதர்கள் இரண்டு வகையான பலவீனங்களுக்குள்ளாகி வாழ்க்கையில் பேரிடர்களுக்குள் தள்ளப்பட்டு விடுகின்றனர்.

சோம்பேறித்தனம் ஒரு பலவீனமாக அமைந்து விடுவது போல், மனிதர்கள் தங்களுடைய செயலாற்றல் திறனைப் பயன்படுத்தாமல் போவதும் இரண்டாவது பலவீனமாக அமைந்து விடுகின்றது.

இப்படித்தான் கோயில் மடத்திலிருந்து சாமியாருக்குப் புதிதாக ஒரு சீடன் வந்து சேர்ந்தான். சாமியாருக்குப் பணிவிடை செய்வதே அவனுடைய வேலை.

ஒருநாள் சாமியார் சீடனைப் பார்த்து “உலகத்தில் எல்லா இடங்களிலும் நிறைந்திருக்கும் பொருள் எது?” என்று கேட்டார்.

அச்சீடன் பதில் எதுவும் சொல்லாமல் இருப்பதைக் கண்ட சாமியார் “உலகத்தில் எல்லா இடங்களிலும் நிறைந்திருப்பவர்களிடம் ஒருவரே! கடவுள் தூணிலும் இருப்பார், துரும்பிலும் இருப்பார். ஆகையால் எல்லா பொருள்களையும் கடவுளாக மதித்து வணங்க வேண்டும்” என்று சொன்னார். சீடனும் சாமியார் கூறியதை மனதில் பதியவைத்துக் கொண்டான்.

ஒருநாள் சாமியாருக்குப் பழங்கள் வாங்கி வருவதற்காகச் சீடன் சந்தைக்குச் சென்றான். அப்பொழுது பெரிய யானை ஒன்று மதம் பிடித்து ஓடி வந்து கொண்டிருந்தது. அதன் பின்னே பாகன் சனங்களை எச்சரித்துக் கொண்டு ஓடி வந்தான். உடனே சீடன் யானையைக் கடவுளாக நினைத்து வழியில் நின்று வணங்கினான். யானை அவனைத் துதிக்கையால் அடித்துத் தள்ளிவிட்டு ஓடியது. சீடனோ எழுந்திருக்க முடியாமல் கிடந்தான்.

சீடனின் பரிதாப நிலை கண்ட சிலர் அவனைத் தூக்கிக் கொண்டு சாமியார் இருக்கும் மடத்திற்கு வந்தனர். சாமியார் விசாரித்தார்.

“நீங்கள் சொன்னபடி யானையையும் கடவுளாக மதித்து வணங்கினேன். இப்போது ஆபத்தில் அகப்பட்டு, எழுந்திருக்க இயலாமல் தவிக்கின்றேன்” என்று புலம்பினான் சீடன்.

“அட மூடனே யானையைக் கடவுளாக எண்ணியது போல், பாகனையும் கடவுளாக நினைத்து, அவன் சொன்ன எச்சரிக்கையை மதித்து நீ நடந்து கொள்ளவேண்டாமா?” என்றார் சாமியார்.

உடனே சீடன் “இனி எனக்கு எந்தக் கடவுளும் வேண்டாம். யானைக் கடவுளால் நான் பட்டபாடு போதும்” என்றான்.

ஆகவே தான் மனிதன் தன்னுடைய ஆற்றலை சரியானபடி விளங்கிக் கொள்ளவேண்டும். அதைப் புரிந்து தகுந்த முறையில் பிரயோகிக்கக் கற்றுக் கொள்ளவும் வேண்டும். இப்படியானவர்கள் எந்தச் சூழ்நிலையில் வாழ்ந்தாலும், எவ்வித ஆதரவுமில்லாமல் போனாலும், அவர்களிடம் உள்ள ஆற்றல் எனும் வலிமை அவர்களை வலிமை கொண்டவர்களாகவும், வல்லமை மிக்கவர்களாகவும் முன்னேற்றி விடுகின்றது.

தனக்கிருக்கும் ஆற்றலை தக்கபடி பயன்படுத்தாமல் இருக்கும் ஒருவனது வாழ்க்கை, அவன் எவ்வளவு நல்ல சூழ்நிலையில்

வாழ்ந்தாலும், எவ்வளவு நல்ல வாய்ப்புக்கள் வலிய வந்து கிடைத்தாலும், இருண்டதொரு வாழ்க்கையாகவே மாறிவிடுகின்றது.

வெற்றி என்ற நல்ல கனியினை வாழ்க்கையில் சந்திக்க வேண்டுமேயானால், அதை எட்டிப் பிடிப்பதற்கான ஒரு ஊன்று கோலாக ஆற்றல் பயன்படுகின்றது.

நிலக்கரி, வெறும் நிலக்கரியாக இருக்குமட்டும் அதன் எந்தவொரு மகிமையும் தெரியாமல்தான் இருக்கும். அதே நிலக்கரி நெருப்பாக மாறும்போது அதனின்று பிறக்கும் ஆற்றல் எவ்வளவோ பிரமிப்பூட்டும் சாதனைகளைச் செய்து விடுகின்றது.

தண்ணீர் கொதித்துச் செயலுருவம் பெறும்போது பிறக்கின்ற ஆற்றல், வலிமை பொருந்திய பல இயந்திரங்களையும் இயக்கி விடுகின்றது.

இவை போன்றுதான் முட்டாள், மூடன் என்று மற்றவர்களால் கருதப்படும் ஒருவன், தன்னுடைய ஆற்றலை முழுமையாக உணர்ந்து கொண்டு செயற்படும் போது அற்புதமான சாதனைகளை உருவாக்கி விடுகின்றான்.

உன்வலிமைகள், உன் திறமைகள், உன் முயற்சிகள் அனைத்தையும் முதலில் ஆற்றுப்படுத்து, இந்த உலகில் நீ நினைத்தவையாவும் நடப்பதாகவே நீ உணர்வாய்.

ஆகவேதான் அஞ்சி, அஞ்சி வாழ்ந்து அடிக்கடி சாகாமல், ஆணவத்தோடு வாழ்ந்து அநாவசியமாய் வீழாமல், ஆற்றலோடு வாழ்ந்து அஸ்தமனமின்றி இருப்போமாக!

- உதயன் : 23.11.2008

க.பொ.த. (உ/தர) பாடத் தெரிவும் Z புள்ளியும்

இலங்கையில் 2002/2003 ஆம் கல்வியாண்டிற்கு முன்னர் க.பொ.த. (உ/தர)ப் பரீட்சையில் மொத்தப் புள்ளிகளின் அடிப்படையிலேயே மாணவர்கள் தரப்படுத்தப்பட்டு பல்கலைக்கழகங்களுக்கு தெரிவு செய்யப்படும் முறை பின்பற்றப்பட்டு வந்தது.

ஆனாலும் இம்முறை மூலம் பல குறைபாடுகள் உள்ளமை கண்டுபிடிக்கப்பட்டமையினால் Z அளவுத்திட்ட முறையே இன்று வரை பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது.

Z அளவுத்திட்ட முறை என்பது ஏற்கனவே மேலைத்தேய நாடுகளில் பின்பற்றப்படுகின்ற ஒரு முறையாகும்.

Z அளவுத்திட்ட முறை பயன்படுத்தப்பட்டு வருவதால் மொத்தப் புள்ளிகளின் அடிப்படையில் மாணவர்களைத் தரப்படுத்தும் முறையில் இருந்து வந்த பல குறைபாடுகள் நீக்கப்பட்டுள்ளன. (Z அளவுத்திட்ட முறையை இலங்கைக்கு அறிமுகப்படுத்திய பல்கலைக்கழக மானிய ஆணைக்குழுவினரே முதல் நன்றிகள்).

மாணவர் பாடங்களிற்கு விடையளிக்கும் போது கடினத் தன்மை, இலகுத்தன்மை என்பவை மிகுந்த செல்வாக்குச் செலுத்தி நிற்கின்றன. இவ்விரு தன்மைகளும் பல்கலைக்கழக அனுமதியில் செல்வாக்குச் செலுத்துதலை இயன்றளவு குறைத்து விடுதலே Z அளவுத்திட்ட முறையின் நோக்கமாகும். அதாவது

பாடங்களுக்கிடையே ஒரு சமச்சீர்த் தன்மையைப் பேணுதலே இதன் நோக்கமாகும்.

Z அளவுத்திட்ட முறையானது கணித, உயிரியல் பிரிவு மாணவர்களை பல்கலைக்கழகத்திற்கு தெரிவு செய்வதைக் காட்டிலும் கலை, வர்த்தகப் பிரிவு மாணவர்களை பல்கலைக்கழகத்திற்கு உள்வாங்குவதிலேயே முக்கிய பங்காற்றி வருகின்றது. அதிலும் யாழ்ப்பாண மாணவர்களைப் பொறுத்தமட்டில் வர்த்தகப் பிரிவினரை விட கலைப் பிரிவினர்க்கே இம்முறை அதிக செல்வாக்குச் செலுத்தி வருகின்றது. அந்த வகையில் கலைப் பிரிவு மாணவர்களின் பாடத் தெரிவுகளை நோக்குவோம்.

பொருளியல், புவியியல், வரலாறு, கணக்கீடு, வணிகப் புள்ளிவிபரவியல், மனைப்பொருளியல், விவசாய விஞ்ஞானம், கணிதம், உயர்கணிதம், இணைந்த கணிதம், அரசியல் விஞ்ஞான மூலகங்கள், அளவையியலும் விஞ்ஞான முறையும்.

கீழ்வரும் தொழில் நுட்பப் பாடங்கள் ஆறில் ஏதாவது ஒன்று;

1. குடிசார் தொழில் நுட்பம்
2. இலத்திரனியல் தகவல் தொழில் நுட்பம்
3. விவசாயத் தொழில் நுட்பம்
4. பொறிமுறைத் தொழில் நுட்பம்
5. உணவுத் தொழில் நுட்பம்
6. உயிரியல் வளங்கள் தொழில் நுட்பம்

போன்ற சமூக விஞ்ஞான பாடங்களிலிருந்து குறைந்தது

ஒரு பாடத்தையாவது தெரிவு செய்ய வேண்டும். விரும்பினால் மூன்று பாடங்களையும் தெரிவு செய்யலாம்.

சமூக விஞ்ஞான பாடங்களில் இரு பாடங்களை மட்டும் தெரிவு செய்த மாணவர்கள் மூன்றாவது பாடமாக;

- ★ பௌத்தம்
- ★ பௌத்த நாகரிகம்
- ★ இந்து சமயம்
- ★ இந்து நாகரிகம்
- ★ கிறிஸ்தவம்
- ★ கிரேக்க உரோம நாகரிகம்
- ★ இஸ்லாம்
- ★ இஸ்லாமிய நாகரிகம்

போன்ற சமயங்களும், நாகரிகங்களும் பாடங்களிலிருந்து ஒன்றினை மட்டும் தெரிவு செய்யலாம். அல்லது;

- ★ தமிழ்
- ★ சிங்களம்
- ★ ஆங்கிலம்

போன்ற தேசிய மொழிகள் பாடங்களிலிருந்து ஒன்றினை மட்டும் தெரிவு செய்யலாம். அல்லது;

- ★ சித்திரம்
- ★ நடனம் (பரதம்)

★ நாடகமும் அரங்கமும் (தமிழ்)

★ சங்கீதம் 1. கீழைத்தேய

2. கர்நாடக

3. மேலைத்தேய (ஏதாவது ஒன்று)

போன்ற அழகியற்கற்கைகள் பாடங்களிலிருந்து ஒன்றினை மட்டும் தெரிவு செய்து கற்றல்களை மாணவர்கள் மேற்கொள்ளலாம்.

மேலும் இரண்டு மொழிகளுக்கு அதிகமாகாமலும் சமயங்கள் நாகரிகங்களில் ஒன்றுக்கு அதிகமாகாமலும் தொழில்நுட்பப் பாடங்களில் ஒன்றுக்கு அதிகமாகாமலும்

★ கணக்கியல்

★ வணிகப்புள்ளி விபரங்கள்

★ வணிகக்கல்வி

★ பொருளியல்

போன்ற பாடங்களில் ஒன்றுக்கு அதிகமாகாமலும் தெரிவு செய்து க.பொ.த. (சா/தர) பரீட்சையில் ஆங்கிலத்தில் சித்தியடைந்தும் இருப்பின் அப் பரீட்சார்த்தி கொழும்பு பல்கலைக் கழகத்தின் ஸ்ரீபாளி வளாகத்தில்,

★ அரங்கற் கலையில் B.A. (Hons)

★ வெகுஜன ஊடகத்தில் B.A. (Hons)

போன்ற நான்கு வருட பட்ட நிகழ்ச்சித் திட்டங்களுக்கு உள்வாங்கப்படலாம். (ஸ்ரீபாளி வளாகத்தினால் நடத்தப்படும்

உளச்சார்புப் பரீட்சையிலும் சித்தியடைய வேண்டும்).

இனி நாம் Z அளவுத்திட்டத்தினை எப்படிக்க கணிப்பது என்பது பற்றி பார்ப்போம்.

மாணவர் பெயர்	P	Z _p	Q	Z _q	R	Z _r	S	Z _s	T	Z _t	U	Z _u	V	Z _v
சத்தியன்	75	0.4146	-	-	80	0.2121	84	-0.1270	-	-	-	-	-	-
வித்தியன்	80	0.8117	-	-	-	-	90	1.2065	-	-	82	-0.5135	-	-
தீபிகா	-	-	60	1.1308	-	-	86	0.3175	92	1.4415	-	-	-	-
வினோத்	48	-1.7292	-	-	84	1.4242	-	-	72	0.6680	-	-	-	-
அபிசன்	72	0.1764	-	-	79	0.0909	-	-	-	-	-	-	82	0.5550
நீலான்	-	-	94	1.0292	-	-	76	-1.9050	-	-	-	-	64	-1.7760
சந்தோஷ்	-	-	-	-	81	0.5152	90	1.2065	-	-	-	-	79	0.1665
ஆதித்யா	57	-1.0146	-	-	-	-	-	-	-	-	90	0.6947	82	0.555
கபிலன்	-	-	81	0.2033	-	-	-	-	90	1.2305	-	-	72	-0.74
நீவேதா	-	-	-	1.1944	73	-1.9091	-	-	68	-1.0899	96	1.6009	-	-
அஜந்ரா	75	0.4146	59	-	-	-	-	-	78	-0.0352	-	-	-	-
அக்லா	56	-1.0940	-	-	79	0.0909	-	-	-	-	81	-0.6645	-	-
மதி	90	1.6057	-	1.0927	-	-	82	-1.5715	-	-	-	-	75	-0.3515
மகிழ்	-	-	95	-	-	-	84	-0.1270	-	-	78	-1.1176	-	-
குபேந்த்	75	0.4146	-	-	-	-	-	-	70	0.8789	-	-	90	1.5910

சத்தியன், வித்தியன் எனும் இரு மாணவர்களில் சத்தியன் பொருளியல் பாடத்திற்கு 85 புள்ளியும், வித்தியன் பொருளியல் பாடத்திற்குப் பதிலாக அளவையியல் பாடத்திற்கு 85 புள்ளியையும் பெற்றிருந்தால் அவர்கள் இருவரினதும் தராதரங்கள் சம அளவானவை என்று கருதிவிட முடியாது. ஏனெனில் அவர்கள் விடை எழுதிய வினாத்தாள்களின் கடினத்தன்மை நிச்சயமாக ஒரே அளவானதாக இருந்திருக்கமாட்டாது.

இதில் வினாத்தாள்களின் கடினத்தன்மையான பாடத்திற்கு 85 புள்ளிகளைப் பெற்ற மாணவனே உண்மையான திறமைசாலியாக இருப்பான். இதுவே Z அளவுத்திட்ட முறையின் முக்கிய நன்மையாகக் கருதப்படுகின்றது.

Z அளவுத்திட்டம் கணிக்கும் முறை

மாணவர் பெயர்	மொத்தப் புள்ளி	மொத்த Z புள்ளி	மொ.பு.அடி.கல் நிலை	Z புள்ளி அடி.கல் நிலை	பெறுபேறு
சத்தியன்	239	0.4997	06	07	3A
வித்தியன்	252	1.5047	02	02	3A
தீபிகா	238	0.6282	07	06	2AC
வினோத்	204	-0.9730	15	12	ABS
அபிசன்	233	0.8223	11	04	2AB
நிலான்	234	-2.6518	10	15	2AC
சந்தோஷ்	250	1.8882	03	01	3A
ஆத்தியா	229	0.2351	12	08	2AC
கபிலன்	243	0.6938	05	05	2AB
நவேதா	237	-1.3981	08	13	A2B
அஜந்தா	212	-0.8150	14	11	2AC
அக்லா	216	-1.6676	13	14	2AC
மதி	247	-0.3173	04	10	3A
மகிழ்	257	-0.1519	01	09	3A
குபேந்தி	235	1.1267	09	03	2AB

Z அளவுத்திட்டம்

$$Z = \frac{X_i - \bar{X}}{SD}$$

எனும் சூத்திரத்தினால் கணிக்கப்படுகின்றது.

X_i - குறித்த ஒரு மாணவனின் குறித்த பாடத்திற்கான புள்ளி

\bar{X} - குறித்த பாடத்திற்கான சராசரி

SD - குறித்த பாடத்திற்கான நியமவிலகல்

நியமவிலகல் SD ஆனது

$$S = \sqrt{\frac{\sum (X_i - \bar{X})^2}{\sum f_i}}$$

இனால் கணித்தறியப்படும்.

உதாரணம்: குறித்த ஒரு துறைக்கு 7 பாடங்கள் உள்ளன என்பதும், ஆனாலும் ஒரு மாணவன் மூன்று பாடங்களை மட்டுமே வகுப்பு செய்து பரீட்சைக்குத் தோற்றலாம். 15 மாணவர்கள் குறித்த பரீட்சைக்காக தோற்றிய பாடங்களும் அதற்கான Z புள்ளிகளும் விபரப் படத்தில் தரப்பட்டுள்ளன.

மொத்தப் புள்ளிகளின் அடிப்படையில் நோக்கும் போது மகிழின் நிலையே முதலாவதாக உள்ளது. Z புள்ளிகளின் அடிப்படையில் பார்க்கும் போது மகிழின் நிலை ஒன்பதாவதாகக் காணப்படுகிறது.

மொத்தப் புள்ளிகளின் அடிப்படையில் நோக்கும் போது சந்தோசின் நிலை மூன்றாவதாக உள்ளது. Z புள்ளிகளின் அடிப்படையில் பார்க்கும் போது சந்தோசின் நிலை முதலாவதாகக் காணப்படுகிறது. இவர்கள் போலவே பலரின் நிலைகள் மாறியுள்ளதை அவதானிக்கலாம்.

Z புள்ளியானது

$$Z = \frac{X - \bar{X}}{SD}$$

$Z \geq 1$ ஆக இருப்பதற்கு

$$\frac{X - \bar{X}}{SD} \geq 1$$

$$X - \bar{X} \geq SD \quad (\because SD > 0)$$

$$\therefore X \geq SD + \bar{X}$$

அதாவது ஒரு மாணவன் குறித்த ஒரு பாடத்தில் அவனின் Z புள்ளி 1 இலும் அதிகமாக இருப்பதற்கு குறித்த பாடத்திற்கான சராசரிப் புள்ளியினதும் குறித்த பாடத்திற்கான நியம விலகலினதும் கூட்டுத்தொகையானது குறித்த பாடத்திற்கான புள்ளியிலும் குறைவாக இருத்தல் வேண்டும்.

உதாரணம்: பாடம் P ற்கான நியமவிலகல் 12.5943 உம் பாடம் P ற்கான சராசரிப் புள்ளி 69.7778 உம் ஆகும். அந்த வகையில் P யில் மதி பெற்ற புள்ளி 90 ஆகும்.

இப்பெறுமதி 12.5943 இனதும் 69.7778 இனதும் கூட்டுத் தொகையிலும் அதிகம் என்பதை நீங்கள் அவதானிக்கலாம். இதனாலேயே மதியின் Z புள்ளி 1 இலும் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றது.

ஆகவே தான் ஒரு மாணவன் போட்டி குறைந்த பாடங்களுையோ அல்லது போட்டி கூடிய பாடங்களுையோ தெரிவு செய்

யலாம். எதையும் தெரிவு செய்யும்போது அப்பாடத்தில் எது அதி கூடிய புள்ளியோ அப்புள்ளியினை மாணவர் பெற முயற்சிக்க வேண்டும். அல்லது போனால் அப்புள்ளிக்கு மிக மிக கிட்டிய தான புள்ளியினையாவது பெறவேண்டும்.

உதாரணம்: T என்ற பாடத்தில் தீபிகா பெற்ற புள்ளி 92 (A) ஆகும். அதே பாடத்தில் கபிலன் பெற்ற புள்ளி 90 (A) ஆகும்.

இவர்களின் Z புள்ளிகள் முறையே 1.4415, 1.2305 ஆகும். ஆனால் அதே பாடத்தில் அஜந்தா பெற்ற புள்ளி 78 (A) ஆகும். ஆனால் அவளின் Z புள்ளி -0.0352 ஆக உள்ளதை மாணவர்கள் அவதானிக்கலாம்.

மேலும் P என்ற பாடத்தை 9 பேரும், Q என்ற பாடத்தை 5 பேரும் தெரிவு செய்து படிக்கின்றனர்.

இங்கு மதி P என்ற பாடத்தில் 90 புள்ளியையும், மகிழ் Q என்ற பாடத்தில் 95 புள்ளியையும் பெற்றிருந்த போதும் மதியின் Z புள்ளி 1.6057 ஆக இருப்பதையும், மகிழின் Z புள்ளி 1.0292 ஆக இருப்பதையும் கண்டு தெரிந்து கொள்ளலாம்.

எனவே தான் ஒரு மாணவன் குறித்த ஒரு பாடத்தில் திறமையாக இருப்பதைவிட அப்பாடத்தில் அம்மாணவன் மற்றைய மாணவர்களைவிட எவ்வளவு சதவீதம் திறமையாக உள்ளான் என்பதையே இந்த Z புள்ளித் திட்டமானது எடுத்து இயம்புகிறது.

எனவே போட்டி மிகுந்த இன்றைய பல்கலைக்கழக தெரிவுகளிலே Z புள்ளித் திட்டம் மிக உன்னதமான பங்கினை ஆற்றுகிறதென்றால் அதில் ஏதும் மிகையில்லை.

க.பொ.த. (உ/த) வகுப்பிற்குச் செல்லும் புதுமுக மாணவர்களே!

நீங்கள் தெரிவு செய்யும் மூன்று பாடங்கள் பற்றிய தெளிவு உங்களுக்குள் இருக்கவேண்டும்.

வீணான வதந்திகள் கேட்டு உலையும் மாணவர்களாக இருந்து விடாதீர்கள்!

ஆசிரியர்களே!

தன் நம்பிக்கையோடு மாணவர்கள் தெரிவு செய்யும் பாடங்களுக்கு நல்ல ஆலோசகர்களாகவும், உற்றதுணையாகவும் இருத்தல் மட்டுமே உங்கள் கடமை.

- வலம்புரி : 15.07.2011

- வீரகேசரி : 19.07.2011

பகிர்வு

நடப்பு

வாழ்ந்தாலும் ஏசும். தாழ்ந்தாலும் ஏசும் வையகம் இது தானடா...! பழைய சினிமா பாடலின் பல்லவி வரிகள் இவை.

ஆனால் உயர்வு நிலை அடையும்போது அவர்களை வாழ்த்துவது கட்டாய மரபாகிவிட்டது. 'அவர்கள்' எந்தவொரு ஆணையையும் பிறப்பிக்கும்போது முன், பின் யோசிக்காமல் அவர்களுக்கு, 'இவர்கள்' அதை நிறைவேற்றி வைப்பதும் இன்று சகஜமாகிவிட்டது. அவர்களில் தங்கியிருந்தால் தாம் கொஞ்சமாவது சாதித்து விடலாம் என்று எண்ணிக் கொள்ளும் சுயநல மனிதர்கள் இவர்கள்.

பணம், பொருளாதாரத்தால் மேம்பட்டவர்களைத்தான் 'அவர்கள்' என்று குறிப்பிடுகிறேன். அவர்களுக்குப் பணிவிடை செய்பவர்களைத்தான் 'இவர்கள்' என்று குறிப்பிடுகிறேன்.

பணம், பொருளாதாரம் நிலையற்றது. செல்வந்தர்களுக்கு மாறாத கடும் நோய் தொற்றிவிட்டால் அல்லது கடும் மழை, புயல் காற்று, சுனாமி போன்ற இயற்கை சீற்றங்களால் பணமும் வற்றிவிடும். பொருளாதாரமும் மெலிந்துவிடும். அதுவரை உண்ணிபோல் அவர்களோடு ஓட்டி வாழ்ந்தவர்களெல்லாம் திக்குத் திக்காக பிரிந்து சென்றுவிடுவார்கள்.

அவர்கள் விழுந்தால் கூட, இவர்கள் யார், எவர்கள் என்று கேட்கமாட்டார்கள்.

உயர்ந்தபோது அவர்களில் சாய்ந்து கொண்டவர்கள், அவர்கள் தாழ்ந்தபோது பாய்ந்து சென்று விடுகிறார்கள். இங்கே காசி ஆனந்தனின் கதையைப் படியுங்கள்.

சேவல் கூவியது.

நான் எழும்போது இந்தச் சேவல் எத்தனை பெரிய அன்போடு என்னை வாழ்த்துகிறது என்று கதிரவன் பூரித்துப் போனான்.

மாலை வந்தது.

கதிரவன் மேற்குத் திசையின் மூலையில் கவிழ்ந்தான்.

சாயும் போது-

“நான் விழுகிறேன்... என்னைத் தாங்க யாரும் வரமாட்டார்கள்...” என்று ஏங்கினான்.

சேவலை அவன் எதிர்பார்த்தான்.

வரவில்லை.

விழுந்து கொண்டே கதிரவன் சொன்னான்.

“எழும் போது தாங்க வருகிறவனெல்லாம் விழும் போது தாங்க வருவதில்லை.”

★ ★ ★

நிலவின் ஒளியை மறைத்த மெழுகுவார்த்தி!

அவன் ஒரு அரசன். “நான்” என்ற அகங்காரம் நிரம்பியவன். ஒருநாள் அவன் வேட்டைக்குச் சென்ற போது காட்டிலே

ஒரு துறவியைச் சந்தித்தான். கண்களை மூடித் தியானம் செய்து கொண்டிருந்தார் துறவி. “நான் பல நாடுகளை வென்று, என் நாட்டோடு இணைத்திருக்கிறேன். நான் வென்று வந்த செல்வத்தால் கஜானா நிரம்பி வழிகிறது. அந்தப்புரம் எங்கும் நான் கவர்ந்து வந்த மாற்று தேசத்து அழகிகள் இருக்கிறார்கள். ஆனால், நான் சந்தோசமாக இல்லை. எனக்கு எப்போது மகிழ்ச்சி கிடைக்கும்?” அரசன் கேட்டான்.

தியானம் கலைந்ததால் கண்விழித்த துறவி சற்றே கோபமாக, “நான் செத்தால்தான் உனக்குச் சந்தோசம் கிடைக்கும்...” என்று சொல்லி விட்டுக் கண்களை மூடி, மீண்டும் தியானத்தில் ஆழ்ந்தார். “நான் எத்தனை பெரிய அரசன்... என்னையே அவமானப்படுத்துகிறாயா...?” என்றபடி கொஞ்சமும் சிந்திக்காமல், துறவியைக் கொல்வதற்காக இடுப்பிலே இருந்த கத்தியை உருவினான். “அட மூடனே... நான் என்றால், என்னைச் சொல்லிக் கொள்ளவில்லை... ‘நான்’ என்ற இறுமாப்புச் செத்தால்தான் உனக்குச் சந்தோசம் கிடைக்கும்...” என்று துறவி விளக்கினார்.

நம்மை விட படிப்பிலோ, பதவியிலோ, செல்வத்திலோ குறைவானவன் என்று நாம் மதிப்பிட்டு வைத்திருக்கும் ஒருவர், ஒரு விவாதத்தின்போது நாம் சொல்லும் கருத்துக்கு ‘ஆமாம் சாமி’ போடாமல் மாற்றுக் கருத்தைச் சொல்லும் போது அதை ஏற்றுக்கொள்ள நம் ‘Ego’ இடம்கொடுப்பதில்லை.

இன்னும் கொஞ்சம் ஆழமாகச் சிந்தித்துப் பார்த்தால், இது போன்ற ‘Ego’ உடையவர்கள், “நாம் சொல்லும் கருத்தை எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்... நமக்கு எல்லோரும் மரியாதை கொடுக்க வேண்டும்...” என்றுதான் நினைக்கிறார்கள்.

அப்படியென்றால் என்ன அர்த்தம்...? மற்றவர்கள் இவர்களுக்கு மரியாதை கொடுத்தால்தான் இவர்கள் சந்தோசப்படு

வார்கள். இதையே வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால், இவர்கள் தங்களின் மகிழ்ச்சிக்காக மற்றவர்களின் தலையாட்டலை எதிர்பார்த்திருப்பார்கள்!

இன்னும் பச்சையாகச் சொன்னால், “எனக்கு மரியாதை கொடு... எனக்கு மரியாதை கொடு...” என்று மற்றவர்களிடம் மறைமுகமாகப் பிச்சை எடுப்பவர்கள் இவர்கள். ‘மரியாதை’ என்ற பிச்சையை மற்றவர்கள் இவர்களுக்குக் கொடுக்க மறுக்கும்போது, இவர்களின் அமைதி பறிபோய்விடுகிறது. சந்தோசம் தொலைந்துவிடுகிறது.

நமது வேதங்கள் ஆண்டவனை ‘ஆனந்தம்’ என்று குறிப்பிடும். இதை ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், *Edging God Out* என்பதன் சுருக்கம்தான் ‘EGO’. அதாவது நம்மைவிட்டு ஆண்டவன் வெளியேறும் நிலை. அதாவது ஆனந்தம் வெளியேறும் நிலை தான் ‘Ego’.

“கடவுளே! ‘நான்’ என்ற அகங்காரத்தை இதோ உடைத்து விடுகிறேன்...” என்று நமக்கு நாமே உணர்த்தத்தான் தேங்காயை ஒரு அடையாளப் பொருளாகக் கோயிலிலே உடைக்கிறோம்.

தேங்காயின் கடுமையான ஓடு உடையும்போது எப்படிச் சுவையான இளநீர் வெளிப்படுகிறதோ, அதே மாதிரி நமது அகங்காரம் என்ற ‘EGO’ உடையும்போது சந்தோசம் வெளிப்படும்.

அலுவலகத்திலோ அல்லது நண்பர்கள் மத்தியிலோ உங்கள் கருத்தை நீங்கள் சொல்ல நினைத்து, அதை நீங்கள் அழுத்தமாக சொல்கிறீர்கள். ஆனால், நீங்கள் சொன்ன கருத்து எடுபடவில்லை. நீங்கள் ‘EGO’ இல்லாதவராக இருந்தால், இதுபற்றி கவலைப்பட மாட்டீர்கள். உங்களின் கருத்தை மற்றவர்கள் பாராட்டினாலும் சரி, கிண்டல் செய்தாலும் சரி, ஏற்றுக்கொண்டாலும் சரி, கண்டு

கொள்ளாவிட்டாலும் சரி... இதனால் உங்களுக்கு எந்த வித பாதிப் பும் ஏற்பட்டுவிடப் போவதில்லை.

கவிஞர் தாசூரின் வாழ்க்கையில் நடந்த சம்பவம் இது. ஒரு முறை படகில் ஏறி, யமுனை நதியைக் கடந்து கொண்டிருந்தார் கவிஞர் தாசூர். அது இரவு நேரம். படகிலே இருந்த சின்ன அறையில் மெழுகுவார்த்தியின் வெளிச்சத்தில் தாசூர் கவிதை எழுத முற்பட்டார். ஆனால், அன்று ஏனோ தெரியவில்லை... பிடிபடாமல் தாசூரிடமே கவிதை கண்ணாமூச்சி விளையாடியது. கடைசியில் சோர்ந்து போன தாசூர், மெழுகுவார்த்தியை அணைத்துவிட்டார். மெழுகுவார்த்தியை அணைத்ததுதான் தாமதம்... நதியும், படகும் நிலாவின் வெளிச்சத்தில் அழகாக ஒளிர்வது தெரிந்தது. இதைப் பார்த்ததும் தாசூருக்கு கவிதை பெருக்கெடுக்க ஆரம்பித்துவிட்டது.

இந்த சம்பவத்துக்கும் 'EGO' வுக்கும் என்ன சம்பந்தம்...? ஒரு சின்ன மெழுகுவார்த்தி, எப்படி நிலாவின் ஒளியையே தாசூரின் கண்ணிலிருந்து மறைத்துவிட்டதோ, அதே மாதிரிதான் 'EGO' நிலா என்கிற சந்தோசத்தை அது மறைத்துவிடும்.

★ ★ ★

நல்லதுக்கான கோபங்கள்

கோபம்!

படுபயங்கரமான கொடும் நெருப்பு இந்தக் கோபம்!

கண்ணகியின் கோபம் மதுரையை எரித்தது.

பழங்காலத்தில் மன்னர்கள் கோபம் கொண்டனர். இதனால் சண்டைகள் மூண்டு பொது சனங்கள் மாண்டனர்.

இன்றும் இனங்களுக்கிடையில், மதங்களுக்கிடையில், சாதிகளுக்கிடையில், நாடுகளுக்கிடையில் என சண்டைகள் தொடர்ந்து கொண்டே உள்ளன. அவையும் வகை வகையான புது வடிவங்களையும் பெற்றுவிடுகின்றன. இவற்றிற்கும் கோபங்கள் தான் காரணம்.

நண்பர்களுக்கிடையில் கோபம்! நல்ல நட்பினை இழக்கச் செய்கிறது.

அயலவர்களுக்கிடையில் கோபம்! கத்திகள், பொல்லுகளுடன் குதர்க்கச் சண்டைகள் ஆகின்றன. உடல்கள் வெட்டுண்டன. தலைகள் அடிபட்டுக் கொண்டன. இரத்தம் பீறீட்டுக் கொள்கிறது. விளைவு வைத்தியசாலை, சிறைச்சாலை என்று பெரும் அலைச்சல். இதனால் அருமருந்தான வாழ்வும் அலுத்துக் கொள்ள தற்கொலை செய்யும் விரக்தி நிலைக்குச் சென்றுவிடுகின்றான் மனிதன்.

இந்த மாதிரியான கோபங்களெல்லாம் மனித வாழ்வின், வெறுப்பு நிலைகளையே உருவாக்கி விடுகின்றன.

மகாத்மா கோபம் கொண்டார். ஒரு தேசத்தின் அடிமை விலங்கை உடைத்தெறிந்தார்.

புத்தர், யேசு கோபம் கொண்டனர். பறவைகள், விலங்குகளுக்கான சுதந்திர தேசத்தைக் காண்பித்து, கூட்டிலிருந்து வெளியேற்றினர்.

பாரதி கோபம் கொண்டார். 'தனி மனிதனுக்கு உணவில்லாத நிலை கண்டால் ஜெகத்தை அழிப்பேன்' என்றார். பெண்ணடிமை ஒழிந்து, பெண்களை புதுமைப் பெண்களாக பூமியில் உலவ விட்டார்.

தங்களை வருத்தி, மற்றவர்களுக்கான இன்பத்தை கொடுத்து பேரின்பம் கண்டு மகிழ்ந்தவர்கள் இவர்கள். இவ்வகைக் கோபங்களே நல்ல கோபங்கள்.

நம்மை நாமே தாழ்த்திக் கொண்டு சிந்திக்கும்போது நம் மிடமிருந்து வெளிப்படும் எதிர்வினையைத்தான் (Reaction) கோபம் என்கின்றோம்.

ஆனால் Reaction என்ற வார்த்தையை இப்போது அலுவலகங்களில் பயன்படுத்துவதில்லை. அவர்கள் அதிகமாக உபயோகப்படுத்தும் வார்த்தை Pro Action என்பதே ஆகும்.

இந்த இரண்டு வார்த்தைகளுக்கும் அப்படி என்ன வித்தியாசம் இருக்கிறது. மகாத்மா காந்தியின் வாழ்வில் ஏற்பட்ட ஒரு சுவையான சம்பவத்தை இங்கே நாம் பார்ப்போம்...

இந்திய தேசத்தில் காந்தியடிகள் முதன் முதலாக பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டிருந்த சமயம் ஒரு நாள் நண்பர் ஒருவருடன் அவருடைய காரில் பயணம் செய்து கொண்டிருந்தார்.

காந்தியடிகள் அந்தக் காரில் பயணம் செய்கிறார் என்று அறிந்து அவரைப் பிடிக்காத சிலர் மறைவாக இருந்து கொண்டு கார் மீது சரமாரியாக கற்களை வீசினர்.

காந்தியடிகள் வண்டியை நிறுத்தச் சொன்னார்.

பிறகு காரை விட்டு இறங்கி கார் மீது கல் வீசியவர்கள் இருந்த இடத்திற்குச் சென்றார்.

அவர்களை நோக்கி "உங்களுக்கெல்லாம் என் மீது கோபம் என்று எனக்குத் தெரியும். நீங்கள் உங்கள் கோபத்தைக் காண்பிக்க என் மீது கல் வீசுவதுதான் நியாயம். இந்தக் கார் என்னுடைய

தன்று. என் நண்பருடையது. இந்தக் கார் மீது கல் வீசினால் அது என்னைப் பாதிக்காது. நண்பரின் கார்தான் சேதப்படும். அதனால் தான் தனியாக நிற்கிறேன். உங்கள் கோபம் தீரும் வரை என் மீது கல் வீசங்கள். அப்புறம் இந்த இடத்தை விட்டுச் செல்கிறேன்'' என்றார்.

கல் எறிந்தவர்கள் வெட்கப்பட்டு காந்தியடிகளை வணங்கி விட்டுச் சென்றார்கள்.

மகாத்மா மீது கோபம் கொண்டு, தம்மைத் தாம் தாழ்த்திக் கொண்டு கொஞ்சமேனும் சிந்திக்காமல், அவர் மீது கல் எறிந்த செயற்பாடுதான் Reaction என்கிறோம்.

மகாத்மா நடந்து கொண்ட அந்த அகிம்சை முறையால் கல் எறிந்தவர்கள் குறிப்பால் உணர்ந்து கொண்டனர். அதைப் புரிந்து கொள்ளும் அளவுக்கு மதிநுட்பம் அவர்களுக்கு இருந்திருக்கிறது. அதனால்தான் அதைச் சிந்தித்துத் தெளிந்து, மகாத்மா மீது கல் எறியாது அவரை வணங்கிவிட்டுச் சென்றனர். இவ்வகை செயலுக்குப் பெயர்தான் Pro Action என்கிறோம்.

மற்றவர் மீது நாம் கோபப்படும்போது, நாம் நிதானம் இழக்கிறோம். இரத்தக்கொதிப்பு அதிகமாகிறது. கை, கால் உதறுகிறது. ஆக, எதிரி செய்த முதற்கட்டச் சிறுதவறை ஜீரணித்துக் கொள்ள முடியாமல் நமக்கு நாமே கொடுத்துக் கொள்ளும் தண்டனை தான் கோபம்.

- தினகரன் : 29.03.2011

நிலவைப் பார்த்து நாய் குரைத்தது

மனிதன் இறந்துவிட்டான். மனிதம் இறந்து போனதால்! மற்றவர்களின் குற்றங்களை நிந்திப்பதே முறையான வாழ்வு என சிந்திக்கின்றனர்.

உதவி செய்வதும், நல்லாலோசனை வழங்குவதும் மூடன், பேயன் செய்யும் காரியங்களாம்!

பட்டம் பதவி பெற்றவர்கள் மட்டும்தானாம் கௌரவத்திற்குரியவர்கள். மற்றவர்கள் வேண்டப்படாதவர்களாம்!

பட்டம் பதவியில் உள்ளவர்கள் சிரிப்பின் நிலையினை மறக்க வேண்டுமாம்! உரத்த தொனியில் அதிகாரம் செய்தால் அது தான் அந்த அதிகாரிக்குக் கௌரவமாம்!

என்ன கரும உலகமடா இது...!

இன்னும் ஒரு சிலரோ, வரவு எட்டாக இருக்கின்ற நிலையில் செலவினைப் பதினெட்டாக மாற்றி தாங்கள் தான் சமூக அந்தஸ்து திலுள்ளவர்கள் என்பதை நிரூபிக்கப் படாதபாடுபடுகின்றனர்.

ஆனாலும், இனிமேல் இல்லையென்ற வசதிகள் படைத்தோர் அளவாகவும், அழகாகவும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கையில் ஓரளவு வசதி படைத்தவர்கள் மாத்திரமே ஆடம்பரத்தில் மூழ்கி அலைக்குலைவதைக் கண்ணால் காணக்கூடியதாகவும் இருக்கின்றது.

நாகரிக மோகத்தில் சிக்கிச் சுழலும் இந்த தமிழ் சமுதாயம் தங்களுக்கான சுய இருப்பினை மறந்து, போட்டா போட்டி போட்டு உழல்வதையும் கண்டு கொள்கிறோம்.

அம்மாவை 'மம்மி' என்றும், அப்பாவை 'டாட்' என்றும், சின்னம்மாவை 'சின்னன்ரா' என்றும் பெரியம்மாவை 'பெரியன்ரா' என்றும் அழைத்தால் அதுவே நல்ல நாகரிகமாம். அது மட்டுமில்லையாம், நாலு விடயம் தெரிந்த குடும்பமும் அதுதானாம்!

அதுமட்டுமில்லாமல் கணவன் மீது மனைவியும், மனைவி மீது கணவனும் ரொம்பவுமே காதல் கொண்டவர்கள் போல் சபை நாகரிகம் செய்கின்றனர்.

சுடுதண்ணி சிறிதளவு போட்டுக் கொடுத்தால் கூட அதன் சுவை பற்றி தன் மனைவியிடம் 'சுடுதண்ணிப் புராணம்' பாடுமளவுக்கு கைதேர்ந்தவர்களாகவே இன்றைய நவீன கணவர்மார்கள் உள்ளனர்.

திருமணவிழாக்கள், கோயில் திருவிழாக்கள் மற்றும் வேறு விசேஷங்களுக்குப் போனாலும் ஆண்கள் கூட்டத்தில் ஐக்கியமாக மாட்டார்கள். மனைவியின் நிழலிலேயே இளைப்பாறும் முந்தானை முடிச்சுக் கணவர்மார்களாக இன்றைய கணவர்மார்கள் உலா வருகின்றனர்.

சில கணவர்மார்கள் இருக்கின்றார்கள் எப்படித் தெரியுமா?

தன் மனைவி, பிள்ளைகள் குதூகலமாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக அளவுக்கு அதிகமாகச் செலவு செய்து ஆடம்பரத்தின் உச்ச நிலைக்குச் செல்வார்கள்.

விதவிதமான உடைகளைத் தாம் உடுப்பது மட்டுமல்லாமல், தன் மனைவி பிள்ளைகளுக்கும் வாங்கிக் கொடுத்து, புதுப் புது உணவுகளையும் அறிமுகம் செய்வார்கள்.

அதுமட்டுமில்லாமல் தனக்கென்றும், தன் மனைவிக்கென்றும் தனித்தனி இயந்திர உந்துருளிகளை உரித்தாக்கி மனதளவில் இன்புறுவார்.

கணவன் தன் எட்டு விரல்களிலும் பத்து மோதிரங்கள் என்று அடுக்கியிருப்பார். மட்டத்தேள் சைசில் கைச்சங்கிலி அணிவது மட்டுமில்லாமல், கழுத்தோடு ஒட்டி நிற்கும் சங்கிலி ஒன்று இருக்க, மற்றொரு சங்கிலியோ அவரின் அடிவயிற்றினைத் தொட்டு நிற்க அணிந்தபடி உலா வருவார்.

மனைவியின் அலங்காரமோ...! அப்பாடா...! அது சொல்லவும் தேவையில்லை. அம்மன் கோயில் திருவிழாக் காலங்களில் உலா வரும் அம்மன் சிலை போல் அலங்கரிக்கப்பட்டு சிங்காரியாக வந்து நிற்பாள்.

எதிர்கால வாழ்க்கை பற்றிக் கவலைப்படாத கணவன் வீம்புக்குச் செலவு செய்து விட்டு நாளாக நாளாக கடன்காரர்களைக் கண்டு ஓடி ஒளிக்கத் தொடங்குவார்.

எங்களையெல்லாம் எப்பிடி எப்பிடி எல்லாம் வாழ வைத்தவர் என்று துள்ளிக் குதித்த மனைவியோ இந்தக் கடன்காரப் பாவியைக் கல்யாணம் கட்டி நான் படும்பாடு...! "ஐயோ...! ஐயோ...!" என்று தன் நெஞ்சினை தன் கைகளால் குத்தி அழ ஆரம்பித்துவிடுவாள்.

இந்தக் கடன்காரனுக்குப் பிள்ளைகளாகப் பிறந்து விட்டோமே என்று பிள்ளைகளும் புலம்ப ஆரம்பித்துவிடுவார்கள்.

நிலவு என்பதும் இப்படித்தான் பாருங்கள். நிலவு என்பது போலிதான். அதனால்தான் அது தேய்கிறது.

சூரியன் தான் எப்போதும் நிஜம்.

சூரியனின் ஒளியினைக் கடனாக வாங்கித்தான் சந்திரன் நிலவாகப் பிரகாசிக்கிறான். சிறுகச் சிறுக வளர்ந்த சந்திரன் முழு வடிவம் பெற்றதும் பார்ப்பவர் கண்களுக்கு அவன் அழகாகத் தெரிவான்.

அதைப் பார்க்கும் பலவித மனிதர்களும் பலவிதமாக வர்ணனை செய்து மகிழ்வார்கள். முழு நிலவான சந்திரனை வாழ்த்துவதால் வாழ்த்துபவர்களுக்கும் மனதளவில் பெரும் ஆனந்தம் பிறக்கும்.

ஆனாலும் அந்தத் தோற்றத்தைக் கண்டால் நாய் மட்டும் குரைக்கும். ஏனென்றால் நிலவு என்பது உண்மையான தோற்றமில்லை! அது ஒரு பொய்த் தோற்றம்! அதை விளங்கி ஏளனமாக அது குரைக்கிறது போலும்.

நிலவு தனது ஒளியினை சூரியனிடத்திலிருந்து கடனாகப் பெற்றிருக்கிறது. அதுவும் ஒரு உச்சமான கடன். அதுதான் அது மீண்டும் தேய்ந்து சென்று யார் கண்ணிலும் படாமல் ஒளிந்து கொள்கிறது போலும். இதுபோல் தான் பகட்டாக வாழ நினைக்கும் மனிதனும் ஒளியிழந்து, பலமிழந்து ஒளிந்து விடுகிறான்.

- உதயன் : 17.08.2008

புரட்டாதி மாதத்தில் தீபாவளிப் பண்டிகை வரும்! ஆனா...ல் வரா...து!

வகுப்பொன்றில் வரலாற்றுப் பாடம் நடந்து கொண்டிருந்தது. அன்றைய தினம் குறித்த பாட அலகுக்குள் பரீட்சை நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. அதில் ஒரு கேள்வி 'இரண்டாம் பராக்கிரமபாகு பற்றி இரண்டு வசனம் எழுதுக?' என்பதே அந்தக் கேள்வி ஆகும்.

அதற்கு ஒரு மாணவன் எழுதிய விடை ஆசிரியரை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியதோடு, அவரைச் சிந்திக்கவும் வைத்திருந்தது.

அதாவது, அந்த மாணவன் எழுதிய பதில் இதுதான்.

i. இரண்டாம் பராக்கிரமபாகு என்பவன் முதலாம் பராக்கிரமபாகுவிற்கு அடுத்துப் பிறந்தான்.

ii. இரண்டாம் பராக்கிரமபாகு என்பவன் மூன்றாம் பராக்கிரமபாகுவிற்கு முதல் பிறந்தான்.

இதற்குச் சரி போடுவதா? பிழை போடுவதா? என்று ஆசிரியர் திகைத்துப் போனார்.

இங்கே இம் மாணவனது பதில் சரி! ஆனா...ல் பிழை!

ஏனென்றால் ஒரே பெயருடைய மன்னர்களின் பிறப்பு வரிசையினை நோக்கும் போது, கணித ரீதியாக அது சரி.

ஆனால், வரலாற்று ரீதியாக என்ன நோக்கம் கருதி கேள்வி கேட்கப்பட்டதோ அந்த வகையில் அது பிழை.

இந்தச் சம்பவத்தை இங்கு சொல்ல வந்ததன் நோக்கம் என்னவெனில், ஈழத்தில் ஜோதிடக்கலை சில முரண்பட்ட தகவல்களை வழங்கி வருகின்றமையே ஆகும்.

அதாவது 1. திருக்கணித பஞ்சாங்கம்

2. வாக்கிய பஞ்சாங்கம்

இவை இரண்டுமே மக்களின் குழப்ப நிலைக்கு முக்கிய காரணங்கள் என்பேன்.

கணிதம் என்பது சில நியம விதிகளைக் கொண்டு உண்மைத் தன்மைகளை அச்சொட்டாக நிறுவும் தன்மை உடையவை ஆகும்.

வாக்கியம் என்பது, குறித்த ஒழுங்கு விதிகளுக்கு அமைய சொற்களை அடுக்கிச் சொல்லும் போது அதுவும் கணிதம் என்ற வரையறைக்குள் உள்வாங்கப்பட்டு விடுகிறது.

அதாவது, அந்தச் சொல் ஒழுங்கு 'வாய்பாடு' என்பதற்குள் உள்வாங்கப்பட்டு விடும்.

உதாரணம்: விஞ்ஞானத்தில் ஆவர்த்தன மூலகங்களை ஒரு வரிசைக் கிரமமாக வாய்பாடாக்கிக் கொள்கிறோம்.

16 ஆம் மூலகம் எது என்ற கேள்விக்கு கந்தகம் என்று உடனடியாகப் பதில் கூறும் மாணவன், 16 என்பது அந்த மூலகத்தின் அணு எண் என்றும், அதற்கேற்ப அம்மூலகத்தின் சிறப்பியல்புகள் சிலவற்றையும் கூறிவிடுவான்.

இதுபோலவே, மற்றைய மூலகங்களின் சிறப்பியல்புகளும் அமைந்து விடுவதை யாரும் கண்டு கொள்ளலாம்.

திருக்கணித பஞ்சாங்கமும், வாக்கிய பஞ்சாங்கமும் கணித நியமவிதிகளுக்கு அமைவாகவே அவை வரையறை செய்யப்பட்டுள்ளமையால் அவையும் சரியான உண்மைத் தன்மைகளையே எமக்குக் கூறவேண்டும்.

ஒரே விடயத்திற்கான கணித்தல் முறைகள் வேறு வேறானவையாக இருந்த போதிலும் விளையுள் விடை ஒரே பெறுமானமாகவே இருத்தல் வேண்டும்.

அப்படியென்றால், திருக்கணித பஞ்சாங்கத்திலும், வாக்கிய பஞ்சாங்கத்திலும் ஒரே விடய நிகழ்விற்கான விடைகள் வேறு வேறானவையாக அமைந்து விடுவதற்கு யார் அல்லது எது காரணம்?

இத்துறை சார்ந்தவர்கள் தகுந்த காரணங்களுடன் இடதுபக்கம் = வலதுபக்கம் என்ற கணித உண்மைத் தன்மையினை நிரூபித்தல் என்பது கட்டாயமானதும் அவசரமானதுமான ஒரு தேவையுமாகும்.

உதாரணமாக, க.பொ.த. (சா/த) வகுப்பு இறுதிப் போட்டிப் பரீட்சையின் போது சைவசமய பாடத்தில் சில நியம கேள்விகள் அடிக்கடி வருவதுண்டு.

அவற்றுள் சில இதோ

- i. சிவபூமி என்று அழைக்கப்படும் தேசம் எது?
- ii. திருக்கேதீஸ்வரத்தை 'ஒரு தேன் பொந்து' என வர்ணித்தவர் யார்?
- iii. வடைமாலை சார்த்தி வழிபடப்படும் தெய்வம் யார்?
- iv. தீபாவளிப் பண்டிகை எந்த மாதத்தில் வருகின்றது?
- v. மகா சிவராத்திரி எந்த மாதத்தில் வருகின்றது?

போன்ற கேள்விகளே அவையாகும்.

இவற்றிற்கான விடைகள் முறையே ஈழம், திருமூலர், வைரவர், ஐப்பசி, மாசி ஆகும்.

இவற்றுள் iv. ஆவது கேள்விக்கும் v. ஆவது கேள்விக்கும் விடை அளிக்கும் போது முக்கிய கவனம் செலுத்த வேண்டிய தேவை நமக்கு இருக்கிறது.

ஆனால் இம்முறை இதே கேள்விகள் கேட்கப்படுமேயானால் மாணவர்கள் புரட்டாதி என்றும் தை என்றும் தான் பதில் அளிப்பார்கள்.

இங்கு இவ்விடைகள் சரி! ஆனால் பிழை!

அதாவது, புரட்டாதி மாதத்தில் தீபாவளிப் பண்டிகை வரும் ஆனால் வராதது! இதுபோலவே மாசி மாதத்தில் மகாசிவராத்திரி வரும் ஆனால் வராதது!

ஏனென்றால் இவ்வாண்டு (2010) மகாசிவராத்திரி தை மாத இறுதி நாளிலும், தீபாவளிப் பண்டிகை புரட்டாதி மாத இறுதி நாளிலும் வந்துள்ளமையே இக் குழப்ப நிலைக்கெல்லாம் காரணமாகும்.

மாணவர்களின் இவ்வாறான குழப்ப நிலைகளை விடுவிப்பதற்கு, இதற்குப் பொறுப்பானவர்கள் தகுந்த பதில் கூறித்தான் ஆகவேண்டும்.

தமிழர்களுக்கான வருடப்பிறப்பு தை மாத முதல் நாளா? சித்திரை மாத முதல் நாளா? என்றொரு குழப்ப நிலையும் இருந்து வந்தது.

தமிழர்களின் வருடப்பிறப்பு தை மாத முதல் நாள் என்று பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ் வலு அழகாக நிறுவியிருந்தார். (2001 ஆம் ஆண்டு தை - உதயன் நாளிதழ்)

தை மாதம் முதலாம் திகதி தமிழர்களைப் பொறுத்தவரையில் அது வணிகப் புத்தாண்டுதான்.

வணிக நோக்கோடு வந்த ஆங்கிலேயருடைய தொடர்பாடலும், உலகளாவிய வணிகத் தொடர்பாடலும் தை மாத முதலாம் திகதி அன்றே முதன்மை பெறுகின்றது.

ஆரியப் பண்பாடு தமிழ்நாட்டில் பரவிய காரணத்தினால் சித்திரை மாத முதலாம் நாள் புத்தாண்டு கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது.

தமிழ்நாட்டுத் தமிழர் இவ்விரு பண்பாடுகளுக்கு உட்படாத காலத்திலே கொண்டாடிய புத்தாண்டு எது? என்னும் வினா எழவே செய்கின்றது.

சங்கப்பாடல்களிலே தை மாதம் பற்றி பல இடங்களிலே சிறப்பித்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. கார் காலமாகிய மழைக்காலம் முடிந்து சூரிய வெப்பத்தை மக்கள் மீண்டும் பெறும் காலம் தை மாதத்தோடு தொடங்குகின்றது.

சூரியனின் திசை மாற்றமும், வெப்பநிலையும் இம்மாதத்தின் தொடக்க நாளை மக்களுக்கு, அக்காலத்தில் உணர்த்தி நின்றன.

இக் காலத்தில் அறுவடைகள் பெரும்பாலும் பயிர்களாற் பெறப்பட்டன.

நெல் விவசாயம் மூலம் பெறப்பட்ட அறுவடையை, அவ்வாறு பெற உதவிய சூரியனுக்கே முதலில் படையலிட வேண்டும் என்ற நடைமுறையினையும் மக்கள் ஏற்படுத்தியிருந்தனர். இவ்வழக்கமே தைப்பொங்கலாகத் தமிழர்களது வாழ்வில் நிலைத்து விட்டது.

தை மாதப் பிறப்பன்று மகளிர் நீராடுவது பற்றி, “தாயருகே நின்று தவத்தை நீராடல்” என சங்கப் பாடல் கூறுகின்றது.

பெண் ஒருத்தி தை மாதப் பிறப்பன்று நீராடுவது பற்றி, “தை இத்திங்கள் தண்கயம் படியும் பெருந்தோள் குறுமகள்” என்று கூறுவது தை மாதப் பிறப்பின் சிறப்பினைக் குறிப்பதற்கென்றே கருதவேண்டியுள்ளது.

தை மாதப் பிறப்பில் மக்களால் பிறப்பிக்கப்பட்ட செய்தி நற்றிணை எனும் சங்க இலக்கியத்திலே “புதுமழை பெய்ததாலே நனைந்த புறத்திணையுடைய நோன்புடையோர் தைத்திங்கள்ப் பிறப்பிலே நீராடி நோன்பு நோற்று உண்டனர்” எனக் கூறப்படுகின்றது.

தை மாத சிறப்பினை “மார்கழித் திங்கள் மதி நிறைந்த நன்னாளால்” என பாவை நோன்பு நோற்ற விபரங்களையெல்லாம் திருப்பாவையிலே முப்பது பாடல்களிலே ஆண்டாளும் பாடியுள்ளாள்.

நாச்சியார்திருமொழியில் முதலாம் திருமொழி “தையொரு திங்களும் தரை விளக்கி தண்மண்டலமிட்டு” என்று தொடங்குகிறது.

மார்கழி மாதமும், தை மாதமும் தமிழர் வாழ்விலே சிறப்பான மாதங்களாகக் கொள்ளப்பட்டதை ஆண்டாளுடைய பாடல்களும் கூறி நின்றன.

மார்கழி நோன்பிருக்கும் காலமாகவும், தை கொண்டாட்டமுள்ள காலமாகவும் கொள்ளப்பட்டன.

“சூடகமே தோள்வளையே தோடே செவிப்பூவே

பாடகமே என்றணைய பலக லணும் யாமணிவேரம்

ஆடையுடுப்போம் அதன்மின்னே பாற்சோறு

முடநெய் பெய்து முழங்கை வழிவாரக் கூடியிருந்து குளிர்ந்து”

என்று ஆண்டாள் கூறியிருப்பதானது, புத்தாடை உடுத்த புத்தாண்டை எதிர்கொண்டு மகிழ்வுறுவோம் என்பதன் மூலம் தமிழர்களின் புத்தாண்டு தை முதல் நாளே என்று பேராசிரியர் சண்முகதாஸ் நிறுவிய விதம் வியப்பின் ஆச்சரியக் குறிகளாகும்.

ஆனால், இதே விடயத்தினை கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் எத்தனையோ ஆண்டுகள் கழித்து 2008 ஆம் ஆண்டு கலைஞர் ரீ.வி. ஊடாக தெரியப்படுத்திய போது அங்குள்ள தமிழக மக்கள் அனைவரும் ஏற்று பெருவிழாவாகக் கொண்டாடியிருந்தனர்.

ஆகவே, எந்தவொரு நிதானமற்ற செயல்களுக்கும் முதலில் சரியான வழியினைக் கண்டுபிடித்துக் காட்டி விடக்கூடிய திறன்படைத்தோர் எம்மவர் மத்தியிலேயே உள்ளனர் என்பதையாவரும் அறிவரே!

எனவேதான், ஜோதிடக்கலை சார்ந்த நிபுணர்களும், உயர்கணித பல்கலைக்கழக மேதைகளும் இரண்டு பஞ்சாங்கங்களும் முன்னுக்குப் பின்னான கால அமைவினைக் காட்டி நிற்பதற்கான காரணங்களைக் கண்டுபிடித்து சரியான நெறியினை மக்களுக்கு வழங்கவேண்டும் என்பதே இக்கட்டுரையின் பிரதான நோக்கமாகும்.

நீங்கள் சொல்ல வருகிற எந்தவொரு விடயமாகவிருந்தாலும் அது மக்களுக்குத் தெளிவுற விளங்கக் கூடியதாக இருந்தால் தான் அதனை எந்தவொரு பாமரனும் ஏற்று நடப்பான்.

ஆகவே, இதற்கான ஒருமித்த விளையுள் விடையினைத் தேடி, மக்களின் ஐயங்களைத் தீர்த்து வைத்தல் என்பது துறை சார்ந்தவர்களின் அவசரமானதும், கட்டாயமானதுமான ஒரு தேவையாகவே இருக்கின்றது. உரியவர்கள் இதை உடன் செய்வார்களா?

- வீரகேசரி : 28.02.2010

உயர்வில் பணிவு = வெற்றி

எந்தவொரு மனிதனும் தன்னை உயர்வாகவே எடை போட்டு வைத்துள்ளான். அப்படித்தான் நடந்தும் கொள்கிறான். தன்னைப் பற்றிய தகுதி மீறிய அபிப்பிராயம் அவனுக்குள் உள் நுழையும் போது கர்வம் பெற்றவனாக நடந்து கொள்கிறான்.

“நீ என்னதான் செய்தாலும் என் நிலையை நீ அடைவதென்பது சாத்தியமான ஒன்றில்லை” என்று சொல்லி மற்றவனை மட்டம் பண்ணி கதைத்து விடுகிறான்.

இப்படியான பழக்கமுடையோர் ஒரு நாள் என்ன ஒருநாள் பள்ளத்தில் தள்ளி விடப்படுவார்கள். இதை யாரும் மறந்தோ, மறைத்தோ நடந்து விட முடியாது!

உண்மை நிலை உணரும் போது தர்மசங்கடத்தில் அகப்பட்டு அழ வேண்டிய ஒரு நிலையே அவர்களுக்கு ஏற்படும்.

ஒருவன் கெட்டிக்காரன்! நல்லவன்! மற்றவர்களுக்கு உதவும் மனம் அவனுக்கு நிறையவே உண்டு! என்று இத்தகையானவர்களுக்கு முன் எவராவது கூறுவார்களே ஆயின், அதை இவர்கள் நிச்சயம் ஏற்கமாட்டார்கள்.

மாறாக, “சீ...! அவன் சரியில்லை! அவனுக்கு ஊரில எந்த மதிப்பும் இல்லை! அவன் பேயன்! பேய்க் கதைதான் கதைப்பான்” என்று மட்டம் பண்ணி கதைத்து நிம்மதி அடைவார்கள்.

இப்படியானவர்கள் தாங்களும் வளரமாட்டார்கள். நல்ல படி வளர்கிறவர்களையும் வளரவிடமாட்டார்கள். மற்றவர்களை குறைத்து மதித்துக் கதைப்பதால் தாம் உயர்ந்து விட்ட உத்தமர்கள் என்று நினைப்பவர்களாவர். ஊரில் என்ன, உலகத்திற்கும் தாம் ஒரு பெரிய மனுசர் என்ற போர்வையிலேயே நடமாடுவார்கள்.

ஆமாம்! மற்றவர்களைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவர்கள் நாம் தான் என்ற எண்ணமுடையோரை, பரிதாபத்திற்குரிய நபராகவே யாரும் கருத இடமுண்டு.

அடக்கம் ஒரு சிறந்த பண்பு. அடக்கமாக இருப்பது என்பது அது பலவீனமானதன்றோ, திறமைக் குறைவன்றோ யாரும் எண்ணல் தவறாகும்.

தன் வலிமை அறிந்து, பிறர் வலிமையையும் உணர்ந்து, தன் வெற்றிகளைப் பற்றிய கர்வம் இல்லாமல் இருப்பதே அடக்கம் என்பர். மற்றவர்களுடன் ஒப்பிடாமல், நம்மை நாமே உயர்த்திக் கொள்ள 'அடக்கம்' தேவை. அப்படி வாழ்ந்தவர்கள் என்பது அரிதிலும் அரிது. அப்படி வாழ்ந்தவர்கள்தான் இறந்தும், இறக்காமல், இன்றும் நம்முடன் வாழ்ந்து வருகிறார்கள்.

உதாரணத்திற்கு, ஆபிரகாம் லிங்கன்!

அமெரிக்க ஜனாதிபதி ஆபிரகாம் லிங்கனிடம் ஒரு நல்ல பழக்கம் இருந்தது. பெரிய காரிய சாதனைகள் புரிய வேண்டுமென்றால், சிறிய விசயங்களை விட்டுக் கொடுத்து விடுவார். அதுவே பின் நாளில் அவருக்குப் பெரிய பிரச்சினைகள் எல்லாவற்றிற்கும் மாபெரும் வெற்றிகளைத் தேடிக்கொடுத்திருக்கிறது.

அமெரிக்காவில் அடிமை வியாபாரத்தை ஒழித்த ஆபிரகாம் லிங்கனைப் பற்றி எண்ணும் போது, தாடியுடன் கூடிய அவர் முகமே கண் முன் விரியும். அவரது முகத்தையும், தாடியையும் பிரித்துப் பார்ப்பது என்பது கடினம்.

ஆனால், லிங்கன் எப்போதுமே தாடி வைத்துக் கொண்டிருந்தவர் அல்லர். நான்கு ஆண்டு காலமே அவர் தாடி வளர்த்தார். அதற்குக் காரணமாக இருந்தவர் II வயதான ஓர் இளம் பெண்.

வெஸ்ட் ஃபீல்டைச் சேர்ந்த கிரேஸ் பெடல் என்ற அச்சிறுமி, ஒரு நாள் லிங்கன் போட்டோ ஒன்றைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். அவரது முகம் மெலிந்தும், கன்னங்களில் குழி விழுந்தும் இருந்ததைக் கண்டாள்.

விளக்கின் நிழல் போட்டோவில் பட்ட போது அது மேலும் அழகாக இருப்பது போல சிறுமிக்குத் தோன்றியது.

லிங்கன் தாடி வளர்த்தால் எல்லாப் பெண்களும் அவரை விரும்புவார்கள். அவரை ஆதரித்து வோட் போடுவார்கள் என்று சிறுமி நினைத்தாள். அப்போது தேர்தல் சமயம்.

சிறுமி லிங்கனுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினாள். “தாடி வளர்த்தால் உங்கள் முகம் அழகாக இருக்கும். எல்லாப் பெண்களும் உங்களுக்கு வோட் போடுவதுடன், தங்கள் கணவன்மாரையும், வற்புறுத்தி போடவைப்பார்கள். நீங்கள் ஜனாதிபதியாகி விடலாம்” என்று எழுதினாள்.

கடிதத்தை படித்த லிங்கன் அச்சிறுமிக்கு உடனே பதில் எழுதினார். “இதுவரை நான் மீசையோ, தாடியோ வைத்துக் கொண்டதில்லை. இப்போது திடீரென்று வளர்த்தால் மக்கள் கேலி செய்ய மாட்டார்களா?” என்று கடிதத்தில் கேட்டிருந்தார் அவர்.

“உங்களுடைய நலனில் மிகவும் அக்கறையுள்ளவள்” என்று குறிப்பிட்டிருந்த பெண்ணுக்கு கடிதம் சென்றது.

லிங்கன் ஜனாதிபதி தேர்தலில் வெற்றி பெற்றார். அவர் சென்ற விசேட ரயில் வெஸ்ட் ஃபீல்ட் அருகேயுள்ள ஒரு ஸ்ரேசனில் நின்றது. ஏராளமான பேர் அவருக்கு வாழ்த்துக் கூறுவதற்காக கூடி நின்றனர். அக்கூட்டத்தில் சிறுமி கிரேசும் இருந்தாள்.

“எனக்குப் பிரியமான ஒரு சிறுமி இந்த ஊரில் இருக்கிறாள். அவளை நான் பார்த்துப் பேச விரும்புகிறேன். அவளுடைய பெயர், கிரேஸ் பெடல்” என்றார் லிங்கன்.

கூட்டத்தில் பரபரப்பு. சிரமப்பட்டு சிறுமியைத் தேடிக் கண்டு பிடித்து அவளை அவர் முன் கொண்டு வந்து நிறுத்தினார். அவளை அன்புடன் தூக்கி முத்தமிட்டார். சிறுமி அவர் முகத்தைப் பார்த்தாள். தாடி இருந்தது.

“உனக்காகத்தான் வளர்த்தேன்” என்றார். அவள் அடைந்த மகிழ்ச்சிக்கு அளவே இல்லை. “மீண்டும் நாம் சந்திப்போம்” என்று கூறி லிங்கன் விடை பெற்றுச் சென்றார்.

இச்சம்பவம் குறித்து லிங்கன் தன் எல்லா நண்பர்களிடமும் கூறி “சில சமயங்களில் மிக அற்பமான விடயங்கள் கூட நமது வாழ்க்கைப் போக்கை மாற்றி விடும்” என்றார்.

லிங்கன் வாழ்ந்த இல்லம் இன்றும் அன்றிருந்தது போலவே பேணிக் காக்கப்பட்டு வருகிறது. அவ்வீட்டின் சுவரை அந்த 11 வயதுச் சிறுமியின் கடிதம் அலங்கரித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

ஆகவேதான், சிறியவரோ, பெரியவரோ, படித்தவரோ, படிக்காதவரோ ஒரு கருத்தைச் சொல்லும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தால், அதை ஏற்கத் தயாராகுதல் என்பது நல்ல விடயமே ஆகும்.

அந்தக் கருத்துக்கள் நியாய பூர்வமாக இருந்தால், அதை ஒரு தடவை செய்து பார்த்தல் அல்லது அதன் படி நடந்து கொள்ளல் என்பது ‘பெரிய மனுசர் என்று நினைத்து நடந்து கொள்பவர்களுக்கு’ எந்த குறைவு நிலையையும் அது தோற்றுவித்து விடாது. மாறாக அது ஒரு பிரமித்து நிற்கக் கூடிய மிகப் பெரிய வெற்றியையும் உண்டாக்கி விடலாமல்லவா?

இதுவே வாழ்வின் எளிமை.

- தினகரன் : 21.08.2011

அமெரிக்க அதிபர் கல்லூரி அதிபரை வேண்டிக் கொண்டது

சிலர் உபயோகமற்ற விபரங்களை எப்போதும் அலசிக் கொண்டிருப்பார்கள். எதையும் விலாவாரியாகச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதோ, செய்து கொண்டிருப்பதோ தேவையில்லாத ஒன்று போலவே எனக்குத் தோற்றுகிறது.

மனதில் படிந்துள்ள மாசை நீக்குதல் எளிமை தரும் என்றும், தன்னைத் தானே போற்றுவதையும், மற்றவர்களைத் தூற்றுவதையும் நிறுத்தினால் எளிமை வரும் என்றும் அறிஞர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

ஒரு சமயத்தில் ஒரே இலட்சியத்தை நோக்கிச் செயற்பட, எளிமை வரும். இல்லாததைப் பற்றிக் கனவு காணாமல், இருப்பதைக் கொண்டு வாழ்வதே எளிமை தரும்.

எளிமை உள அமைதிக்கு வகை செய்யும் என்று உளவியல் நிபுணர்கள் கூறுகிறார்கள். அந்த எளிமையைப் பெற நீண்ட தூரம் செல்ல வேண்டிய அவசியமுமில்லை. அது ஒவ்வொரு மனிதனிடமும் தான் இருக்கின்றது.

ஆடம்பரமும், பகட்டும் முடிவில் மனிதனின் அருக்தையைக் குறைத்து விடுகிறது. ஆனால், எளிமைதான் அந்த மனிதனை உயர்ந்த நிலைக்குப் பத்திரமாகக் கொண்டு செல்கிறது.

அடக்கம் ஒரு சிறந்த பண்பு. அடக்கமாக இருத்தல் என்பது ஒரு பலவீனமோ திறமைக் குறைவோ அல்ல.

தன் வலிமை அறிந்து, பிறர் வலிமையும் உணர்ந்து, தன் வெற்றிகளைப் பற்றிய கர்வம் இல்லாமல் இருப்பதே அடக்கமாகும்.

மற்றவர்களுடன் ஒப்பிடாமல் நம்மை நாமே உயர்த்திக் கொள்ள 'அடக்கம்' தேவை. இப்படியானவர்களைத் தான் நாம் அருளாளர்கள் என்கிறோம்.

மகாத்மா காந்தி, மாட்டின் லூதர்கிங், ஆபிரகாம் லிங்கன், மகாகவி பாரதி, மைக்ரோ சொப்த் பில்கேட்ஸ் போன்றவர்கள் தங்கள் நிலை உயர்ந்த போதும் பணிவுடன் வாழ்ந்தவர்கள். அது நால்தான் மனிதர்கள், இவர்கள் போன்றோரை தெய்வ நிலையில் வைத்துப் பார்க்கிறார்கள்.

ஒரு நாட்டின் அதிபர் ஒரு கல்லூரியின் அதிபருக்குக் கடிதம் எழுதினார்.

அன்புள்ள அதிபர் அவர்களுக்கு,

எல்லா மனிதர்களும் நியாயமானவர்களாகவும், சத்திய புருஷர்களாகவும் வாழ்வதில்லை என்பது பற்றி எனது மகன் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இருந்தாலும் ஒரு பொல்லாத மனிதன் வாழும் இடத்தில் ஒரு வீரன் வாழ்வது பற்றியும், ஒரு அரசியல்வாதி இருக்கும் போது துன்பப்படும் அப்பாவி மனிதர்களுக்காக தியாகத்தோடு செயற்படும் தலைவன் ஒருவன் இருப்பது பற்றியும் அவனுக்குக் கற்றுக் கொடுங்கள்.

ஒரு பகையாளி இருக்கும் போது ஒரு நண்பன் இருப்பது பற்றியும், அவன் இப்போது கற்றுக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. இது காலம் சொல்லும் காரியம் என்பது எனக்குத் தெரியும். உங்களால் முடியு

மாயின், ஒருவனுக்கு எதிர்பாராத விதமாகக் கிடைக்கும் ஐந்து டொலர்களையும் விட, தனது உழைப்பின் மூலம் கிடைக்கும் ஒரு டொலர் மிகவும் பெறுமதி வாய்ந்தது என்பதை அவனுக்கு உணரச் செய்யுங்கள்.

வெற்றியைப் போன்றே தோல்விகளையும் தாங்கிக் கொள்ள அவனைப் பக்குவப்படுத்துங்கள். உங்களால் முடியுமெனில், அவனிடமிருந்தும் பொறா மையை அகற்றி அமைதியான சிரிப்பின் ரகசியத்தைப் பற்றியும் உணர வையுங்கள்.

இலகுவில் தோற்கடிக்க முடிவது பொல்லாதவர்களைத்தான் என்பது பற்றியும், சிறுவயது முதல் அவன் அறிந்து வைத்திருப்பது சிறந்ததாகும். புத்தகங்களில் வரும் புதுமையான சம்பவங்கள் பற்றி அவனை உணர வைக்க முடியுமாயின் அதுவும் முக்கியமானதாகும்.

இருந்தாலும் சூரியக் கதிர்களினதும், பச்சைப் பசேலென்ற மலைச்சாரல்களினதும், பூத்துக் குலுங்கும் பூக்களினதும், தேனீக்களினதும், ஆகாயத்தில் பறந்து திரியும் பறவைகளினதும் அழகையும், அவைகளுள் அடங்கியுள்ள இரகசியங்கள் பற்றியும் நினைத்துப் பார்க்கவும் அவனுக்குச் சந்தர்ப்பங்களை ஏற்படுத்திக் கொடுங்கள்.

பொய் சொல்வதை விட அடிமையாக வாழ்வது மேல் என்பது பற்றி அவனுக்குத் தெளிவுபடுத்துங்கள்.

சரியென நினைப்பின், தனது கருத்துக்கள் அதிகமானவர்களின் விமர்சனத்திற்கு உட்பட்ட போதிலும் தனது நிலையில் உறுதியை ஏற்படுத்திக் கொள்ள அவனைத் தூண்டுங்கள்.

இளகிய தன்மை கொண்டவர்களை இளகிய தன்மையிலும், கடினமானவர்களைக் கடினமாகவும் அனுசரிப்பதற்குக் கற்றுக் கொடுங்கள். தன் மேல் தவறில்லை என நினைப்பின் எதிர் குரல்களுக்குச் செவிமடுக்காமல் இருக்க அவனைத் தெளிவுபடுத்துங்கள்.

எல்லோரும் 'கெரோல்' வண்டியில் ஒன்றாக ஏறும் போது பக்குவப்படாத மனிதர்கள் பின்பற்றும் கொள்கைகளைப் பின்பற்றாமலிருக்க அவனுக்குச் சக்தியைப் பெற்றுக் கொடுங்கள். பிறர் கூறுபவைகளைச் செவிமடுக்க வையுங்கள். இருந்தாலும் செவிகளில் எல்லாவற்றையும் சத்தியம் என்ற வடியின் மூலம் நல்லவைகளைப் பிரித்தெடுக்க அவனுக்குக் கற்றுக் கொடுங்கள்.

சிரிப்பது பற்றி மாத்திரமன்றி அழுகையைப் பற்றியும் அவனுக்குக் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டியுள்ளது. காரணம் கண்ணீரினுள் வெட்கம் இல்லை.

தனது சதையையும் மூளையையும் அதிக விலைக்கு விற்பனை செய்தாலும் தனது உள்ளத்தையும் ஆத்மாவையும் விலை பேசாமலிருக்க அவனுக்கு தைரியத்தை ஏற்படுத்துங்கள். அவன் மேல் அன்பு வையுங்கள்.

இருந்தாலும் அவனுக்குச் செல்லம் கொடுக்காதீர்கள். காரணம் இறுக்கமான இரும்பைத் தயார் செய்து கொள்ள முடிவது அதனைச் சூடேற்றுவதன் மூலம் மட்டுமே ஆகும். தைரியமாக இருப்பதற்கு பொறுமையும், பொறுமையாக இருப்பதற்கு தைரியமும் அவனுக்கு அத்தியாவசியமாகின்றது.

எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் தன்னைப் பற்றி உயர்ந்த நம்பிக்கையுடன் செயற்பட அவனுக்குக் கற்றுக் கொடுங்கள். அவன் சமுதாயத்தின் மீது அபார அளவில் நம்பிக்கை வைப்பது அப்போதேயாகும்.

அன்புள்ள அதிபர் அவர்களே, இது ஒரு பாரிய வேண்டுகலாயினும் உங்களால் செய்ய முடிந்தவைகள் பற்றி மட்டுமே சிந்தியுங்கள்.

அவன் கெட்டிக்காரச் சிறுவன். அவன் எனது அன்பு மகன்.

இப்படிக்கு
ஆபிரகாம் லிங்கன்

இப்படித்தான் நம் ஒவ்வொருவருக்குள்ளேயும் பெருந்தன்மை நீறுபூத்த நெருப்பாய் ஒளிந்து கிடக்கிறது. அதை உரிய முறையில் வெளிப்படுத்தினால் நாமும் அருளாளர்கள்தான்.

இவையும் போதாதெனில், கவிஞர் கண்ணதாசனின் மிகவும் எளிமையான பாடல் ஒன்று மிக அழகான கருத்தைச் சொல்லி நிற்கிறது பாருங்கள்.

“இங்கே இருப்பது சில காலம்

இதற்குள் ஏனோ அகம்பாவம்

இதனால் உண்டோ ஒரு லாபம் - இதை

எண்ணிப்பாரு தெளிவாகும்!”

- வலம்புரி : 16.01.2011

இளம்பெண்கள் பஞ்சாபியும் - திருமணமான பெண்கள் சேலையும் அணிந்து ஆலயம் செல்வதே சாலமும் நன்று

“ஆடை அணிகலங்கள் ஆடம்பரங்களை ஆண்டவன்
விரும்புவதில்லை. அங்கொரு கண்ணும் இங்கொரு கண்ணும்
ஆலய வழிபாடில்லை.”

- கண்ணதாசன்

கந்தையென்றாலும் அதைக் கசக்கிக் கட்டவேண்டும் என்பது பழமொழி. எங்கள் உடல் அழகை எவ்வாறு நாம் சுத்தமாக வைத்திருக்கின்றோமோ, அந்தளவுக்கு எமது உளமும் தூய்மையாக இருக்க வேண்டும்.

நம்மில்பலர் அப்படியில்லை. பக்கத்து வீட்டுப் பெண் என்ன செய்கிறாள் என்று தான் பார்ப்பார்கள். அதை விட ஒருபடி கூட தான் செய்யவேண்டும் என்று அங்கலாய்ப்பார்கள். இந்த மாதிரியான தம் அங்கலாய்ப்பைத் தீர்ப்பதற்கு கணவரைப் படாதபாடு படுத்துவார்கள். கணவனும் அவள் சொல் கேட்டு கடனை உடனைப்பட்டு அவை எல்லாவற்றையும் நிவர்த்தி செய்து வைப்பான். நாள் செல்லச் செல்ல அது ஒரு புற்றுநோய் போல அவர்களின் மனங்களை உலுப்பிச் செல்லும் போது பழைய இடத்துக்கு வந்து இருந்து கொண்டு, முறைப்படி முன்னேறியவர்களைப் பார்த்து பெருமூச்சு விட்டுத் தண்ணி மட்டும் குடித்துக் கொண்டிருப்பார்கள்.

விரலுக்கு ஏற்பவே வீக்கமும் இருக்கவேண்டும். அப்படி இல்லாமல் அந்த வீக்கம் கூடியோ அல்லது குறைந்தோ இருக்குமாயின் அது ஒரு நோய்க்கான அறிகுறியே ஆகும். அது போலவே எங்கள் வளமான வாழ்வு நிலை என்பதும் அளவோடு ரசிப்பதாக இருக்கவேண்டும். அதுவே நிறைந்த வாழ்வாகவும் இருக்கும்.

'பக்கத்து வீட்டுக்காரன் நல்ல வடிவான மோட்டார் சைக்கிள் எடுத்துப் போட்டான்' என்பதற்காக எமது தகுதி நிலையினையும் தாண்டி அதை ஒத்ததாகவோ அல்லது அதைவிட பெறுமதியான மோட்டார் சைக்கிளையோ எடுத்து விடுவதென்பது மனிதன் உருக்குலைவதற்கு ஆயத்தமாகின்றான் என்பதையே உணர்த்தும்.

பக்கத்து வீட்டுக்காரன் தன் மகனை ஒரு வைத்தியராகவோ, அல்லது பொறியியலாளராகவோ உருவாக்கப் பாடுபடுகின்றான் என்றால் அதை நாமும் பின்பற்றுவதென்பது ஊருக்கும் நல்லது என்பதோடு அது நாட்டுக்கும் ஆரோக்கியமானதாகும்.

நாளுக்கு நாள் மாறும் நாகரிகங்களால் நம்மவர்களின் உடைகலாசாரம் நாறிப் புழுத்துப் போவதை யாவரும் காணக்கூடியதாகவே இருக்கின்றது. அதில் ஆண்களின் ஆடைக் கலாசாரம் என்பது ஓரளவு பக்குவ நிலையில் இருக்க பெண்களின் நவநாகரிக உடைக் கலாசாரங்களால் கந்தபுராணக் கலாசாரம் கந்தறுந்து போகுது என்றுதான் சமூக அக்கறை கொண்டோர் பலரும் ஆதங்கம் கொள்கின்றனர்.

உடலை ஒட்டி உடலை தவாளிப்பாகக் காட்டி நிற்கும் உடைகளையே இன்று பெரும்பாலான பெண்கள் அணிந்து மகிழ்கின்றனர். அப்படியான உடைகள் அணியாதவர்களை அநாகரிகமானவர்கள் என்று பட்டம் குத்தி வைத்து வேடிக்கை பார்க்கும் கூட்டம் இந்த மனிதக்கூட்டம்.

பெண்களுக்கான உடைகள் எது வந்த போதும் பஞ்சாப் மாநிலப் பெண்களால் பயன்படுத்தப்பட்டு, தமிழ்நாட்டுப் பெண்களின் மனங்களில் ஊஞ்சலாடி இன்று எம்மவரையும் கவர்ந்து விட்ட பஞ்சாபி ஆடை என்பது நாகரிகமானதும், வணக்கத்துக்குரிய ஓர் அம்சமாகவும் விளங்கி வருகின்றது.

பாடசாலை விழாக்கள், கோயில் திருவிழாக்கள், அலுவலகக் கடமை நேரங்கள், மற்றும் வேறு விழாக்களின் போதும் பஞ்சாபி உடையினைப் பெண்கள் அணிந்து வருகின்ற போது விரசநிலைகள் மறைக்கப்பட்டு தமிழ்க் கலாசார பண்பு நிலைகள் மேலோங்குவதற்கும் வழிசமைத்து விடுகின்றன.

இன்று பெண்களிலிருந்து பிரித்துப் பார்க்க முடியாத ஒன்றாக மோட்டார் சைக்கிள் விளங்குகின்றது. மோட்டார் சைக்கிளை சிரமமின்றி ஓட்டுவதற்கும் இதன் சேவை அளப்பரியதாகும்.

திருமணமாகி மூன்று அல்லது நான்கு பிள்ளைகளுக்குத் தாயான பெண்கள் சிலர் இளைய ஆண் சமூகத்திற்கு முன் தங்களை மாபெரும் கவர்ச்சிப் பொம்மைகளாக காட்டிவிடும் உள்நோக்கில் உடல் இறுக்கு சட்டைகள் அணிந்து கொண்டு தங்களை நாகரிகத்தின் உச்சவாதிகள் என்று காட்டி வலம் வருகின்றனர். இதற்கு நவீன கணவன்மார்களும் உடந்தை கொள்வதுதான் வேடிக்கையானதும், வேதனையானதுமான விடயமாகும்.

ஆலய வைபவங்களின் போது திருமணமான பெண்கள் சாறியும், இளம் பெண்கள் பஞ்சாபியும் அணிந்து கொள்வதென்பது ஆலய தெய்வீகத் தன்மைக்கும், தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கும் உரிய பாதுகாப்பு என்பதே எனது ஆதங்கமுமாகும். வலம்புரியின் ஆசிரியர் தலையங்கத்துக்கும், யாழ். மாநகரசபை உறுப்பினர்களுக்கும் பெரியதொரு சபாஷ் போடலாம்.

அன்று ஒரு நாள் எனது நண்பர் ஒருவர், கல்யாண வீட்டு வைபவம் ஒன்றிற்காக வேட்டிகட்டி தூய்மையான உடை உடுத்தி வந்து நின்றார். அவருக்கு 32 வயதுதான் இருக்கும். அந்த உடையில் அவரைப் பார்க்கும் போது சுத்தமான சைவப்பழமாக இருந்தார். நான் ஜீன்ஸ்பான்ட் அணிந்திருந்தேன். அவரைப் பார்த்ததும் எனக்கு ஏதோ போல் இருந்தது. உடனடியாக வீடு போய் வேட்டி அணிந்து வந்து நின்றேன்.

நான் அப்படி வந்து நின்ற போதுதான் அறிந்து கொண்டேன், முதல் வேட்டி கட்டி வந்தவரை அவர் மனைவி அவசர அவசரமாக பக்கத்து வீட்டுக்கு அழைத்துச் சென்று “என்ன இது எப்பனும் நாகரிகமில்லாமல்...! மற்றாக்களைப் பாருங்கோ என்ன டீசென்ராக வந்து நிக்கிறாங்கள். கறுமம், கறுமம்” என்று திட்டிக் கொண்டாளாம். அப்பாவிக்கணவன் அவள் சொல் கேட்டு ஜீன்ஸ்பான்ட் அணிவதற்காக வீட்டுக்குப் புறப்பட்டுவிட்டாராம்.

- தினகரன் : 2011 ஜூன்

இப்படியும் தமாஷாகச் சிந்திக்கலாம்!

முப்பது வருட போரியல் வாழ்வு விட்டுச் சென்ற எச்சங்கள் ஏராளம். ஊனமுற்றோர், விதவைகள், அனாதைகள் என்று அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம். இவற்றுள் முக்கியம் என்ன வென்றால் பொருளாதாரம் சார்ந்த பாதிப்புகளே அதிகமாகும்.

போர் ஆயுதங்கள், போர் வீரர்கள், அவர்களுக்கான உணவு, உடை, உறையுள் போன்ற அடிப்படைத் தேவைகளை நிவர்த்தி செய்வதில் ஏற்பட்ட சிக்கல்கள், அவற்றினைப் பராமரித்தல் போன்றவற்றால் யுத்த காலத்தில் ஏகப்பட்ட செலவுகள், அவையும் ஒரு பெருக்கல் விருத்தியில் அதிகரித்துச் சென்றிருப்பதையும் நாம் காணக்கூடியதாகவே உள்ளது.

1981 இல் ஏற்பட்ட யுத்தச் செலவுகளைக் காட்டிலும் 2006 காலப்பகுதியில் ஏற்பட்ட யுத்தச் செலவானது 1000 மடங்காக இருந்திருக்கிறது. இதனால் இலங்கையின் பொருளாதார வளர்ச்சி என்பது 60 ஆண்டுகள் பின்னோக்கிய ஒரு நகர்வினில் இயங்கியிருக்கிறது என்பதையும் அவதானிக்கிறோம்.

உள்நாட்டு யுத்தம் ஏற்பட்டு யுத்தச் செலவு பன்மடங்காக அதிகரித்துச் சென்றிருக்கிறது. போர் வீரர்கள், போர்த் தளபாடங்கள் இவற்றின் வீதம் விரைந்து அதிகரிக்க, மற்றைய துறைகளுக்கான ஆளணியினர்களை உள் வாங்கும் வீதம் குறைவடைந்து சென்றது. இதனால் வேலையில்லாப் பட்டதாரிகளின் தொகை குதிரை வேகமாக அதிகரித்தது.

இன்றைய இவ் வேலையில்லாப் பட்டதாரிகளின் உயர் அழுத்தங்களில் இருந்தும் அரசு மீள வேண்டும். அத்தோடு இனி வரும் காலங்களில் வேலையில்லாப் பட்டதாரிகள் என்ற ஒரு அமைப்பே இருக்கக்கூடாது. இவற்றிலிருந்து மீள்வதற்கு மூன்றே மூன்று வழிமுறைகள் இருக்கின்றன.

1. 45 வயதுக்கு மேற்பட்ட அனைத்து அரச ஊழியர்களுக்கும் கட்டாய ஓய்வு கொடுத்தல். அவ் வெற்றிடங்களுக்கு பட்டதாரிகளை உள் வாங்குதல். (ஓய்வு பெறும் வயது என்பது 57 ஆக இருந்தாலும், சில காலங்கள் வரைக்கும் அவ் வயதை 45 என கட்டாயமாக்குதல்).

2. யுத்த காலத்தில் முடங்கிப் போன கைத்தொழில் பட்டறைகளை மீளவும் கட்டியெழுப்புதல். அவை நவீன மயப்படுத்தப்பட்டு, பட்டதாரிகளுக்கு வேலையினை வழங்குதல்.

3. ஒவ்வொரு ஆண்டும் புதிய கைத்தொழில் துறைகளை உருவாக்குதல்.

இப்படியாக வேலையில்லாத இளைஞர்களுக்கு வேலையினை வழங்கி நாட்டினை திட்டமிட்டபடி கட்டியெழுப்பலாம்.

அடுத்து அரசு சேவையில் உள்ளோர் அனைவருக்கும் ஒரே விதமான அலுவலக நேரம் இருத்தல் என்பது சாலச்சிறந்தது போலவே பலருக்கும் தோற்றுகின்றது. பொதுவாக எல்லா அலுவலர்களுக்கும் காலை 8 மணி தொடக்கம் பிற்பகல் 2 மணி வரை என்பது ஏற்கக்கூடிய ஒன்றாகவே இருக்கின்றது.

ஏனென்றால் பாடசாலை தவிர்ந்த ஏனைய அரசு அலுவல

கங்கள் காலை 8.30 மணி தொடக்கம் பிற்பகல் 4.15 என்ற நேர கால இடையினையே கொண்டிருக்கின்றன. பொதுவாக அலுவலகங்களில் அனைத்து அலுவல்களும் குறிப்பிட்ட நேரத்துக்குள் முடிவடைந்து விடுகின்றன. மதியம் 'சாப்பிட' என்று வீடு சென்று வந்த அலுவலன் பிற்பகல் 4.15 வரையும் அலுவலகத்திற்குள் அரட்டை அடித்து மகிழ்வதையே தனது பிரதான கடமையாகக் கொண்டிருக்கின்றான்.

அரட்டை அடித்து மகிழும் இக்காலப் பகுதிக்குள் மின் விளக்குகள், மின்விசிறிகள், ஏ.சி., மற்றும் குளிர்ச்சாதனப் பெட்டிகள் என்பன தொடர்ந்து இயங்கிக் கொண்டே இருக்கும். இதனால் அலுவலக மின்சார செலவு அதிகரிக்கின்றது.

4.15 மணி என்பது 2.15 மணி என்றோ அல்லது 2 மணி என்றோ குறைக்கப்படும் போது ஒரு நாளைக்கு 2 மணித்தியால மின்சார செலவு குறைக்கப்படும். கிழமைக்கு 10 மணித்தியாலம், மாதத்திற்கு 40 மணித்தியாலம், வருடத்திற்கு 480 மணித்தியாலம் என்று மிச்சமாகின்றன.

எங்கள் நாட்டில் மின்சார சபை கோடிக் கணக்கான நட்டத்தைச் சந்தித்து வருவதையும் நாம் காண்கின்றோம்.

மற்றைய நாடுகள் போல் எங்கள் அலுவலக நேரக் கட்டமைப்புகளை மேற்கொள்ளாமல், எங்கள் நாட்டு மக்களின் தேவைகள், எங்கள் தேச காலநிலை, பொருளாதார மந்தம், இவற்றினைக் கருத்தில் கொண்டு செயற்படுவதே நாட்டுக்கும் மக்களுக்கும் நல்லது.

4.15 மணி வரை அலுவல்கள் என்று ஏக்கம் கொண்டு சலிப்படையும் ஊழியர்கள் 2.15 மணி எனும் போது ஊக்கமுடன் செயற்

படுவர். ஒவ்வொரு அலுவலனுக்கும் மதியம் 'சாப்பிட' என்று அரை மணித்தியாலம் வழங்கப்படுகிறது.

அலுவலகம் முடியும் நேரம் குறைக்கப்படும்போது சுறு சுறுப்புடன் இயங்கும் அலுவலனுக்கு சாப்பிடுவதற்கு என்று ஒரு நேரம் ஒதுக்க வேண்டிய தேவையும் இல்லாமல் போகின்றது.

4.15 மணிக்கு அலுவலகத்தில் இருந்து வெளியேறும் அலுவலன் வீடு போய் சேர ஒரு மணித்தியாலம், இரண்டு மணித்தியாலம் என்று எடுத்துக் கொள்கின்றான்.

காலை ஆறு மணிக்கு வீட்டில் இருந்து வெளிக்கிடும் அலுவலன் மாலை ஆறு மணிக்கே தன் வீடு போய் சேர்கின்றான். (அனேகமானோர், எல்லோரும் அல்லர்).

ஒரு அலுவலனுக்கு மனைவி, பிள்ளைகள் என்று யாருமே இருக்கமாட்டார்களா? கிழமையில் ஒரு நாள் என்றாலும் தன் குடும்பத்துடன் உல்லாசம் செய்ய விரும்பமாட்டானா?

அலுவலக நேர மன அழுத்தத்திற்குள் அகப்படும் ஒரு அலுவலனால் எப்படி உல்லாசமாகவும், உற்சாகமாகவும் வாழ முடியும்?

ஆசிரியர்கள் வாழும் வாழ்க்கை கண்டு, மற்றைய அரச அலுவலர்கள் பொறாமைப்படாமல் எப்படி இருக்க முடியும். ஏனென்றால் அலுவலர்கள் என்று சொல்லப்படுபவர்கள் அனைவரும் மனிதர்கள் தான் என்பதை யாருமே மறந்துவிட வேண்டாம்.

இப்படித்தான் காலை 7 மணி வரை ஒருத்தர் நல்ல நித்திரையில் படுத்திருந்தார். வலு நிம்மதியான நித்திரை அது. இதற்கு

முன்னர் அவர் அப்படி வீட்டில் நித்திரை செய்தது இல்லை. அப்படி நித்திரை கொண்டிருந்தவரை அவர் மனைவி அவசர அவசரமாக நித்திரையிலிருந்தும் எழுப்பினாள்.

“இஞ்சாருங்கோ! இஞ்சாருங்கோ! ஒவ்வீசுக்கெல்லோ நேரமாச்சு. கெதியா எழும்புங்கோ...!” என்றதும், புருசன் திடுக்கிட்டு எழும்பி கண்களைக் கசக்கிக் கொண்டே கேட்டாராம்,

“அப்ப இது ஒவ்வீஸ் இல்லையா?” என்று.

- தினகரன் : 07.09.2011

யார் இந்தப் பில்கேட்ஸ்?

ஏதாவது ஒரு முயற்சியில் வெற்றி பெற முடியவில்லையென்றதும், நாம் தோல்வியடைந்து விட்டோம் என்ற முடிவுக்கு வரவேண்டிய அவசியமே இல்லை. எடுத்த எடுப்பிலேயே பெறும் வெற்றியைக்காட்டிலும், தோல்விகள் பலவற்றைச் சந்தித்து அடையும் வெற்றியே முழுமையான வெற்றியாகும்.

இப்படிப் பல தோல்விகளைச் சந்தித்து, நம்பிக்கையெனும் படிக்கட்டுகளைப் பிடித்து, உலகின் அதியுயர்பணக்காரராக தன்னை நிலைப்படுத்திக் கொண்டவர் தான் கணினி வித்தகர் பில்கேட்ஸ் ஆவார். தொடர்ந்தும் 12 ஆண்டுகளாக உலகின் முதலாவது பணக்காரராக, பலம் கொண்டு வலம் வரும் தன்னம்பிக்கையாளராவார்.

“Micro Soft” நிறுவனத்தின் உரிமையாளரான இவர், “ஒருவர் எந்தக் கணினி பயன்படுத்தினாலும் சரி... எனது Operating System இல்லாமல் எந்தக் கணினியும் எதிர்காலத்தில் இயங்க முடியாது” என்று தன்னம்பிக்கைகொண்டு உறுதிபடக் கூறியிருப்பவர்.

“உடை மனிதனுக்கு எப்படி முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததோ, அது மாதிரி எல்லா கணினிகளுக்கும் Windows ஐ சீருடையாக்கிக் காட்டுவேன்” என்று சூளுரைத்ததோடு மட்டும் நின்றுவிடாமல் அதில் ஜெயித்தும் காட்டியவர்.

“சாதனை எனும் இலக்கினை அடைய, பயணிக்கும் பாதையில் நாம் முட்களையும், கூரிய கற்களையும் சந்திக்க வேண்டியே வரும். அவற்றினை ஒரு தடையாக எடுக்காது, அவை உயர்த்தும் வெற்றிப் படிக்கட்டுக்கள் என நினைத்து, அதன் படி இயங்கி தனக்கென்றொரு தனி முகவரி தேடிக் கொண்டவர். உயர் சாதனை படைத்து, அதில் முத்திரையும் பதித்தவர்.

பில்கேட்ஸ் பற்றி இன்னும் அறிய வித்தகக் கவிஞர்
பா.விஜய் எழுதிய இக் கவிதையைப் படியுங்கள்.

இதோ...

பில்கேட்ஸ்.

இது

இன்றைய இளைஞர்களின்

யுகாந்திரக் கனவு.

பில்கேட்ஸ்,

உலகத்தின் பணக்காரர் என்றால்

உண்மையல்ல.

பிரபஞ்சத்தின் பணக்காரர்.

பில்கேட்ஸின் சொத்து கொண்டு

இந்தியாவின் 60% கடனை

அடைத்துவிட முடியும்.

ஒரு நாளைக்கு

ஒரு கோடி செலவழித்தாலும்

அவர் சொத்தை செலவழிக்க

653 ஆண்டுகளாகும்.

பில்கேட்ஸின் சொத்து

இரண்டு லட்சத்து எழுபது கோடி.

எப்படி!

ஐம்பத்தெட்டு நாடுகளில்

இருபத்தையாயிரம் பேர் பணிபுரியும்

Micro Soft நிறுவனம்.

1998 ஆம் ஆண்டு ஆய்வுப்படி

பில்கேட்ஸின் வியாபார

பங்கீட்டு மதிப்பு

2.4 மில்லியன் டொலர்கள்.

பில்கேட்ஸ் ஒரு நாளைக்கு

பதினான்கு மணி நேரம் உழைக்கின்றார்.

அவர் ஒரு நிமிடத்திற்கு

சம்பாதித்துக் குவிக்கின்ற

சராசரி பண மதிப்பு

முப்பத்தையாயிரம் டொலர்கள்.

ஒரு நொடிக்கு

அவரின் சம்பாத்தியம் என்பது

நூற்றியம்பது டொலர்கள்.

கீழே அவர் ஆயிரம் டொலரை

தவற விட்டுவிட்டால்

குனிந்து தேடும் நேரம்

அதைவிட மதிப்பானது.

எப்படி இந்த சாதனை?

எப்படி இந்த பிரமாண்டம்?

கேட்ஸின் வெற்றிக்கு

ஒரு அந்தரங்கக் காரணம் - அவர்

அறைகளில் வீசியதே இல்லை

அழகிகளின் வாசனை.

உலக உண்டியலில்

அதிக காசு சேர்த்த

இந்தப் பொருளாதார மேதை - தன்

வெற்றிக்குக் காரணம் சொன்னார்.

“என் வாழ்விலும் பல

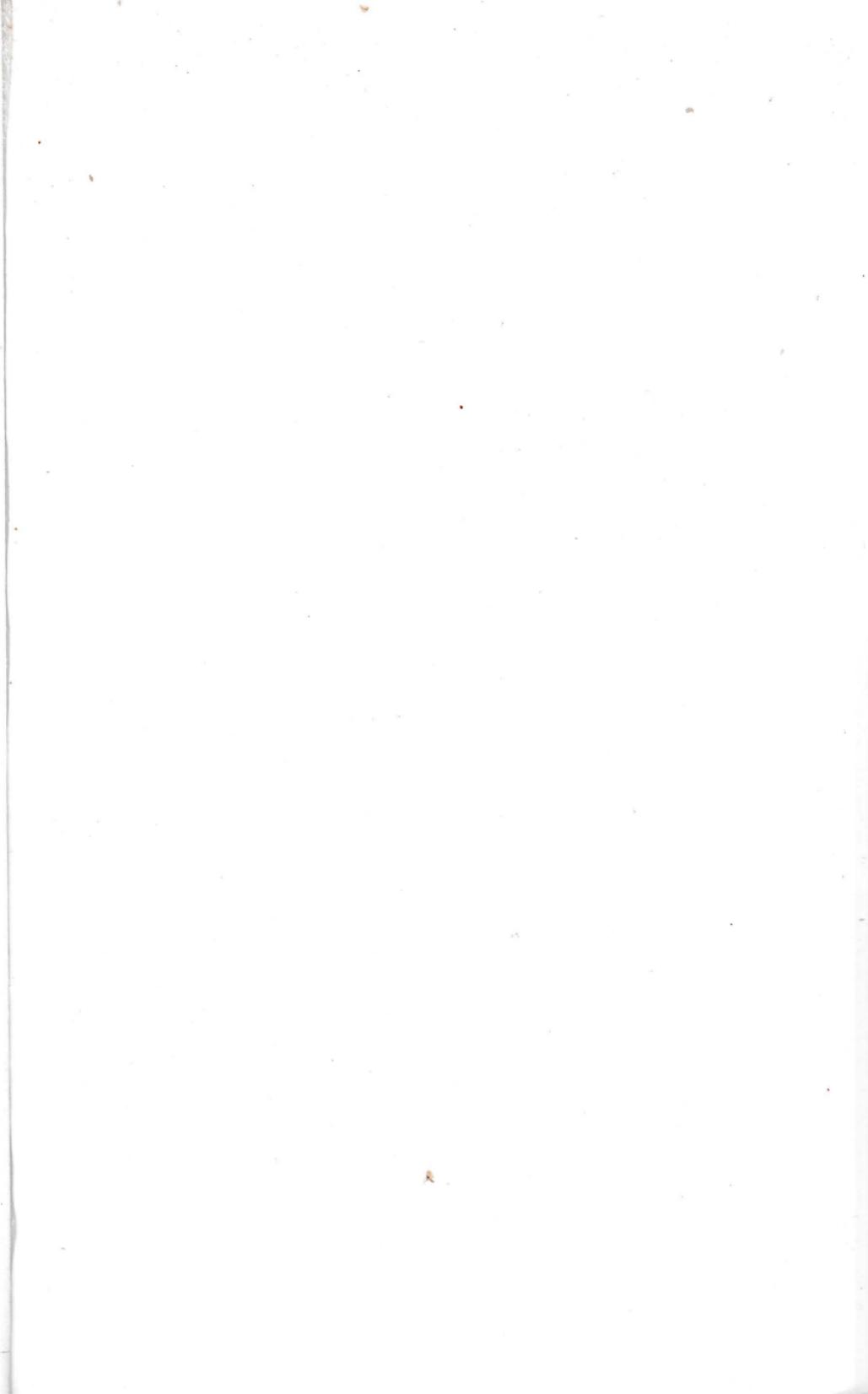
ஏமாற்றங்கள், தோல்விகள்.

இவை கடந்து - என்

இதயத்தின் நம்பிக்கை”

இத்தனை சாதனைகளுக்கும், சொந்தமான பில்கேட்ஸ் நீ வாழ்க. உன் புகழ் வாழ்க. உள்ளம் என்றும் எப்போதும் உடைந்து போகாமல், 'என்ன இந்த வாழ்க்கை' என்ற எண்ணம் தோன்றாமல், நம்பிக்கை எனும் ஒன்றினை நம்பி, நம்பிக்கையுடன்... வாழ்வோமாக!

- உதயன் : 26.11.2008

நூலின் தலைப்பையும் நூலின் உள்ளே உள்ள கட்டுரைகளின் தலைப்பையும் உதயகுமார் சிறப்பாகத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளார். உதயகுமார் அரைத்த மாவையே அரைக்கும் முயற்சியில் ஈடுபடவில்லை. அவருடைய கட்டுரைகளில் புதிய கருத்துகள், புதிய தகவல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. புதிய செய்திகளை அறிந்து கொள்ளும் ஆர்வம் உள்ளவர்களுக்கு இந்நூல் சிறந்த தீனியாக அமைந்துள்ளது.

உதயகுமாரின் நடை ஆற்றொழுக்கான அழகிய நடை. வாசிப்போருக்கு எந்த அலுப்பும் சலிப்பும் ஏற்படாத வண்ணம் இயல்பாகத் தம் கருத்துக்களை எழுத்தில் பதிய வைத்துள்ளார். அவரின் கருத்துக்கள் நம் இதயத்தில் இடம்பிடித்து விடும்படி செய்து விடுகிறார்.

- அருட்திரு தமிழ்நேசன் அடிகளார்

பதினம் வயதிலேயே தனது கவித்துவ ஆற்றலால் கவனிப்புக்குள்ளாகிய உதயகுமார் 'சோ.ப.'வினால் சிறந்த கவிஞராக விதந்துரைக்கப்பட்டவர். வைரமுத்து, மு.மேத்தா, பா.விஜய், பழநி பாரதி போன்ற தமிழக கவிஞர்களின் வழிகாட்டுதலைப் பெற்றவர். அடிப்படையில் கவிஞராயினும் மிகக் குறுகிய காலத்துக்குள்ளேயே சிறுகதை, கட்டுரை போன்ற துறைகளிலும் தடம் பதித்து நிற்பவர்.

இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ள இருபது கட்டுரைகளும் இவரது பரந்துபட்ட தேடலின் தரிசனங்கள் எனலாம். அவற்றினை இலகு தமிழிலும் எளிய நடையிலும் கூறியிருப்பதிலேயே இந்நூல் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

உதயனின் இலக்கிய வளர்ச்சியில் இந்நூல் ஓர் மைல்கல் என்பதை என்னால் உரத்துச் சொல்ல முடியும்.

- புலோலியூர் ஆ.இரத்தினவேலோன்

ISBN:978-955-53921-2-9